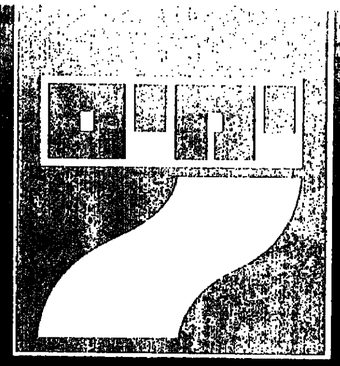

נטורונון
ידיעות אחרונות

דגות – רוזנוסר [illegible] מרל הלפרין

[illegible] – שחזור חקירת אונס החיילת. מבוי סתום? החקירה בעיצומה?

צחורה – אמריקה נגד הרוק המלוכלך. צדקנות שמרנית או היגיינה אלמנטרית?

[illegible] – סאייטקס. אפי ארזי. ברקע, אלסינט

מולדת – עמוס קולק חי בניו־יורק. השבוע, ביקור־בית. כאב לב

[illegible] – ה־TIME על ביקור הנסיכה דיאנה בארה"ב. כתבת צבע

השער – שמעון פרס, ראש ממשלת ישראל. אורלי אזולאי־כץ משרטטת דיוקן עכשווי, על רקע המהפך הקיצוני בתדמיתו. מפוליטיקאי בלתי אהוד לראש־ממשלה פופולארי ביותר, תוך שנה

תצלום השער: יוסי רוט

ילדים שלי אוהבים נקניקיות. מה לעשות? אם להודות על האמת גם אני אוהבת נקניקיות.
הנקניקיות של טבעול פתרו לי אות הבעיה: יש בהן שפע של ויטמינים, חלבונים וכל שאר אבות המזון הדרושים להתפתחות הבריאה של הילדים ואין בהן שומן מן החי וכולסטרול הפוגעים בבריאות.
בנקניקיות טבעול אין כל תוספת מלאכותית כגון: צבעי מאכל מלאכותיים – הן עשויות חלבון מן הצומח והילדים מוכנים לזלזל מהן בכל הזדמנות ובכיף גדול.
כשאני רוצה לגוון את התפריט אני מכינה את השניצלים הנחודרים של טבעול גם הם מחלבון מן הצומח, או המבורגר, נקניקית הקוקטייל, מאפה הנקניקיה והטחון – כולם מן הצומח ומיוצרים בטבעול. מפעל קיבוצי חדיש – האומר בשבילי: איכות מעולה, ניקיון ובריאות.

בריאות לילדים
טבעול

מבצע השנה

קחי טיפ

וקבלי חינם משחת קלין

חברת ויטקו יצרנית קלין גאה להכריז על המבצע השנתי הגדול של אבקת הכביסה "טיפ חדש".
קחי את האבקה המעולה "טיפ חדש" באריזת 5 ק"ג ותקבלי בחנות שי חינם גבוע ½ ק"ג של
"משחת קלין לכלים" בריח לימון - משחת הכלים הטובה ביותר בישראל.

"טיפ חדש" - "המוצר הנבחר" ו"התקניה הטובה ביותר" 1985

★ "טיפ חדש" בעלת כושר ניקוי מעולה.
★ "טיפ חדש" חסכונית יותר ומתמוסטת חיטב.
★ "טיפ חדש" בריח בושם נפלא שנשאר על הבגד גם לאחר הכביסה.

"משחת קלין לכלים" - "המוצר הנבחר" ו"התקניה הטובה ביותר" 1985

★ "משחת קלין לכלים" בעלת 37% חומר פעיל,מנקה באופן מושלם, וחסכונית בשימוש.
★ "משחת קלין לכלים" מכילה חומרי הגנה השומרים על עור ידייך.

החודש את חיבת טיפ חדש קלין

מתוך "מעריב"

ברשת שטיחי ראובן אתה יכול לבחוו

המסלול הדולרי

26 תשלומים!

והמסלול השקט

13 תשלומים שקלים שרים***

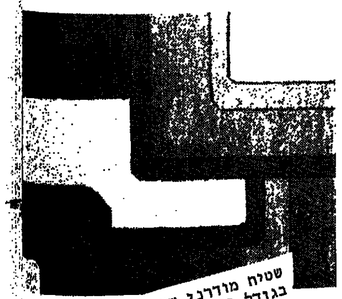

* לאחר תשלום ראשו

פתוח במוצ"ש 18.30-23.00

אספקה מלאי

⅓ ממחיר השטיח במזומן והיתרה ב- 25 תשלומים צמודי דולר ברבית שנתית 17% כפוף לתקנון המבצע. (ר' דוגמא במודעה)
**הדוגמאות מבוססות על המסלול הדולרי ***בריבית חודשית של 5.5%

רשת שטיחי ראובן

תל אביב העליה 11
ראשון לציון הרצל 4

בית שטיחי ראובן מחסן שווק ארצי
קרית אריה, פתח תקוה רח. שנקר 11
פינת רח. העמק2, ליד עץ חיים

נתניה
הרצל 53

1985

מאת ג. יפית

המשפחות מתלבשות על גלי

אחד המראות המחממים את הלב הוא מראה המשפחות המלוכדות, המרכיבות ביחד מלתחה. בשבוע שעבר נוכחתי במחזה. בעמ עיני, הורים שהגיעו עם ילדים (והיו שם המונים כאלה), סיפרו בשמחה כי בשל המבצעים המיוחדים בגלי והחולות המחירים הם יכולים להתלבש טוב ולעבור את החורף הזה בשלום...

באגף הנעליים גילינו כי... כל מקומות הישיבה תפוסים... אנשים מדדו כאן הכל מנעלי הליכה, (לילדים, נעלי הליכה במחירים מפתיעים) דרך נעלי הספורט של גלי, המצפונים עם המבנה האורטופדי (לצעדיו הראשונים של התינוק), המבטיחים את יציבותו של הפעוט..) נעלי ה-5 סטאר'רס חלהיט של בני הנעורים, דרך "אנטומי" סדרת הנעלים האופנתיות עם המבנה האורטופדי לנשים, וכלה ב"מגנום" הלהיט הגברי החדש של גלי.

אנשים עם סלסלות עמוסות עומדים בסבלנות בתור לקופות. זוגות צעירים שנישאו לא מכבר הרכיבו כאן מלתחות משותפות, הלבוש התואם נראה לעתים חזק יותר מן המבצע...

בנות ואמהות, גם הן אינן מוותרות על ההזדמנות להתלבש ביחוד, בקיצור נוכל לומר כי הפעילות המשותפת הזו ממש מלכדת את המשפחה...

• ההתרחשויות בבית גלי הפכו לשיחת העיר. ההסבר לכך נמצא אצל הצרכן הישראלי, שגילה כי בבתי גלי הוא מקבל יותר ומשלם הרבה פחות.
• בתי גלי פתוחים גם במוצאי שבת.

למה התלבשו על גלי?

באמצעות פריטים תואמים. מערכות שניתן יהיה להשתמש בהן לאירועים וזמנים שונים. עכשיו אתם יודעים מדוע הם מתלבשים על גלי.

שמגיעים עם תקציב צנוע מצליחים להרכיב בקלות מלתחה, שתשמש אותם לא רק במשך השנה הנוכחית אלא במשך שנים, זאת משום שבגלי מייצרים את המילה האחרונה שבאר־פנה. הבגדים כמו הנעליים שגלי מייצרת הינם, יהיו אופנתיים מאוד גם עוד שלוש ארבע שנים לפחות.

בנוסף לכל אלה חשוב לדעת כי האנשים שמאחורי גלי מודעים לקשיים של קהל הצרכנים. המשכורות שנשאקו והמצב הכלכלי הקשה הופכים כיום כל הוצאה למשמעו־תית. אנשי גלי שאוהבים ללכת לקראת הצרכן שלהם, נוקטים ללא הרף ביוזמות שמטרתן לשמור על המחירים הנוחים שלהם.

להוזיל את המחיר לצרכן

כך למשל בשלושה החודשים האחרונים קוצץ תקציב הפרסום של גלי בכ־700 אלף דולר, במקום תקציב פרסום מנופח העדיפו אנשי גלי להוזיל את המחיר לצרכן... סיבה אחרת לעליה הגדולה לבית גלי קשורה באיכות ובמגוון האופנה שיוצאת חתת פסי היצור של מפעלי גלי.

זה כבר מספר שנים מתמדדת גלי בהצל־חה עם מיטב בתי האופנה בעולם. האופנה, בעמ נעלי הנעליים. של גלי הפכו ליצואנים מבוקשים ביותר. הבדים בהם משתמשים בגלי הם רובם יבוא מאיטליה וצרפת, חלק מהם ארוגים במיוחד עבור גלי בעיצוב של גלי. ואכן, נעלי ובגדי גלי מקשטים רבים מחלונות הראווה של חנויות אופנה והנעלה מהמובילים בארץ, ומוצריהם נדרשים ביותר.

שוקי לוי, מעצב האופנה של גלי, שהמונ־טין הרב שלו הגיע למרכזי האופנה בעולם, פועל יחד עם צוותי חשיבה, המתכננים קבוצות שלמות של מערכות לבוש, המורכ־בות מצבעים תואמים:

גלי – אופנה לכל שעה

כשמדברים עם שוקי לוי על קולקצית גלי לחורף, הוא מתלהב. "הפעם השתדלנו להכין מערכות אופנתיות ומגוונות, ביניהם: מער־כות לבוש לשעות הבוקר, לעבודה, לבילוי וקבוצת "גלי קוקטיילי" ששמה מעיד על עצמה... ב"גלי קוקטיילי" קיימות מערכות לבוש לערב, ביניהם גם מבדים מבריקים שהם מאוד אופנתיים, בצבעים מרתקים.

האופנה בגלי הותאמה לנשים דינמיות ואקטיביות. בעיצוב ותיכנון הדגמים נקלחו בחשבון, הנוחות הן בלבישה והן בשימוש. הנשים קניין מצאו בגלי מרחון אידיאלי, שבו כאן הן יכולות להוסיף אישיות שלהם.

דנג'ר – סכנה שאי אפשר לסרב לה

דנג'ר!!! הלהיט החם ביותר של גלי לחורף, אופנת ג'ינס שלמה, 50 פריטי לבוש על טהרת הג'ינס, חצאיות צרות מחמיאות לגוף או רחבות רחבות, קצרות וארוכות. זקסים מסוגננים, מכנסיים בגו־רות שונות. עולם חדש ומלהיב של ג'ינס במחירים מיוחדים. מי שג'ינס זה הכיוון שלו – הולך לאבד כאן את הצפון...

להיות אופנתי ולהשאר גבר

אחד האתגרים שהציבה גלי לעצמה הוא: להלביש את הגבר הישראלי, מבף-רגל ועד ראש! בכוסף לסדרת נעלי ה"מגנום" (הנעל האורטופדית עם עצוב אופנתי) התורמת רבות להופעתו החיצונית של הגבר, פיתחו בגלי מערכות לבוש חוא מות ומושלמות לגבר הישראלי. סוף סוף יכולות הנשים להתגאות בבני זוגן, במערכות האופנתיות של גלי הם נראים: גברים!

בתי גלי סמנוחים:
כל יום מ-09.00 – 19.30 חיוו
כל יום שישי וערב חג
מ-09.00 – 13.30
מוצאי שבת
מוצאי חשבת עד 22.00

רשת בתי גלי
אזור המרכז
בית גלי ראשון לציון, רח' חולדה
אזור התעשיה החדש
אזור ירושלים
בית גלי ירושלים, רח' ירמיהו 2
בלבוד אדם מלאכ
אזור הצפון חלשות
אזור הדרום
בית גלי באר שבע, מרכז מסחרי
תלמי דוד מנחם 4
אזור המרכז
בית גלי רמת גן, שד' הנשיא 154
בית גלי עתיד חדש

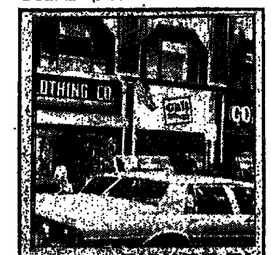

גם חמיתים התלבשו על גלי

[illegible]

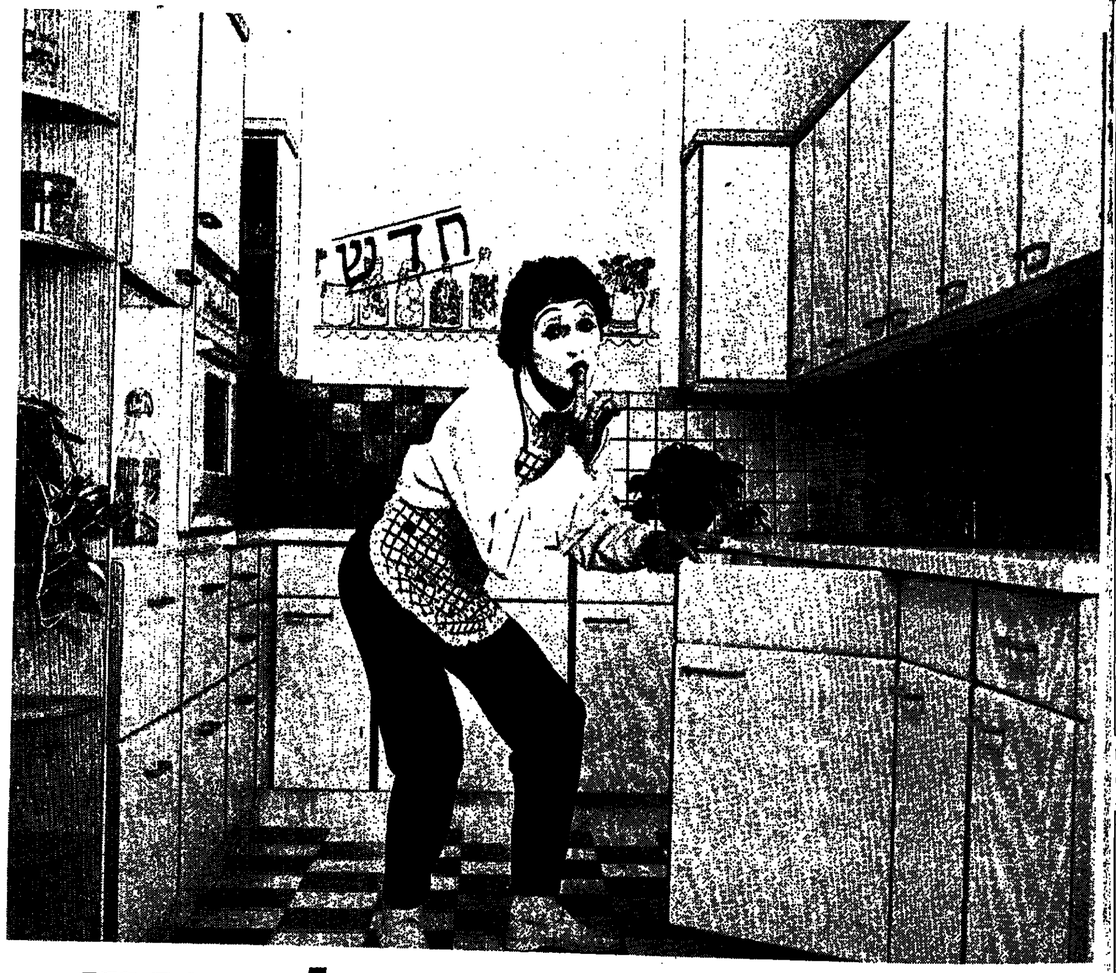

המטבח השקט של דניש

היישר מן התנור של דניש, מגיע אליך "המטבח השקט": קו חדש של מטבחים באיכות בינלאומית ובמחיר תוצרת הארץ.

מחירים תוצרת הארץ, איכות תוצרת חוץ

דניש, שרכשה נסיון רב בעבודה עם חברות מפורסמות בעולם, מייצרת חיום את "המטבח השקט" בארץ ומכאן מחיריו הנוחים.

דניש 13: את קונה את המטבח חטוב ביותר מתוצרת חארץ, ומשלמת עד 13 תשלומים שקליים שווים, למי תקציבך חחדשי, באמצעות כרטיסי האשראי ויזח דיינרס קלוב.

לדוגמה: מטבח קומפלט חכולל 15 יחידות. יחידה עליונה 365 סמ', ובנובח 72 סמ', יחידה תחתונה בצורת ר"ש. כולל ארונות אחסון (מדפים), מגירות סכום, מדפים נשלפים לאחסון סירים, מגירות אחסון לבקבוקים וכו'. יחידה לכיור כפול ושתי יחידות מתקן יבוש כלים,

רק **586,000** ש"ח לחודש.

* המשלמים אינם צמודים לדולר.
נטאים ריבית נומינלית של 9.6% לשנה.

האטם השקט והאלגנטי

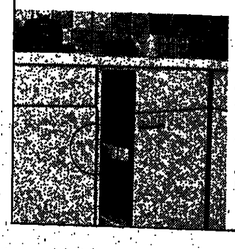

כלעדי לדניש:

בעיצוב חדיש, חוסיפו מומחי דניש מסי מומי עדינים למסגרות ארונות המטבח חדלתות ומגירות בשקט ובאלגנטיות, ומגמגת חדירת אבק פנימה.

* מסילות טלסקופיות למגירות, לשליפה שקטח וקלח.
* "מסמר" (סוקל) נשלף, המקל על הנקיון.
* לבחירתך קשת של צבעים בגוונים אופנתיים ובסגנון אירופאי.

את יכולה לקנות בשקט

מטבח לא קונים בכל יום; אין ספק שזו השקעה לתקופח ארוכח. אוח מחמצנת לדניש, לשבת בשקט עם המומחים שלנו, ולחכנן לך מטבח שיענה על כל חדרישות שלך.

* גם נגרים פרטיים מוזמנים לחזוח בחתקנח.

ייעוץ והדרכה ע"י מומחי דניש

יתרון חשוב של "המטבח השקט" הוא - דניש. את קונה בחברה גדולה ואמינה ומקבלת מטבח שחוכן במיוחד עבורך. כמו אצל נגר פרטי... לרשותך - ייעוץ מקצועי בבחירת חצבעים; המידות והסגנון. חכנון לפי גדל מטבחך והדרכה מושלמת באמצעות המומחים של דניש.

דניש 13
13 דגשים שקיים שווים

אולפני תצוגה מרכזיים:
לאזור תל אביב ונוש דן: רבוטינסקי 104, רמת גן לאזור ירושלים: רח' שמאי 16 ירושלים לאזור חיפה: רח' שדרוחובסקי 35 סטלה מאריס, כרמל ערפתי חיפה. לקריות ואזור חעמק: צומת קרית אתא, שד' החסתדרות ביתון 3. לבאר שבע ומדרום: רח' חברון 4 באר שבע.

לחתוראות

דניש

הוסף דניש לחיים זה שווה את המחיר

נרשבסקי פרילקר דוכר

יצחק נבון לא היה עושה את זה

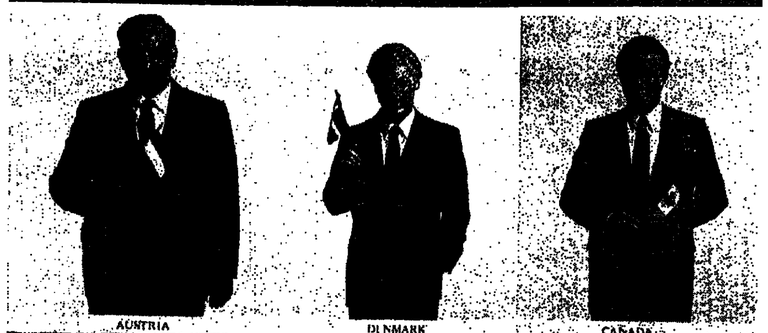

AUSTRIA
Chancellor Fred Sinowatz

DENMARK
Prime Minister Poul Schlüter

CANADA
Prime Minister Brian Mulroney

ISRAEL
Prime Minister Shimon Peres

NICARAGUA
Ortega Saavedra

ITALY
Prime Minister Bettino Craxi

מה לא אמרו עליו בתקופת האופוזיציה? – "שהוא גר בפנטהאוז מפואר, שיש לו מניות בתדיראן, שאשתו מוסלמית, אמו ערביה ובתו מאומצת"• באסיפות בחירות זרקו עליו עגבניות, קראו לו בוגד, סוכן של אש"ף והציעו לא לקנות ממנו אפילו מכונית משומשת • היום – מלמדים הסקרים – שמעון פרס, 62, שנה בתפקיד, ראש־הממשלה הפופולארי ביותר שהיה אי פעם למדינת־ישראל. סקר פופולאריות שנערך לפני צאתו למסעו האחרון בארה"ב, הצביע על 67 אחוזים – 2 יותר משהיו לבגין במיטבו

מאת אורלי אזולאי־כץ

שמעון פרס נושא דגל קטן, בפרוייקט של שבועון ה"טיים" – "אלבום מושפחתי עולמי", במלאות 40 שנה לאו"ם, נובמבר 1985. פרס מובורד כאן מתוך תצלום קבוצתי של ראשי ממשלות, נושאי דגלי ארצם. סמוך לפרס מופיעים ראשי ממשלות פורטוגל, שוודיה, איטליה, קנדה, אוסטריה. יש מודה טובה של הומור ב"אלבום המושפחתי". תצלום, אדי אדמס

פרס במיטבו

7 ימים שבועון ידיעות אחרונות

7

קצת אחרי שהבנסת החליטה להקים את הכ־חירות.

אנשי לשכתו ציינו לעצמם, כי פרס הגיע במכנו נוגה מהרגיל. ארובות עיניו היו שמו־טות כלפי מטה, מה שמעיד, על פי נסיונם, שהבוס מכין להם יום קשה במיוחד.

נישא על גלי הפופולאריות שליוו אותו עוד מימי הנשיאות, יצא יצחק נבון מאולם הנוסעים. לפניו פסעה מערכות אשתו, אופירה. עשרות אוהדים מסניף ירושלים, קיבלו אותו כמנצח. הם הריעו לו. הניפו לכבודו שלטים. „איתך אנחנו נפסיד את הבחירות", נזכר פרס במילים הזוקרות ששמע ערב לפני כן מעווי כרעם. „נבון הוא נכס אלקטורלי למפלגה".

הנכס האלקטורלי לחץ ידיים, ניפנף לאוהדים והתקשה לומר בצורה ברורה, אם אכן יתמודד מול חברו הטוב, שמעון פרס, על תפקיד מועמד המפלגה לראשות הממשלה. „הבאתי איתי הרבה הפתעות במזוודה", התברר נבון. „הפתעות לארז, מתנות לנעמה".

אכל, שמעון פרס חשש מהפתעות מסוג אחר. עוזי ברעם, חבר כנסת מרכזי, לשעבר איש של רבין, לשעבר איש של פרס, החליט להמר על נבון. המפלגה נסחפה, פחות או יותר, אחרי ברעם, שלקח על עצמו לנהל את הקמפיין של נבון. היו כאלה שאמרו זאת בגלוי, ועוד הרבה יותר שישבו בצד והיכו לתחילת ההצגה.

„אתה האחרון שעוד תומך בפרס", אמר ברעם לח"כ משה שחל. „תשלם על זה ביוקר. תחשוב על העתיד הפוליטי שלך". שחל הסביר לברעם, כי הוא מסורד בחיים. „יש לי את הסיביר שלי", השיב שחל, "לא יילך הפעם, אני חוזר למשרד עורכי־הדין שלי".

על שולחנו של שמעון פרס הונח אחר הסקרים הסודיים ביותר שערכה מפלגת העבודה. הסקר קבע בצורה די נחרצת, כי רק אם יעמוד נבון בראש המערך, יש סיכוי להביס את הליכוד.

שמעון פרס רצה להיות ראש־ממשלה. יצחק נבון, ברגע האחרון, החליט לא להתמודד

←

כמה ריבית חריגה שילמת החודש על משיכת היתר שלך?

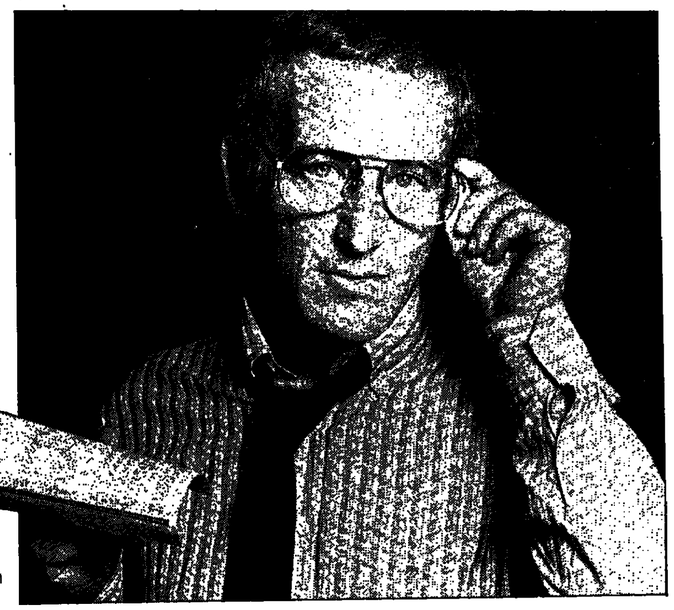

וכמה מתוך הסכום הזה שילמת יותר מדי?

בבינלאומי, 1,000,000 שקל משיכת יתר-ללא ריבית חריגה.

בבינלאומי תקבל מיליון שקל בריבית מועדפת,* בלי לשלם ריבית חריגה.

כך תחסוך עשרות אלפי שקלים בחודש במקום לשלם אותם לבנק. פתח היום חשבון עו"ש משופר בבינלאומי ותפסיק לשלם ריבית חריגה.

ובנוסף, בעו"ש המשופר לא תשלם דמי ניהול חשבון על כל הפעולות פרט למשיכת שיקים ומשיכת מזומנים ליד הדלפק.

פעולות כמו מטבע חוץ, חפ"ס, פק"מ, הפקדת שיקים, ניירות ערך, פעולות במכשיר האוטומטי ועוד פטורות מדמי ניהול חשבון.

זהו חיסכון נוסף של אלפי שקלים בכל חודש. הוסף אותו לחסכון על הריבית ותראה כמה אתה מרויח.

גש היום לבינלאומי. כל יום שעובר איתה מפסיד כסף.

פרטים נוספים בסניפים

*מתן האשראי מותנה בקבלת בטוחות כנדרש.

עו"ש משופר.

לבעלי חשבונות פרטיים

פתחתי חשבון גם בבינלאומי

הבנק הבינלאומי הראשון

מולו. פרס נכנס למרוץ האחרון, כשעל גבו תחית המפפירן הנצחי.

היום הוא יכול לחייך. סקרי דעת־הקהל נותנים לו את אחוזי הפופולאריות הגבוהים ביותר להם זכה אי פעם ראש־ממשלה בישראל. «כשאתה נמוך בסקרים, אסור לך לאבד את הראש. וכשאתה ממריא בסקרים, אסור שזה יעלה לך לראש», נוהג פרס לומר. «באופן כללי, נעשה לי עוול מכמון, עוול גדול מאוד».

«אני רווקא זוכר, שהייתי פופולארי מאוד בתקופה של אלומות. החברים בחרו בי לכל תפקיד אפשרי. מה קרה אחר כך, אני לא יודע. אין לי הסבר לזה. הכפישו אותי בכל דרך אפשרית. באופן כללי, לא השתניתי. היום, הסקרים מחמיאים לי ואני לא עושה דבר למען התדמית. כבר 13 חודשים אני בתפקיד. לא התעצלתי, לא התפנקתי ואת התוצאות רואים בשטח».

בתקופת האופוזיציה שלו, היה שמעון פרס האיש המושמץ ביותר במדינה. אמרו, כי הוא לא יוצא עם אשתו לאירועים פומביים, כי היא בעצם מוסלמית. גירסה אחרת, נפוצה יותר, אמרה, שאמא שלו ערביה. סיפרו, שהוא גר בפנטהאוז מפואר, שיש לו מניות בתדיראן, שהבת שלו מאומצת.

באסיפות בחירות ורקו עליו עגבניות. הוא העיר באירוניה, שהוא בעצם מעודד את

גם חבריו אמרו עליו – כאשר הוא שומע את התואר ראש־הממשלה, נדלקות לו העיניים

מקורביו של רבין היו מוכנים אז להשבע, שמצאו את עקבותיו של פרס בפרסום הדיעה על חשבון הדולרים של לאה רבין. פרסום, שהביא להתפטרותו של רבין מראשות הממשלה.

מאחורי גבו קראו לו «שמעון פרסומת», האיש הזי למען פרסומו ותדמיתו. את קבוצת התגנאים שהקיפה אותו כינו «יוניסט פרס». באסיפות בחירות, בכל שנותיו באופוזיציה, קראו לו בגוב וסוכן של אש"ף. הסיפורים על מעשיו האפלים פרחו כיד הדמיון הטובה.

איש סרם הצליח להסביר, למה דווקא כו רבקו כל הסיפורים האלה. אולי בגלל שראו עליו, שהוא כל כך רוצה להיות ראש־ממשלה.

מפלגת העבודה, 7 שנים באופוזיציה, היתה רעבה לשלטון. כאשר חזר המטוס מארגנטינה, היו רבים שהיו מוכנים לתת את הקופה לגבון. אבל המציאות היתה אחרת. פרס סינס מותניו לקראת מערכת הבחירות. רק עכשיו אנשים ווושבים, שמה שמעניין אותו רק פוליטיקה ותכסיס».

לקראת מערכת הבחירות האחרונה נימו יועצי התדמית להבין, למה פרס מעורר חומר אמון. אנשי הטלוויזיה טענו, כי בעת שיחותיו הוא לעולם לא ממצמץ בעיניו, תכונה לא אנושית, היוצרת אי אמון. אנשי תקשורת טענו, שהוא לבוש מסודר מדי, אף פעם לא מתפרע, לא צועק ועל כן נתפס כלא־אנושי.

כאשר ערכו מחקר פנימי, כדי להבין מה אנשים חושבים על פרס, נדהמו גם אנשי המחקר מהתוצאות. במשאל כזה, כאשר נשאלו אנשים על־פי מדגם מקרי, מה הם חושבים על פרס, התשובות היו כאלה: נואף, שתיין, שקרן, מוכן למכור את אמא שלו בשביל הכסא, סוכן של אש"ף, לא אמין.

פרס שנא את ההתעסקות הזאת באישיותו ובתכונותיו. הוא לא אהב את יועצי התדמית, שבאו אליו חדשות לבקרים, עם גימיקים חדשים. «אנשים ילמדו להכיר אותי», נהג לומר, «אני לא צריך את זה». אבל ברגע שלו ברירות, כשישב במשרדו, חשף פרס ברגישות רבה את תכונותיו, כפי שהוא רואה אותן.

על דף נייר רשם את המשפטים האלה: «אני משוכנע עמוק בליבי, שאני ביישן שאין לו תקנה, אך עלי להשלים עם העובדה, שרבים סוגנים שאני אדם הנוטה לקפוץ בראש, כמעט שחצן. אני בוודאי מגוזה מעטים מבין האנשים הקרובים לו ביותר יודעו באותם ימים, כי פרס הכין את נאום־הפרידה שלו. כינו לבין עצמו החלים אז, כי אם הפעם זה לא יילך, הוא יוצא מהמשחק ועובר לכתוב זכרונות.

אנשי הפרסום ויועצי הבחירות החליטו על קו, לפיו «יחביאו את פרס». כאשר הוצע בכרות בחירות לפרסם את תמונתו של פרס, התנגדו אנשי יחסי־הצבור. הם הימרו על התמונה המשולשת, בה רואים את רבין, את נבון וגם את פרס.

בשנותיו האחרונות באופוזיציה, ירע הציבור מעט מאוד על «בעל המניות בתדיראן», שאמא שלו ערביה». בכל שנותיו הארוכות בפוליטיקה, הגן בקנאות על משפחתו. אצלו, ההפרדה בין המשפחה לבין החיים הציבוריים, מוחלטת. אולי זו הסיבה שכל כך הרבה שמועות פרחו סביבה. כאשר יעצו לו לעיתן מסע בחירות בסגנון אמריקאי, הוא אפילו לא חשב על זה. רק השיב בשקט: זה לא יילך.

האיש המושמץ ביותר במדינה, חרש את הארץ לאורכה ולרחבה. לבו נחמץ בכל פעם, שראה כרזות קיר ועליה נכתב פרס = ארס, פרס = אש"ף. כסתר לבו חשב, שמי שאומר עליו דברים כאלה, בטח לא מכיר אותו.

«אתם תראו שהכל ישתנה כאשר יהיה לי תפקיד ממלכתי», נהג פרס לומר, «אם הייתי שר בטחון, למשל, הייתי יכול פעמיים בשבוע להצטלם עם רומן ליד סנג, זוה היה עובד. הציבור מעט מאוד על «בעל המניות בתדיראן», שאמא שלו ערביה». בכל שנותיו הארוכות בפוליטיקה, הגן בקנאות על משפחתו. אצלו, ההפרדה בין המשפחה לבין החיים הציבוריים, מוחלטת. אולי זו הסיבה שכל כך הרבה שמועות פרחו סביבה. כאשר יעצו לו לעיתן מסע בחירות בסגנון אמריקאי, הוא אפילו לא חשב על זה. רק השיב בשקט: זה לא יילך.

האיש המושמץ ביותר במדינה, חרש את הארץ לאורכה ולרחבה. לבו נחמץ בכל פעם, שראה כרזות קיר ועליה נכתב פרס = ארס, פרס = אש"ף. כסתר לבו חשב, שמי שאומר עליו דברים כאלה, בטח לא מכיר אותו.

«אתם תראו שהכל ישתנה כאשר יהיה לי תפקיד ממלכתי», נהג פרס לומר, «אם הייתי שר בטחון, למשל, הייתי יכול פעמיים בשבוע להצטלם עם רומן ליד סנג, זוה היה עובד.

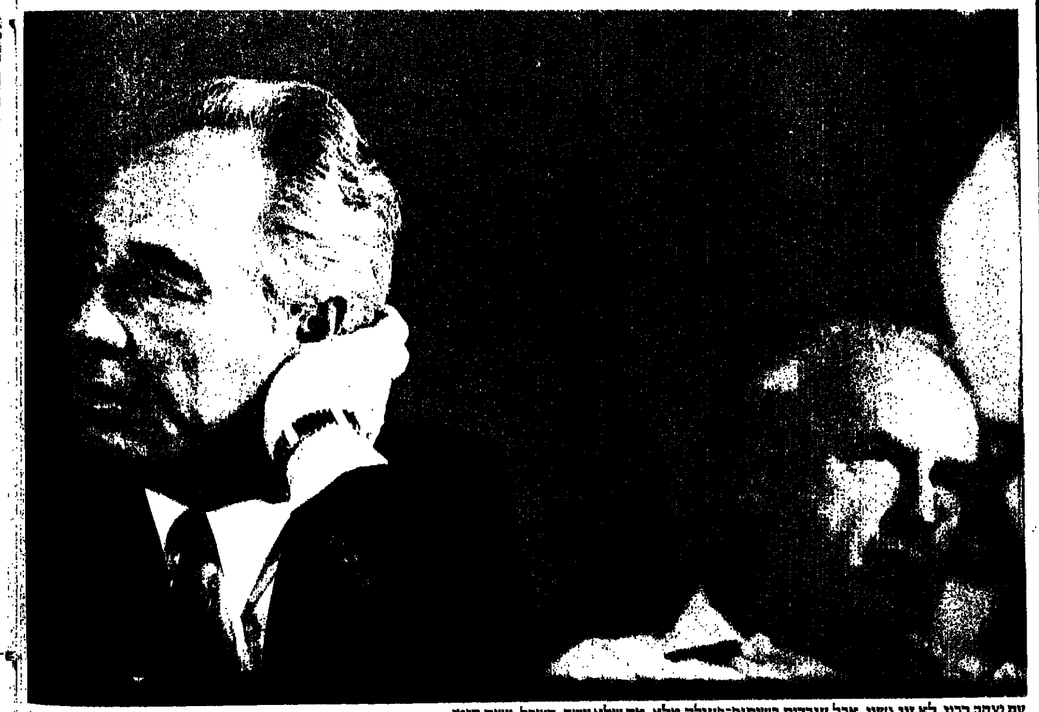

עם יצחק רבין. לא זוג נשוי, אבל עובדים בשיתוף־פעולה מלא. מה שלא עשה השכל, עשה הזמן

תצלום: יוסי רוט

יחסי אהבה–שיגאה

ל מקולת ותרקסים את פרס. כשחזר ממסעו האחרון בארה"ב, הצטרף יצחק מורדי, זאת ולחזה המתעה עבור ראש־הממשלה. בין השניים שררת מערכת יחסים מורכבת, של אהבה־שנאה.

בתקופה שפרס היה באופוזיציה ומורדי היה שר מתוקבל בממשלת הליכוד, הובר בין השניים לא פעם על האופציה הליברלית. אופציה, שתחבר אזרחים מהליברלים לקואליציה עם המערך ותאפשר הפלת ממשלת האחדות.

השניים שוטרים על יחסי חברות שנים אחדות. פעם ביקרו בהערכה. איש על רעהו. כאשר נחל מורדי בתפקידו כשר אחרון, נתן לו פרס גיבוי מלא, ומורדי שיבח אותן על כך. בנושא התנגדות הכלכלה, הין השניים בסרה אחת. שתחפות הנורל האחריות, הביאו את שניהם למצב, בו נאלצו לנהוג זה על זה.

אולם, הבהוה המשאפת, בלתי מתפנה, חשפה בפני פרס תכונות אישיות של מורדי, שלא הכיר קודם. פרס הרבה להתלונן, שתעבדה עם מורדי בלתי אפשרית. בשיחות פרטיות, ותבטא בביטויים ונרמזים ביותר נגדו. בראשר בפעולת העבודה הין עוד כי שתאמין שאתו־ציה הליברלית קיימת, מטל פרס את האשמות על המחלוקת. «לי אשר לפנות־אל הליברלים, אי אפשר לסמוך על מורדי».

המאבקים המפרקים בליכוד והמאבקים על זהותה ודרכה, הקביעו את עמדותיו המדיניות של מורדי. הוא הלך רחוק יותר מגמה, גם חילוקי הדעות בתחום הכלכלי בין פרס ומורדי, הרחיבו את הדרומם להעמקת היחסים בין השניים.

אם פרס ומורדי הין יכולים להחשב כחברים בעבר, הרי שתעבדות המשותפת בממשלת האחדות שינתה את מערכת היחסים בין השניים. נבון לציין, כמה הסלו את המתיחות בינתם הנבטים לעבוד בשיתוף פעולה. בל עוד הין הואר כמה־שהבה של הליכוד, מרחיק פרס שבראשו עמוד יצחק מרדכי הלשר־נשיבה, כמה לחיות נדיבה הרבה יותר.

בימים ההם, במידבר הפוליטי, חיבר את האופציה הירדנית. נחרצותו להביא לדינמיקה מדינית ולשלום עם ירדן, ליוותה אותו לאורך כל הדרך. היוזמה הירדנית האחרונה שלו, טועים יריביו, היא רק בלון מנופח. מקורביו חוששים, שייצא ממנה בריסוק אברים • פרס לא מודאג, כבר ראה ימים גרועים מאלה

ילדותו של פרס עברה בין בית־הקברות הפוטלמי לבין הרחובות בוגרשות וקינג ג'ורג'. בלילה, היו האחים מתגנבים לאיזור מגורבי, כדי לצפות בחיי־הלילה הסוואים. שמעון תפיד רגז כשאמרו על תל־אביב שהיא פאריז הקטנה. באותם ימים עריין לא זכה לראות את פאריז, אבל חש בתוכו שהחשוואה עושה עוול לתל־אביב.

«ביצר תיתכן עיר יפה מתל־אביב?», שאל את עצמו. «המרפסות הפתוחות, בתי־הקפה ההומים, בית־העם הסוואן ומוגרבי בעל הגג הפתוח, האכסיתים הארומים כיין והפלאפל הרוחני, שניתן לחזות בו כשהוא מיטגן מול עיניך, כשמן הרותח המתיז רסיסים מטורפים. מה יכול להיות יותר נעלה מזוה?»

שמעון פרס הגער, הצטרף לתנועת הצופים ופרש ממנה מהר מאוד, כי לא היה רקדן ופרש ממנה מהר מאוד, כי לא היה רקדן מעולה ובתנועה נהגו לרקוד. תנועת הנוער העובד, הלמה יותר את שאיפותיו הכמוסות. שם החל את הקאריירה הפוליטית שלו.

הוא עבר לבן־שמן, נשבע אמונים להגנה ולמוניה.

על הפגישה עם הנערה בעלת הצמות, כתב פרס מאחר יותר: «התאהבתי בקלות. כל חיי הייתי איש מאוהב. אהבתי היתה שלמה, מלאה, טבועה בדמיון עשיר. הנערה שאהבתי בכל תקופה, ומעולם לא אהבתי אלא נערה אחת, נראתה לי כליל השלמות. המסקנה הבלתי נמנעת מכך היתה, שאינני ראוי לה, ככל שנמנעתי לגלות את אהבתי. הייתי מתייסר איתה בסתר. רק בקושי התגברתי פעם הגדולה והנמשכת. הנערה שאהבתי היתה לבת־בריתי לאורך חיי».

הפוליטיקאי הצעיר ואשתו עברו לאלומות. מגיל 21 הוא מכור למשחק הפוליטי. היה עוזר הקרוב של בן־גוריון, ניהל את משרד הבטחון, וכבחור רי צעיר עשה שליחויות בטחוניות עלומות בחו"ל.

ההמשך ידוע: פרישה לדפ"י, סכסוך עם אנשי חנוך, שנאה של גולדה, משרד הבטחון, התפטרויות נגחיות עם רבין ומפלה מוחצת בבחירות 1977, עת עבר השלטון לליכוד.

אז החלו שבע השנים הרעות של פרס. הוא נחשף כ«מניפולטור חסר מעצורים, תאב שלטון. מאחורי גבו נתנו גם חבריו למפלגה לומר עליו: «כאשר הוא שומע את התואר ראש־ממשלה, נדלקות לו העיניים».

בימים ההם של המדבר הפוליטי, חיבר פרס את תוכניתו, שנקראה «האופציה הירדנית». נחרצותו להביא לדינמיקה מדינית ולשלום עם ירדן, ליוותה אותו לאורך כל הדרך. אבל הכותרות שהוא עשה אז בעיתונים, נבעו מפרסים רכילותיים אליו. אותם ימים, הסקרים ניבאו למפלגת העבודה נצחון מוחץ בבחירות.

הרעיון שבחן תמורד מולו, והעביר בגבו מעצמו, אבל כאשר שמע על חברים שלו, שנוטשים באמצע הדרך ועולים לרגל לירושלים, ורגיש כאילו תקעו לו סכין בגב. חבריו הטובים של פרס טוענים, כי הבנוין שהגיע אותו אז היה, בין היתר, הרצון להוכיח, שהוא לא כמו שאומרים עליו. שאין לו אמא ערביה.

הסיסה מארגנטינה עברה בשלום, גם מבחינתו של פרס. נבון קצת כעס, קצת נעלב. אבל פרס נותר בזירה. בתפקידו כראש־ממשלה, עשה את המהפך האישי. מעורבותו בתחום הכלכלי עד הפרט האחרון, יצרה תחושה שיש בעל־בית.

גם יריביו המושבעים ביותר של פרס טוענים היום, כי הוא ראש־ממשלה מעולה. עובד קשה, משפל בדברים הנכונים, מגלה תכונות של מנהיג. אחרה גדולה היתה לפרס תמיד בעולם, אבל התלהבות כזו כבר הרבה שנים לא פגש בארץ. הוא מרבה לסייר בארץ, ולשלום עם ירדן, ליוותה אותו לאורך כל הדרך. אבל הכותרות שהוא עשה אז בעיתונים, נבעו מפרסים רכילותיים

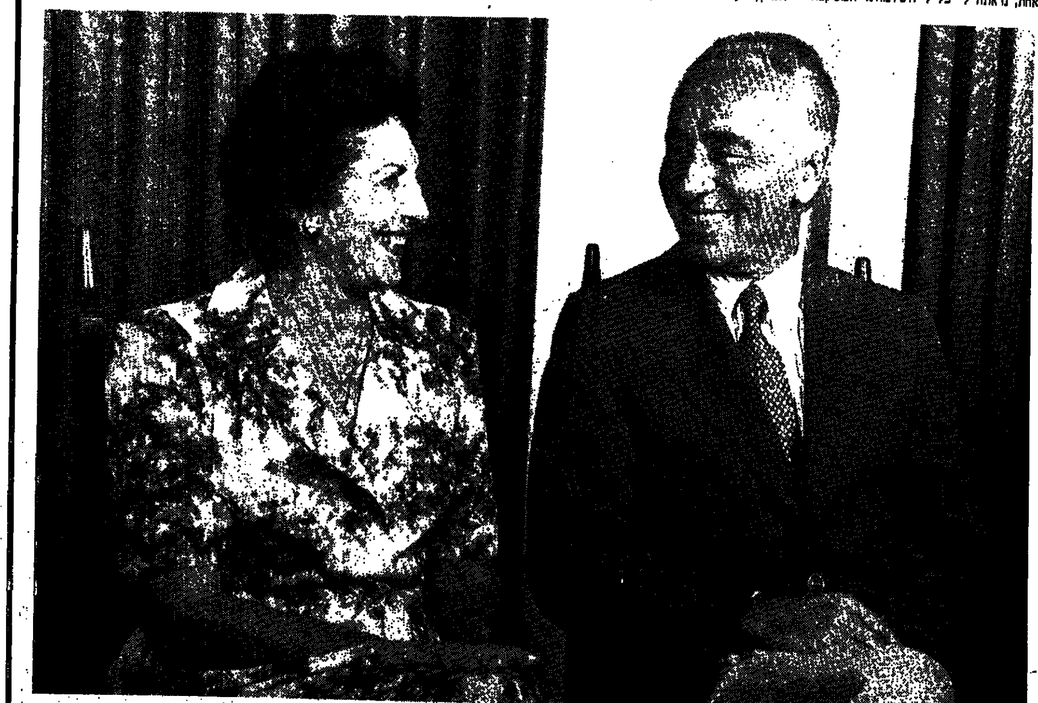

עם סונית. "התאהבתי בקלות. אהבתי היתה שלמה, מלאה, טבועה בדמיון עשיר. היא היתה לאהבתי הגדולה והנמשכת, בת־בריתי לאורך חיי"

מפלגתיים של עסקן קטן, ולא של מדינאי.

לפני מערכת הבחירות האחרונה, כאשר חבריו צפו ביסוריו, הם יעצו לו בדסקרטיות לפרוש מהמירוץ. «אני רואה כמה אתה סובל», אמר לו מוטה גור. «בשביל מה אתה צריך את זה?»

ואז הגיע המטוס מארגנטינה. יצחק נבון, יריבו הטוב, אשר עבד עמו אצל בן־גוריון, חזר לארץ, ועיני מפלגת העבודה היו נשואות עליו באהבה, אני פשוט לא יודע מה לעשות עם זה".

רוקא הכונותיו שהפריעו לו במפלגה, כמו פשרנות, סבלנות אין־קץ ועצבים של ברזל, עזרו לו לתפקד בממשלה פרובלמטית כמו ממשלת אחדות. העובדה, שהוא הצלח לאחד את המפלגה והיום הוא נחשב למספר אחד שם ללא עוררין, סייעה לו בתמרון הממשלה.

יחסיו עם רבין, למרות כל המשקעים, היום הם תקינים וקורקטיים, כהגדרת שני הצדדים. «אנחנו לא זוג נשוי», אמר פרס לא מכבר בשיחות פרטיות, "אבל אנחנו עובדים בשיתוף־פעולה מלא. רבין הוא שר־בטחון מצויין. יש בינינו תאום והבנה".

רבין, מצידו, הירבה לשבח את פרס באחרונה, בעקבות הצלחת מסעו בארה"ב ויוזמת השלום שלו עם ירדן. «כל הכבוד

(המשך בעמ' 39)

אני רואה שאתה סובל, אמר לו מוטה גור, למה לא תפרוש מהמירוץ?

מה הם אומרים על פרס

ע"י מרקוס: «אני אף פעם לא חשבתי, שבבן יכול להיות ראש־ממשלה בדמות של פרס. אמרתי רק באותו הרגע, שפרס לא עבדי ולים. פרס הוא בכם לממלגות. הוא רמיד זיה אישיות מדרגה הראשונה. הוים, כל הזריכה חבריה כבר, כי ניתנה לו הזדמנות לוכיח את תכונותיו».

משה שרה: «מה שעשה לעדה, זה הקרע הגדול ביותר שבעשה לפוליטיקאי אנשי הליכוד. הם אנשים בפשלנו. עשר לו רגע אחד. בדיוות הבדשות הסיגו עליו שבעדעה ושמיים. «אני המיר האמנתי בחיוות של האיש. הוא מסוגל ראיתים חיוון. לא חוזן מבנו מרקשות אחשות בחוזר לי ראמנות מי שעקר פרס לא. ראמנות שפס. הגיגו תבונה מעוותת שלו. חוזק. הוא ראה בכל שהוא בחיים מלחמה. דמיון.

רצון שבחיים. אבל לא אחב ליחיד בדיוק. ובדיוק לא ראיתי מעשה. בשאפרש, אחר אבחוה שבחנה. הוא אדם יחיד בהקשה של פרס.

שאולו כלב. המשקיה בתפקות לעבוד לא דע, למרות הקשים. אדם חיוקי דעות מתנות הלכלי מן המציאות אבל מוגשים חמריים. אנחנו חוקים וש בגולות שאסור לעבור».

צבי בריון: עבדו עם פרס אז מלי אמנם ראשרצונו. «ש לו בריזמה של הקעקר. זו בריזמה שמתנות ראמנו. מקבלי תפקיד מעשי חזר. אם הוא ממלא אחר הגיגיות. הבריזמה נשארת בשבשה אחר שלו. הוא הגיגיות מעל מדינות. ובכל דוקות שבריזמה הראו הראשה לון גם אחרות אחרות לשלוח אחרות».

מקי אבנרי: «אם אין לי אמון בפרס, אם אני לא מאמין בו, אם אני לא מכבד אותו, אם אני לא מקבל אותו, אם אני לא מוכן לעבוד אתו, אם אני לא מוכן לעבוד אתו, אם אני לא מוכן לעבוד את

החקירה בעיצומה

פרשת החיילת נפתחה לפני כשלושה חודשים כאונס מזעזע, מלווה בניסיון לרצח. עד היום, הפרשה מעסיקה את הציבור הישראלי, גם אם בעוצמה פחותה • צבי אלוש משחזר את חקירת פרשת החיילת, החל מהבדואים שמצאו והצילו אותה, ועד לימים אלה • על חלק ניכר מפרטי החקירה הוטל איפול. תחילת החקירה לוותה בצו איסור פרסום • האם החקירה במבוי סתום? האם המשטרה מחכה להלשנה או למזל מיקרי? • המשטרה מצהירה: החקירה בעיצומה

מאת צבי אלוש

היא זכרה את השעון הדיגיטאלי, את הריפוד. היום קיימת סברה שאולי היתה זו מכונית מדגם דייהטסו

"אינני מצליחה עדיין להשתחרר מהסיוט", אמרה לי החיילת לפני מספר ימים. "כשאני רואה חיילת בודדה ניצבת בפרמפאה נעשה לי רע בלב. אני נתקפת חולשה, וזוכרת שגם אצלי כל הענייין החל בעצם מפרמפ תמים".

כיום, בעזרתו של הצוות הרפואי של המרכז לשיקום ב"בית לוחיינשטיין", מנסה החיילת הנפגעה להשתקם, פיזית ונפשית, מהטראומה הקשה. מצפה לה כברת דרך ארוכה עד להחלמה המלאה. בכל מקרה, לגבי דידה, החיים לא ישובו להיות כפי שהיו, עד לבוקר ה־16 באוגוסט 1985.

בבוקרו של יום שישי ה־16 באוגוסט, יצאה החיילת מבסיסה שבשומרון לחופשת סופשבוע בבית הוריה, בעיירה קטנה, בנגב. היא הייתה רק בתחילת שירותה הצבאי. מדי הזית לא הספיקו להתבלות.

בשעות הצהריים, הגיעה באוטובוס לתחנה המרכזית של "אגד" בבאר־שבע. ככל הנראה – השימוש הנפוץ בצמד המילים "ככל הנראה", נובע בעיקר מסיבתי השאלה הרבים המרחפים עדיין סביב לאירועי המרשה, וכן מהאיפול־למחצה שצוות החקירה המשטרתי מטיל על הנושא. החלוצה אליה, לפחות בקטע מסויים מהדרך, חברה של החיילת. בתחנה המרכזית של באר־שבע, דקות ספורות לפני השעה 2, גילתה החיילת שלא נותר כסף שוויו דרושים לנסיעה באוטובוס מבאר שבע לעיירת מגוריה.

היה לה אסימון אחד. היא ניגשה לאחד הטלפונים הציבוריים, והתקשרה לבית קרוביה בבאר־שבע. לא היה איש בבית. שוב התקשרה, והפעם לבית הוריה. היא שוחחה עם אחותה וסיפרה לה שהיא "תקועה". "כנראה שאגיע בטרמפ", אמרה לאחותה. "אשתדל להזהר. אל תדאגי".

הדרך מהתחנה המרכזית בבאר שבע אל תחנת ההסעה הדרומית לחיילים נמשכת כחמש דקות בצעידה מתונה.

הכביש המוביל לתחנת ההסעה מקביל לשוק העירוני, ולרוב הוא הומה אדם.

באמצע הדרך, נעצרה לידה מכונית פרטית חדישה, לבנה מסוג "סובארו". הנהג הציע לה טרמפ. נראה שהנהג עורר את אמונו. הוא נראה לה יהודי. הוא דיבר עברית במבטא צברי. כך סיפרה, מאוחר יותר, לחוקריה. היה לו שיער שאטיני ועיניים בהירות.

החיילת נכנסה למכונית. חייל שחלף במ־קום, בדרכו לטרמפיאדה, ראה אותה ונכנסת למכונית. בשלב מאוחר יותר תחזק עדותו את הערכת חוקרי המשטרה כי החשוד נסע במכונית "סובארו" חדישה.

על מרבית האירועים, שהתרחשו במהלך 60 דקות שחלפו מאז סטה הנהג מהכביש הראשי עד שהסתלק מהמקום, חל עדיין איסור פירסום.

חלק מהעובדות מתברר רק בימים אלה, כתוצאה מהחקירות האחרונות של החיילת.

על כל פנים, כאשר גילתה החיילת כי הנהג האדיב זומם משהו, כבר היה מאוחר מדי. כאשר ניסתה להמלט, נעל את הדלת ואף שלף אקדח (כנראה מסוג "בארטה") כדי להמחיש את רצינות כוונותיו. "אם תעשי חוכמות – אני אהרוג אותך", הוא אמר לה. כלב החורשה הדלילה הוא הורה לה להת־פשט, והחל להתעלל בה פיזית ומינית (ספק אם התרחש שם אונס מלא, במובן הקליני של המלה).

ברגעי האימה האחרונים, בטרם ציווה עליה לצאת מהמכונית, היא הבחינה בכמה פרטים שצצו ועלו בזכרונה מאוחר יותר: המעויין עם הכוכבים, סמלה של חברת "סובארו", שהתנוסס על ההגה. השעון הדיגיטאלי שריצד מלוח המחוונים. הריפוד האפור, החדש.

בשלב מסויים, לאחר שסיים את התעלל־לות הברוטאלית בגופה של החיילת, הוא ירה כדור במרצחה.

לאחר שירתה שהיא מתה, אסף את בגדיה, הטלפונים הציבוריים, והתקשרה לבית קרו־ביה בבאר־שבע. לא היה איש בבית. שוב התקשרה, והפעם לבית הוריה. היא שוחחה עם אחותה וסיפרה לה שהיא "תקועה". "כנראה שאגיע בטרמפ", אמרה לאחותה. "אשתדל להזהר. אל תדאגי".

הדרך מהתחנה המרכזית בבאר שבע אל תחנת ההסעה הדרומית לחיילים נמשכת כחמש דקות בצעידה מתונה.

הכביש המוביל לתחנת ההסעה מקביל לשוק העירוני, ולרוב הוא הומה אדם.

באמצע הדרך, נעצרה לידה מכונית פרטית חדישה, לבנה מסוג "סובארו". הנהג הציע לה טרמפ. נראה שהנהג עורר את אמונו. הוא נראה לה יהודי. הוא דיבר עברית במבטא צברי. כך סיפרה, מאוחר יותר, לחוקריה. היה לו שיער שאטיני ועיניים בהירות.

החיילת נכנסה למכונית. חייל שחלף במ־קום, בדרכו לטרמפיאדה, ראה אותה ונכנסת למכונית. בשלב מאוחר יותר תחזק עדותו את הערכת חוקרי המשטרה כי החשוד נסע במכונית "סובארו" חדישה.

לא קשור לפרשת החיילת

ב־6 לנובמבר 85', הובא לפני שופט שלום בבאר שבע, גבר בן 37, נשוי ואב לשני ילדים, כחשוד באונס חיילת. וכן, בביצועו מעשים מגונים והתעללות אכזרית בשלוש חיילות נוספות, באותו הנגב.

האיש אינו חשוד בפרשת החיילת, נשוא כתבה זו. המשותף לאיש ולפרשת החיילת היא העובדה שנהג מכונית סובארו, ונתן טרמפ לחיילות.

עם פרסום הידיעה, חזר אלוף פיקוד דרום, משה בר כוכבא, ונידרש לעניין הסעות חיילים בתחבורה ציבורית. לדעתו, יש לזרז את הטיפול ולאפשר נסיעת חינם לחיילים.

המעצר החיישה את הציבור הדרום.

נקפו שבועיים מן האונס ועד להגשת התלונה במשטרה. החיילת חששה להתלונן. היא זכרה את עניין הזיריה בראש, וחששה שגם אנס זה ירחף לשימוש בנשק, אם תתלונן. אגב, לאיש, תושב אופקים, אין עבר פלילי. הוא יהודי.

לימים, כאשר עננת אי־בהירות תאיים מעט על חקירת החיילת, תועלה סברה שהוויל "העלה" את הסובארו מעומק הזיפגזה שעבר. יתכן שלא היתה זו סובארו.

כ־10 דקות נמשכה נסיעת הנוקף וקורבנו הצעיר. דקות ספורות לאחר שעברו את אזור התעשייה ברמת חובב, כקילומטר לפני תחנת הדלק, הניצבת על אם הדרך, סטה הנהג מהכביש הראשי, ועלה על התנועי הישן של כביש הנגב. זהו כביש משובש, המתפתל בשפת חורשתי שומם, ונקטע, סתם כך, בעבור מספר קילומטרים. פרט לאנשי שבט העוזאזמה, המתגוררים באוזר, איש אינו משתמש בכביש זה.

הטלפונים הציבוריים, והתקשרה לבית קרו־ביה בבאר־שבע. לא היה איש בבית. שוב התקשרה, והפעם לבית הוריה. היא שוחחה עם אחותה וסיפרה לה שהיא "תקועה". "כנראה שאגיע בטרמפ", אמרה לאחותה. "אשתדל להזהר. אל תדאגי".

הדרך מהתחנה המרכזית בבאר שבע אל תחנת ההסעה הדרומית לחיילים נמשכת כחמש דקות בצעידה מתונה.

הכביש המוביל לתחנת ההסעה מקביל לשוק העירוני, ולרוב הוא הומה אדם.

באמצע הדרך, נעצרה לידה מכונית פרטית חדישה, לבנה מסוג "סובארו". הנהג הציע לה טרמפ. נראה שהנהג עורר את אמונו. הוא נראה לה יהודי. הוא דיבר עברית במבטא צברי. כך סיפרה, מאוחר יותר, לחוקריה. היה לו שיער שאטיני ועיניים בהירות.

החיילת נכנסה למכונית. חייל שחלף במ־קום, בדרכו לטרמפיאדה, ראה אותה ונכנסת למכונית. בשלב מאוחר יותר תחזק עדותו את הערכת חוקרי המשטרה כי החשוד נסע במכונית "סובארו" חדישה.

היסטריה, שמועות

פרשת החיילת מטריפה את החברה הישראלית. לכך גורם סף גירוי נמוך במיוחד. וכן, האספקט של התעללות המינית. ההתעללות כמעט מחווירה מול הניסיון לרצוח את החיילת. בבית החו־לים, קליע מוצא מראשה.

הציבור הישראלי מוכן לקלוט את הזוועה המזוויעה ביותר. ברקע, רצח דני כץ. וכן, העלמות חיילים, חיילות, הדס קדמי, הרצח בכרמיזאן.

סדר הזמנים, ככל הנוגע לאסונות משתבש, ואולי אף נעשה חסר חשיבות ברורה. החברה הישראלית מוכנסת למצב של סרור פסיכולוגי. הסרור הפסיכולוגי הוא קרקע מדושנת היטב, המצמיחה בטבעיות שמועות. ואלה, השמועות מל־בות יצרים.

השמועות סביב פרשת החיילת הקיטו גם אשערוייות דימוניות. לא מעט ישרא־לים, שפויים בדרך כלל, אולי מצאו עצמם מסייעים בהולכת שמועות. מה שלא עשה האנס, כמעט ועשו השמועות.

הראשון שהרגשתי היה פחד עצום. בהתחלה, פחדתי שהוא יחזור כדי לורדא שאני מתה. הקשבתי לכל רחש בדריכות. אחר כך, התחלתי לפחד מהמצב שבו נמצאתי. חושב, אני זרוקה לבד במדבר, מאבדת דם. אולי אני אמות בסוף מאבדן דם, לפני שמישהו יסתיר להציל אותי. לא ידעתי אפילו שיש לי בזה בראש. החלטתי לעשות הכל כדי להתקרב אל הכביש. לתת סיכוי למי שיחפשו אותי.

"כשהרגשתי שהיד והרגל השמאלית משותקות, החלטתי לקשור את היד בעזרת החזיה. אני חושבת שמה שהחזיק אותי בחיים היה הפחד שהוא יחזור. זה גרם לי לרצות להיות. מידי פעם הייתי מתעלפת.

"כשהתעוררתי רועדת מקור התפללתי לאלוהים שיבואו וימצאו אותי. למחרת בבו־קר, כשהשמש כבר החלה לזרוח, הרגשתי שאני מתייבשת. מידי פעם, צעקתי לעזרה, אבל הקול בקושי נשמע. התחלתי לחזל לכיוון הכביש, לא ראיתי את הכביש, אבל שמעתי את המכונית שחלפו. זה היסכל אותי מאוד. התחלתי לגרור את עצמי באיטיות. כועסת על אלוהים שהוא לא עושה משהו דחוף.

"בדרך כדי לא להתייבש, התחלתי לאכול ולמצוץ חרקים שעברו לידי. לא יודעת מאיפה בא לי האומץ, ואיך לא נבעלתי. פשוט עשיתי את זה! לא הייתי צריכה להתאמץ ולחפש אוחם: היו שם הרבה חולעים, חפושיות ועכבר־רושים שנמשכו אחרי הדם. כך עברו השעות באיטיות. התעלפתי וקמתי. התקדמתי מעט ולאט, אבל זה נראה לי כמו מסע של 100 ק"מ.

"חתאים שמעתי קולות של בני אדם, ואז ראיתי כוזיות הערן שתי ילדות בדואיות, שצעדו עם חמור, כנראה לאסוף עצים. הן לא ראו אותי. צעקתי לעברן. הן נבהלו. בהתחלה ברחו, אחר כך התקרבו. אני מבינה קצת ערבית מהבית. שמעתי אותן כועסות על זה שאני עירומה. ביקשתי מהם, בערבית השבר רה שלי, שיקראו למישהו. כשחושבתי שהן לא מבינות, הנחתי את דיר בראש והוצאתי אותה מלאה דם. התחננתי שיביאו לי מים והצבעתי על שפתי היבשות. הן לא אמרו לי כלום, רק מיהרו לאן שהוא.

"אחר כך, הגיעו כמה בדואים. התבייתי בגורא כי הייתי ערומה. אחד מהם ורק לי את הכפייה שלו והתכסיתי בה. אחר כך, הוסיע שוטר צבאי והביא שמיכה צבאית גדולה. אז ידעתי שניצלתי".

בערב שבת ה־16 באוגוסט, כשהתבר־

היא זכרה את השעון הדיגיטאלי, את הריפוד. היום קיימת סברה שאולי היתה זו מכונית מדגם דייהטסו

והסתלק, כשהוא מותיר אותה עירומה וחבו דם.

זו היתה הטעות הראשונה של האנס, שנותר אלמוני עד היום הזה. החיילת לא מתה. היא איבדה את הכרתה, אך היא שבה מידי מספר שעות.

במשך כמעט 20 שעות, מערבו של ה־16 באוגוסט ועד לצהרי יום המחרת, נשארה החיילת בת ה־18 בודדה בשטח. האזור חולי, מלא שיחים קוצניים וצמחיית מדבר.

על הרשעת הארוכות עד לגילויה שנדמו לי כנצח, סיפרה לי החיילת לפני מספר ימים: "כשהתעוררתי, בפעם הראשונה, הדמי הראשון שהרגשתי היה פחד עצום. בהתחלה, פחדתי שהוא יחזור כדי לורדא שאני מתה. הקשבתי לכל רחש בדריכות. אחר כך, התחלתי לפחד מהמצב שבו נמצאתי. חושב, אני זרוקה לבד במדבר, מאבדת דם. אולי אני אמות בסוף מאבדן דם, לפני שמישהו יסתיר להציל אותי. לא ידעתי אפילו שיש לי בזה בראש. החלטתי לעשות הכל כדי להתקרב אל הכביש. לתת סיכוי למי שיחפשו אותי.

"כשהרגשתי שהיד והרגל השמאלית משותקות, החלטתי לקשור את היד בעזרת החזיה. אני חושבת שמה שהחזיק אותי בחיים היה הפחד שהוא יחזור. זה גרם לי לרצות להיות. מידי פעם הייתי מתעלפת.

"כשהתעוררתי רועדת מקור התפללתי לאלוהים שיבואו וימצאו אותי. למחרת בבו־קר, כשהשמש כבר החלה לזרוח, הרגשתי שאני מתייבשת. מידי פעם, צעקתי לעזרה, אבל הקול בקושי נשמע. התחלתי לזחל לכיוון הכביש, לא ראיתי את הכביש, אבל שמעתי את המכונית שחלפו. זה היסכל אותי מאוד. התחלתי לגרור את עצמי באיטיות. כועסת על אלוהים שהוא לא עושה משהו דחוף.

"בדרך כדי לא להתייבש, התחלתי לאכול ולמצוץ חרקים שעברו לידי. לא יודעת מאיפה בא לי האומץ, ואיך לא נבעלתי. פשוט עשיתי את זה! לא הייתי צריכה להתאמץ ולחפש אוחם: היו שם הרבה חולעים, חפושיות ועכבר־רושים שנמשכו אחרי הדם. כך עברו השעות באיטיות. התעלפתי וקמתי. התקדמתי מעט ולאט, אבל זה נראה לי כמו מסע של 100 ק"מ.

"חתאים שמעתי קולות של בני אדם, ואז ראיתי כוזיות הערן שתי ילדות בדואיות, שצעדו עם חמור, כנראה לאסוף עצים. הן לא ראו אותי. צעקתי לעברן. הן נבהלו. בהתחלה ברחו, אחר כך התקרבו. אני מבינה קצת ערבית מהבית. שמעתי אותן כועסות על זה שאני עירומה. ביקשתי מהם, בערבית השבר רה שלי, שיקראו למישהו. כשחושבתי שהן לא מבינות, הנחתי את דיר בראש והוצאתי אותה מלאה דם. התחננתי שיביאו לי מים והצבעתי על שפתי היבשות. הן לא אמרו לי כלום, רק מיהרו לאן שהוא.

"אחר כך, הגיעו כמה בדואים. התבייתי בגורא כי הייתי ערומה. אחד מהם ורק לי את הכפייה שלו והתכסיתי בה. אחר כך, הוסיע שוטר צבאי והביא שמיכה צבאית גדולה. אז ידעתי שניצלתי".

בערב שבת ה־16 באוגוסט, כשהתבר־

עד לשעות הלילה המאוחרות, בליל ה־18 באוגוסט. מפקד המרחב, ניצב משנה חיים בן אין, כינס את סגל הפיקוד הבכיר, כדי לקבוע מערך חקירה.

בשיבה הראשונה, הוא מחליט להקים צוות חקירה מיוחד, שלרשותו יעמדו כל האמצעים וכח האדם בעדיפות ראשונה. בראש הצוות, הקצין הוותיק פקד יצחק אבן חיים, ולצידו פקד אלברט דנא.

מאוחר יותר, מכנס דובר משטרת המרחב, פקד עמרם אוזלאי, את הכתבים בבאר־שבע ומוסר להם דיווח לאקוני על הפרשה. הדיווח נמסר לכתבים כחומר רקע בצור, לא לפיר־סום.

מאוחר יותר, כדי להבטיח שלא יהיו דלי־פות, מתעב שופט שלום באר־שבע, ממנותת מוצאי השבת, ומוציא, לבקשת המשטרה, צו איסור פירסום על כל הפרשה. הצו תקף למשך אירבעה ימים.

ב־20 באוגוסט, מחליט פיקוד המשטרה לשתף את הציבור במקרה, ולפנות לעזרתו בלכידת העבריין המלל.

במסיבת עיתונאים, דראמטית במשוגים באר־שבעיים, מוסרים ראשי צוות החקירה פרטים כמעט מלאים על הפרשה, ומציגים אותה כאחת המזעזעות והאכזריות ביותר בתולדות הפשיעה המינית בישראל.

אותה מסיבת עיתונאים, שנערכה בחמש אחר הצהריים ב־20 באוגוסט, נודע כי המשטרה כבר הרכיבה קלסתרון משתרע, בהסמך על עדותה הראשונה של החיילת.

הנחות היסוד של חוקרי המשטרה אז היו כדלקמן: הפשע המזעזע בוצע על רקע פלילי ולא לאומני. הנוקף המכון לדאוג שהחיי־לת וסבור היה. כשעוב את דיר [illegible] שהיא מתה. הנוקף הכיר היטב את האזור. הוא נהג במכונית "סובארו" לבנה מדגם חדיש, כנראה משנת ייצור 1985. כאן באו לעזרת החוקרים הפרטים ה"שוליים" שאותם זכרה החיילת: השעון הדיגיטאלי, הריפוד האפור, ועוד.

בסופם של מסיבת העיתונאים, פנתה המשטרה לציבור בבקשת עזרה. כל מי שברשותו מידע כלשהו העשוי לסייע לחקירה מתבקש לסור מיד או להתקשר לחתנת המשטרה הקרובה – נאמר בהודעת המשטרה.

כאשר פורסמה הפרשה לראשונה, היה צוות החקירה המשטרתי בעיצומו של מה שהוגדר אז "כמצוד ענק ללכידת החוקף". עשרות שוטרים ובלשים הוקצו לחקירה. טובי החוקרים של משטרת מרחב הנגב שולבו במאמצים.

המסרה שקמה בציבור, עם פרסום הפרשה, מזרבנת את צמרת משטרת הנגב.

כאשר נשאל פקד המרחב, בסוף השבוע הראשון לחקירה, אם יש התקדמות כלשהי. השיב במשפט, עשב ונישנה עד לרגע כתיבת שורות אלו: "אנו חוקרים בכל הכיוונים האפשריים". ובתרגום פשוט: אין כל חדש.

דעת הקהל הישראלית נסערת ביותר. הציבור רגיש לפגיעות בחיילים, ובפרט בחיילות. ראשי הציבור הערבי רושמים לעצ־מם שמובר בחשוד יהודי. העצבים מגורים. הציבור מחכה שהמשטרה תספק תוצאות. המשטרה בלחץ.

ב־22 באוגוסט, בישרו כותרות העיתונים על הכיוון שאליו החליטו החוקרים להפנות את החקירה: כל בעלי מכוניות ה"סובארו" הלבנות יבדקו.

הפרשה ההיא אמנם הסתיימה בזיכויו המו־חלט. אולם בעיני רבים הוא הפך חשוד עיקרי. כה גם שהוא דומה במקצה לתיאור המשטרתי. הטלפון בביתו צילצל בלי הרף. אנשים נעצו בו נכסים מזרי־אימה, חיין הפכו גיהנום. עד שהוא עצמו ניגש, ביוזמתו, למיפקדת הצה"מ, ושם קץ לשמועות.

ב־23 באוגוסט, שבוע לאחר שנפלה קורבן בידיו של החוקף האכזר, התעוררה החיילת ממצב ממושך של חוסר הכרה. הרופאים דיברו בחצי פה על הטבה משמעותית במצ־בה. משפחתה העניפה התמקמה. במשך ימים רבים, מול חדרה, במחלקה הנוירוכירורגית של בית החולים "סורוקה", באר־שבע. אמה של החיילת פועלת נקיון קשה־יום, שנטל פרנסת המשפחה על כתפיה, אומרת בקול בוכים: "אלוהים היכה אותה ואלוהים הוא שירפא אותה". תפילה קשה. תפילה עם אצבע כמעט מאשימה כלפי מעלה.

המשטרה איבחנה את הדוד בקפדנות. לאיש לא הותר להתקרב למיטתה, פרט לסגל הרפואי. שוטרת צעירה הופקדה ליד מיטתה, לשמור ולשמוע. ואמנם, צעיר אלמוני שוהה קרב למחלקה, והתעניין לתוכו לשלום החיי־לה, נעצר מיד – ושוחרר משהובהרה חפותו.

מרסיסי מידע שדולפים, ככל זאת, מחדדה המוגן, מסתבר כי מצבה של החיילת עדיין קשה, שנתה נסרפה עליה, לעיתים תכופות. היא מתקשה להירדם בלי גלולות שינה. ומדי פעם היא זועקת כמו: מתוך חלום בלהות: "הצילו, הוא רוצה להרוג אותי..."

בני משפחתה של החיילת מתעודדים מהטיפוד שחל למחרת במצב הנפשי השמאלית המשוחקות של החיילת, ומתחי־לים לשוחח עם העתונאים, הצמאים לכל בדל מידע חדש.

הם אולי מופתעים לגלות שכל משפט, שהם לוחשים באוזנו של כתב, הופך למחרת לכו־תרת בולטת בעתון. הם מודים למשטרה ולרופאים על מאמציהם, ומייחדים תודה מיו־חדת לבדואים משבט העוזאזמה, שגילו את אחותם והצילו אותה.

ב־24 לחודש מתקיימת פגישה נרגשת וקצרה בין החיילת לבודאי שהציל את חייה. סאלאמה אל המצדה, בן ה־25, עובד חתנת הדלק.

(המשך בעמ' 39)

לאחר ד"ר הוקרה ותודה ולשמש המליה "ריבל הבראבו". המשטרה הטילה איפול

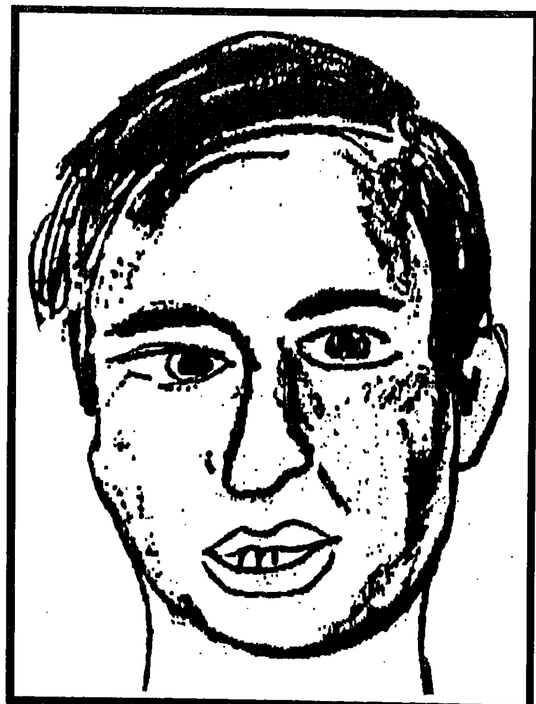

דיוקן האנס, כפי שרשם אותו מנשה קדישמן, אמן ישראלי. הדיוקן הנוסף, המעודכן, היה שונה למדי מזה של קדישמן

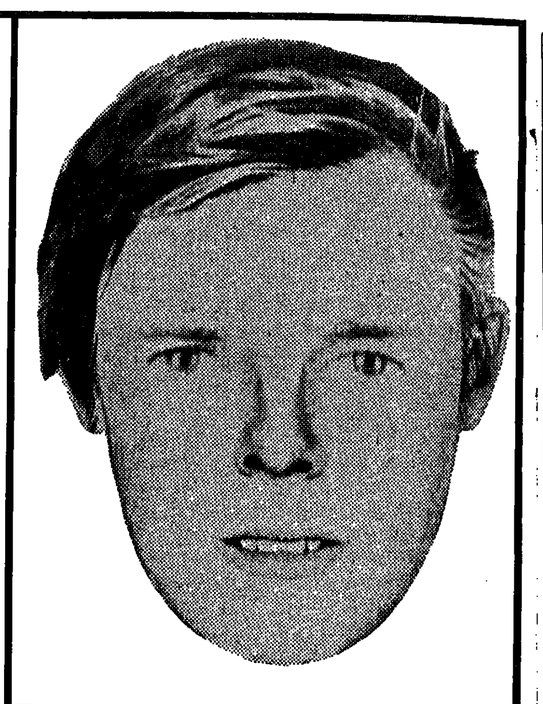

הדיוקן המשטרתי המעודכן. עם הפצת הדיוקן התעוררה, כצפוי, תגובה היסטרית. מאות אנשים דימו לעצמם שהם מזהים את האנס

חוקרי הצה"מ (צוות חקירה מיוחד) פשטו על הסוכנויות הגדולות של "סובארו" ושאבו בשקדנות כל פרט הנעשי לסייע להם. הם נטלו את רשימות רוכשי המכונית החדישות בשנים האחרונות, ובחנו מה מאפיין כל שנת ייצור. הם ביקשו לדעת על כל מכונית שהובאה לתיקון באחרונה.

פה ושם, ברחבי הארץ, נוצרים פקקים. המשטרה מציבה מחסומים בדרכים. המחסו־מים מגבירים את העצבנות הכללית. מונקציי־נרים פולישים מעלים מחדש את עניין הסעת חיילים חינם, באמצעות החתבורה הציבורית.

הסנייה המשטרתית לציבור, עוררה, כצ־פוי, גל אדיר של פניות נרגשות, מרביתן כתוצאה מהרהורי־לב של אנשים טובים. רבים סיפרו שראו סובארו לבנה ליד השוק בשעה 2 בצהריים, ביום שישי האמור. כל הפניות נבדקו – ללא הועיל. עשרות נעצרו לחקירה – ושוחררו, בעבור מספר שעות, משהתברר, מעל לכל ספק, שאין להם קשר לפרשה. רבים מבעלי הסובארו, החדישות והלבנות בארץ, גילו עד מרה שחייהם עלולים להיות מאוד לא נוחים.

מידי שלושה ארבעה ימים, היתה נפוצה בבאר־שבע, שמועה "להוטה" חדשה – סלוני אלמוני, שהוא כידוע בעל סובארו לבנה וחדישה, הוא החשוד העיקרי. השמועות מוטרכות. לא לפני שהן גורמות סבל. גורא לקורבנות. אחד מהם כ.ל. מעיירה בנגב, כמעט לקה בהתמוטטות עצבים. בעברו, מקרה לא נעים עם טרמפיסטים.

הדיוקן הנוסף, המעודכן, הוא הפך חשוד עיקרי. כה גם שהוא דומה במקצה לתיאור המשטרתי. הטלפון בביתו צילצל בלי הרף. אנשים נעצו בו נכסים מזרי־אימה, חיין הפכו גיהנום. עד שהוא עצמו ניגש, ביוזמתו, למיפקדת הצה"מ, ושם קץ לשמועות.

ב־23 באוגוסט, שבוע לאחר שנפלה קורבן בידיו של החוקף האכזר, התעוררה החיילת ממצב ממושך של חוסר הכרה. הרופאים דיברו בחצי פה על הטבה משמעותית במצ־בה. משפחתה העניפה התמקמה. במשך ימים רבים, מול חדרה, במחלקה הנוירוכירורגית של בית החולים "סורוקה", באר־שבע. אמה של החיילת פועלת נקיון קשה־יום, שנטל פרנסת המשפחה על כתפיה, אומרת בקול בוכים: "אלוהים היכה אותה ואלוהים הוא שירפא אותה". תפילה קשה. תפילה עם אצבע כמעט מאשימה כלפי מעלה.

המשטרה איבחנה את הדוד בקפדנות. לאיש לא הותר להתקרב למיטתה, פרט לסגל הרפואי. שוטרת צעירה הופקדה ליד מיטתה, לשמור ולשמוע. ואמנם, צעיר אלמוני שוהה קרב למחלקה, והתעניין לתוכו לשלום החיי־לה, נעצר מיד – ושוחרר משהובהרה חפותו.

מרסיסי מידע שדולפים, ככל זאת, מחדדה המוגן, מסתבר כי מצבה של החיילת עדיין קשה, שנתה נסרפה עליה, לעיתים תכופות. היא מתקשה להירדם בלי גלולות שינה. ומדי פעם היא זועקת כמו: מתוך חלום בלהות: "הצילו, הוא רוצה להרוג אותי..."

בני משפחתה של החיילת מתעודדים מהטיפוד שחל למחרת במצב הנפשי השמאלית המשוחקות של החיילת, ומתחי־לים לשוחח עם העתונאים, הצמאים לכל בדל מידע חדש.

הם אולי מופתעים לגלות שכל משפט, שהם לוחשים באוזנו של כתב, הופך למחרת לכו־תרת בולטת בעתון. הם מודים למשטרה ולרופאים על מאמציהם, ומייחדים תודה מיו־חדת לבדואים משבט העוזאזמה, שגילו את אחותם והצילו אותה.

ב־24 לחודש מתקיימת פגישה נרגשת וקצרה בין החיילת לבודאי שהציל את חייה. סאלאמה אל המצדה, בן ה־25, עובד חתנת הדלק.

(המשך בעמ' 39)

מבוי סתום?

בכון לשעת כתיבת שורות אלה, סביר להניח שהמשטרה עדיין מגששת באפי־לה. גם אם, יתכן שאין זו האפילה של ראשית החקירה.

קיימת אי בהירות מסויימת באשר לטיב שיתוף הפעולה ההכנה שבין המשטרה לבין החיילת. ניתן אולי להבין, שלכאורה אין המשטרה מרוצה לחלוטין מאופן שיתוף הפעולה של החיילת.

בשלבים מסויימים, הרופאים מנעו מן החוקרים כניסה לחקירות אינטנסיביות של החיילת. וזאת, בשל מצבה הפיסי ו/או הנפשי.

אנשים המתמצאים בדרך כלל בעבודת משטרה צופים התקדמות בחקירה כתוצ־אה מהלשנה. או, כתוצאה מלכידת האנס בעניין אחר, שונה לחלוטין, או דומה.

חקירתו בחשד אחר, עשויה להוביל את החוקרים לפרשת החיילת.

בינתיים, כאמור, המשטרה מצהירה שהחקירה בעיצומה. אירועים מראגיים אחרים, חדשים, תפשו בתחדעת הציבור את מקום פרשת החיילת. הלחץ על המשטרה הוקל.

אותה מסיבת עיתונאים, שנערכה בחמש אחר הצהריים ב־20 באוגוסט, נודע כי המשטרה כבר הרכיבה קלסתרון משתרע, בהסמך על עדותה הראשונה של החיילת.

רק פעם ביובל אפשר לקנות

תשלומים

25 תשלומים לכבוד 25 שנים לשטיחי כרמל.
חברת שטיחי כרמל דואגת לך לאשראי שיאפשר לך לשלם רק 10% ממחיר המוצר
במזומן ואת היתרה ב-24 תשלומים חודשיים (צמודים לשער הדולר היציג
לפי ריבית שנתית של כ-17% לשנה, כפוף לתקנון המבצע).
הכנס עוד היום לבית כרמל הקרוב אליך וקנה כל שטיח שתבחר: קינג, קינג דיויד,
שטיח משי, שטיח מודרני, שטיחים מקיר לקיר, ושטיחים בעבודת יד ב-25 תשלומים.
לדוגמא: שטיח היוקרה אמבסדור, בשלל דוגמאות, 3×2 מ' 100% אקריל;
החל מ-21,500 ש' לחודש, שווה ערך ל-$14.5 לחודש.
אספקה מיידית מהמלאי הקיים.

בית כרמל

רשת השיווק הישיר של שטיחי כרמל

★ פתוח במוצ"ש אחרי צאת השבת

★ **רמת-גן:** רח' מודיעין 13
★ **רמת-גן:** קניון אילון, דרך אבא הלל
תל-אביב: נחלת בנימין 37
תל-אביב: ברוכים, דרך יפו 13
★ **נתניה:** רח' שמואל הנביא 5 (השקם הישן)

★ **ירושלים:** רח' המלך דוד 14
★ **ראשון לציון:** רמת אליהו (מול ההיפר שוק).
★ **ראשון לציון:** המשך רח' הרצל כביש בית דגון
רחובות: רח' הרצל 183
פתח-תקוה: תברון הירש 28
★ **יפו:** רח' יחודה הימית 36

★ **חיפה:** צומת הציק פוסט (מול ההיפר שי)
★ **כפר-סבא:** רח' הרצל 63 (פינת המייסדים)
רעננה: שטיחי רעננה, רח' אחוזה 184.
דלית אל-כרמל: מרכז מסחרי
עפולה: רח' ירושלים 19 (מול השק"ים)
באר-שבע: בית האשל 26.

סוחרים מורשים:
חיפה: שיח, הרצל 48. **חזי שקלים,** הרצליה 12 • **נהריה:** רן, תחנת אוד • **תל-אביב:** ציון, דרך יפו 62. שלמה שקלים, הרצל 99 (פינת סלמה) • **חולון:** עמרם שמרחה, כיכר ויצמן 7 • **ירושלים:** סומך, יפו 44. בית השטיח, יפו 50 • **אשדוד:** בית קרינל, אזור התעשיה הקלה.

שבועיים איטליה — סלוסר — ממוצ"ש 18:00-22:00

תל אביב
חיפה

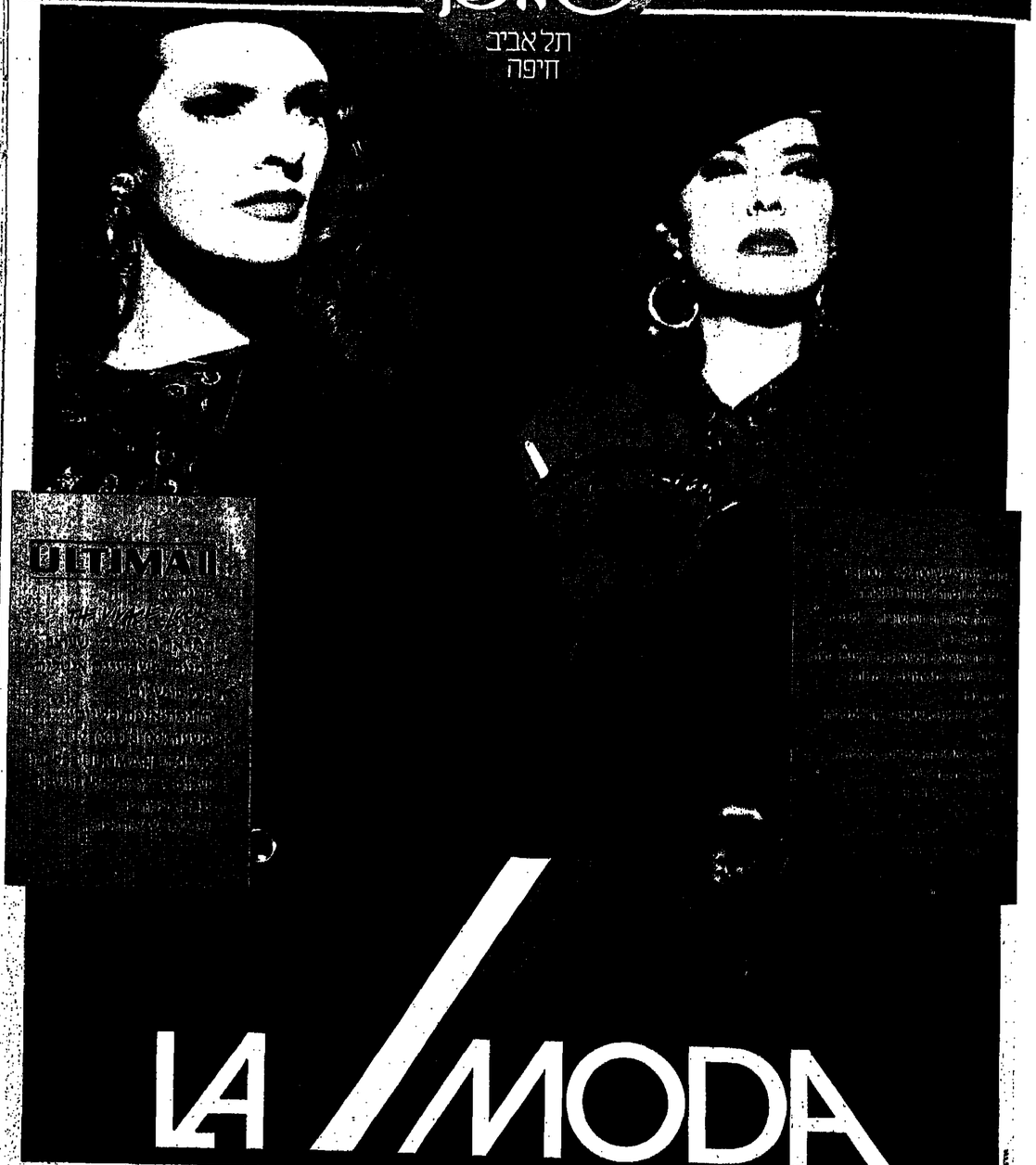

אפי ארזי,

אחרי שאלסינט נקלעה לקשיים, אפי ארזי מסאיטקס לא רוצה להיות השני בתור • בעולם כינו אותו "ילד הפלא של הכלכלה הישראלית: 1700 עובדים ב־33 מדינות, יצוא בלמעלה מ־100 מיליון דולאר. מניות בוול סטריט . מחשבים חכמים, שחוללו מהפיכה בעולם הדפוס • אפי ארזי יודע שלא לעולם חוסן. בימים אלה, עומד להתפרסם דו"ח הרבעון השלישי של החברה. הרווחים יהיו קטנים מהמצופה. בפברואר יסכמו את השנה. ארזי יודע שהמספרים לא יהיו מעודדים

תצלום: יוסי דויט

מאת עמוס נבו

הלך הפלא?

לימים אחדים לאחר ש"אלסינט" נקלעה לקשיים, כינס אפי ארזי את עובדיו באמפיתיאטרון של קיסריה, ואמר להם שצריך לשנס מותניים. הימים קשים, אמר. ימי בצורת באים.

הם ישבו רומנים על ספסלי האגן. גברים ונשים. רוח קריירה עלתה מן הים. אפי ארזי אמר להם, שיקפיא את הגידול בכוח האדם, שימתן את הייצוא. למחרת, הוכה ה"וול סט־ריט" בתרדמה: מניות סאיטקס ירדו ב־33 אחוזים.

שעות אחרות אחר־כך כבר היה ברדכו לסניפי החברה בחו"ל, ולומר לעובדיו, שמי שלא יתרום את חלקו למפעל – יפוטר. ארזי אינו איש של פשרות. הוא חובבני מאוד. הוא אינו רוצה ללכת בדרכי "אלסינט".

בשבוע שעבר אמר שהוא פוחד. כן, הוא חושב שהוא זהיר יותר מסוחמי מ"אלסינט". הוא רואה, אומנם, כמה צעדים קרימה. אבל גם לו זה עלול לקרות. אולי פחות כואב. אולי פחות דרמטי.

בעוד ימים אחדים, יפורסם דו"ח הרבעון השלישי של החברה. הרווחים יהיו קטנים מהמצופה. בפברואר יסכמו את השנה. ארזי יודע שהמספרים לא יהיו מעודדים. לא נעים, הוא אומר.

סאיטקס היתה תמיד סיפור של הצלחה. את ארזי כינו „ילד הפלא של הכלכלה הישראלית". מ־30 איש לפני 18 שנה, צמחו ל־1700 עובדים. כל שנה הגדילו את הייצוא ב־45 אחוזים. מדי שנה גדל מספר העובדים ב־30 אחוזים. עכשיו נוהרים. מתייצעים. אפי־לו ראש הממשלה, אומר ארזי, התקשר לש־אול מה קורה. כולם מודאגים. ארזי אומר שלא יתן לסאיטקס ליפול.

בשבוע שעבר נזכר, איך בגיל 13 היה מסתובב בבתי־קברות בירושלים ונוגב דרים. בכסף שהרוויח ממכירת הפרחים, היה קונה רכיבים אלקטרוניים. הוא גר ברחביה. אביו היה מהנדס. בזמן המצור על ירושלים ישב במרתף הבית ובנה רדיו בביס. זו היתה תחילי־תו של השיגעון. הוא אומר שלא חלם להגיע לאן שהגיע.

באוניברסיטת. הוא אומר, לומדים אותו. ניסיונותיו להוציא תעודת כגרות לא עלו יפה. עד שפגש בפורד מונסון.

„מונסון היה מיליונר אמריקני. הוא שמע שאני עוסק באלקטרוניקה, והציע לי לבוא ללמוד בארה"ב. מונסון הבטיח שיראג לי".

למחרת כבר עמד בפתח שגרירות ארה"ב. שאלו אותו מה עם הבגרות, והוא סיפר להם שהוא בוגר „האקדמיה של חיל־האוויר הישר־אלי". כן, אבל איפה התעודה, הקשתה הפקידה, וארזי העמיד פני תם. הוא סיפר לה לו ראש הממשלה, אומר ארזי, והתקשר לש־אול מה קורה. כולם מודאגים. ארזי אומר שלא יתן לסאיטקס ליפול.

בשבוע שעבר נזכר, איך בגיל 13 היה מסתובב בבתי־קברות בירושלים ונוגב דרים. בכסף שהרוויח ממכירת הפרחים, היה קונה רכיבים אלקטרוניים. הוא גר ברחביה. אביו היה מהנדס. בזמן המצור על ירושלים ישב במרתף הבית ובנה רדיו בביס. זו היתה תחילי־תו של השיגעון. הוא אומר שלא חלם להגיע לאן שהגיע.

הוא לא מתחכך בבוהמה, אין לו חברים מליונרים. לא מצלמים אותו למדורי הרכילות

מנתחים את סיפור ההצלחה של סאיטקס. כל סטודנט מקבל חוברת בת 30 עמודים ומתפ־על מהסיפור. אחת לשנה מזמינים את ארזי לרב־שיח עם הסטודנטים. הוא מספר להם איך גדל. הם מספרים מה היו עושים במקומו.

תמיד רצה להיות מדען פיסיקאי. כימאי. לא, לא מהנדס. הוא העריץ את זול וורן ואת ליאונרדו דה־וינצ'י. ללימודים, הוא אומר, לא היה לו ראש. המורים סבלו ממנו. היה שובב לא קטן. החורים התחננו שישאירוהו ללמוד. לבסוף סולק מג'מנסיה ו'חביה. הוריו התביישו.

למורת רוחם, נרשם לבית־הספר הטכני של חיל־האוויר, ושם החל לפרוח. שלחו אותו לקורס מכ"ם. זה היה משהו מיסתורי, הוא זוכר, משהו מיוחד. הוא אהב את ההתעסקות הזו. לראשונה בחייו, הוא אומר, הצטיין במש־ה. לאחר מבצע קדש קיבל פרס ייעול על שהצליח להפעיל מכשיר רדאר, שהשאירו המצרים במיני.

חלומו ללמוד בטכניון הלך והתרחק: כל ולמרות יום שבוע, כדי לעקוב אחר התפתחו־תם. ארזי היה ביניהם.

הוא למד ולא הבין כלום. אנגלית ידע הקושי. המילונר שלו, יוגדר לו בהמשך, לא הזכרון כלל לממן את לימודיו. ארזי, שבור ומיואש, עמד לשוב אוצה, אך שוב, ברגע האחרון, שיחק לו המזל: יהודים טובים מבוסטון סידרו לו עבודה בבית מלון מקומי. הכסף לא הספיק. דיואי סטון, מליונר, מימן לו את שנת הלימודים הראשונה.

בחופשים, כשנאם במלון, הלך לעבוד כטכנאי בחברת אלקטרוניקה. את הלימודים אהב, הוא אומר, אך לא התאמן במיוחד. הם נמשכו שמונה שנים. שלושו מהן הקדיש ללימודי סטרות אנגלית בהרווארד.

כשסיים את אס.אי.סי, הוסמך למהנדס אלקטרוניקה. סוף סוף, הוא אומר, אמא שלו יכלה להתגאות בו. בהרווארד אהבו את הראש שלה. תמיד מקורי, תמיד מבריק.

הזמינו אותו, על כן, להשתתף בפיתוח לוחץ ריגול. ארזי אומר שהיתה לו מעבדה יפה. הוא ישב ושיחק בכל מיני המצאות ושעשועים. פיתח סלסופ חללי, משקפות, מערכות לבקרת אש ופריסקופ לצוללת. לימים, מונה לעמוד בראש המחקר והפיתוח האלקטרואופטי של חברת "אייסק".

בעבודתו לארץ נבו. הוא אומר שנשיא החברה פיתה אותו להשאר, אך הוא רצה לחזור. בארה"ב היו לו חברים ישראלים, מהנדסים ומרגנים, שכבר ישבו על מזוודות. אפי: „אמרתי, למה שאתן את המוח שלי לאמריקנים. אמכור אותו לישראל".

סמוך לאחר מלחמת ששת־הימים חזר ארצה עם תשעה מחבריו המהנדסים. הם הקי־מו במכון וייצמן את „טכנולוגיה מדעית בע"מ". חצי השקיעה „אייסק"; חצי –„ריסקונט השקעות". הם תיכננו מערכות צבאיות. ארזי אומר שכמעט ופשטו את הרגל.

ארזי: „היינו במצב קשה. הצבא הבטיח הזמנות, והן לא הגיעו. יום אחד, לגמרי במקרה, פגשתי את תעשיין הטכסטיל האמ־ריקני, ג'ון המילטון. הוא הציע לי אתגר־הנדסי: לפתח מחשב שקורא דיגמאות, מדפים אותן על בד ומפעיל מכונת סריגה. לא חשב־תי פעמיים. ארסרטו עמד המפעל להסגר. היינו זקוקים בדחיפות למזומנים. או. קי., אמרתי להמילטון. תוך עשרה חודשים יש לך מחשב. זה יעלה לך 250 אלף דולאר".

הוא לא ידע בדיוק מה עומד לפניו, אבל הבטיח. חבריו אמרו שהוא מטורף. איך מכטי־חים פרוייקט כזה, ובכלל.

אפי לא נרתע. כזה הוא: נועז, מהמר גדול, רואה לטרוק, חושב בגדול. הוא אומר שהריח שיש פה שוק טוב.

לאחר ששה חודשים, נולד „מחשב הטקס־טיל" הראשון. התעשיין האמריקני כל כך התלהב ממנו, שרצה לעצמו כלעריות על המחשב, כדי שמתחריו לא יהנו.

שוב ראה ארזי כיצד החברה מתמוטטת מול עיניו. ממחשב אחד לא יכול היה לחיות. הוא סט אל התעשיין ורפק על השולחן ועודד מהומה. לכסוף הוסר סעיף הבלעדיות. אפי ארזי אומר שזה עלה לו רבע מיליון דולאר. אך זה היה כראי. הוא עבר להרצליה והקים את סאיטקס.

הוא גדל מהר. כל מוצריו יוצרו לייצוא. הוא האמין שרק כך יצליח. תמיד היה חדשן. חלוץ. תמיד חיפש קורם עת השוק המתאים, ורק אחר־כך התאים לו מוצר. בזכות זה, הוא אומר, סאיטקס הצליחה. היא הקימה מערך שיווק ב־33 מדינות ברחבי העולם. גם ביפאן. ארזי אומר שמי שלוקח לו סוכן הוא מטומטם.

הוא המשיך להסתכל קדימה. תמיד רץ קדימה. מסתכל היכן שאחרים אינם מסתכ־לים. חושב אחרת. פרופ' ריצ'ארד רוזנבלום מאוניברסיטת הרווארד כינה אותו „מציא מבריק". כשהבין שמיחשוב ענף הטכסטיל מרצה את עצמו, חדר לענף הדפוס. הוא אומר שאף אחד לא חשב על כך לפניו.

הוא פיתח את רספונס – מחשב מתוחכם שהביא למהפיכה בענף הדפוס. בעזרתו מכ־נים גלופות ועורכים כתבי־עת ומודעות פירסום. הכל מדוייק, קצר, איכותי, אוטומטי. כמו שארזי אוהב.

הוא אומר שזה מכשיר חכם מאוד. העורך יושב מול צג, ובעזרת עט אלקטרוני יוצר מציאות חדשה. נשים מכוערות הופכות ליפות. שמנים הופכים לרזים. ה"פלייביו" וה"פלייגירל" רכשו את המכשיר – נערות־האמצע שלהם נראות יפות יותר ומגרות יותר בעזרתו. ה"שיים" מרפים באמצעותו הכנת העיתון מתקצרת בשלושה ימים. עבודות־פירסום שנמשכו עד כה שבועיים, מבוצעות בחצי שעה. ביפאן נעזרים בו ציירים. גירסי־אות אחרות של הרספונס מאפשרות לשרטט מפות ומסיעות באיתור מאגרי נפט וגאז.

יותר מ־400 מחשבים כאלה הותקנו עד כה בעולם. 700 אלף דולאר כל מחשב. בשנה שעברה ייצאו ב־104 מיליון דולאר. 10 מיל־ון נותרו להם לאחר מס. ב־1980 נכנסו לבורסה האמריקנית וגייסו 89 מיליון דולאר.

זה הרבה, אומר ארזי. הוא אוהב להשתע־שע במספרים. הוא אוהב לחוש את העצמה ביידיים. לא, הוא לא סוחר, הוא אומר. על מ־גייס לשותפות את ארתור לאו, איש עסקים קנדי. לאו חושב ביינום. ארזי חושב טכנולוגיה מתקדמת.

את המפעל בהרצליה־פיתוח הפך לבבואה של עצמו. הכל נקי. יפה. רוצלארצי. הקירות צבועים לבן. שטיחים מקיר לקיר. פח ושם קירות וכוכיות. בכל מקום הפפיר על אור נכון, על אקוסטיקה נכונה. בחדר האוכל שולחנות עגולים. כמו בבית קפה. אלה שיושב בים ליד שולחן אחד לא ישמעו את חבריהם בשולחן הסמוך. זה שיגעון שלי, אומר ארזי. 22 דקות, ואנשים גמרו לאכול. אפי מדה: „אני רוצה להזכיר לאנשים שהם נמצאים כל הזמן בתחרות בינלאומית".

העובדים חשים שרואגים להם. תנאי הע־בודה בסאיטקס היו ער לפני שנים אחדות נגדר מהפיכה. ארזי אומר שהוא מתפש מקצועים. מי שטוב מקודם: תאריט אקר־מאים אינם תנאי לקידום.

אין ועד. אין דרגות. לכל אחד הסכם אישי עם המפעל. אחת לשנה משלמים בונוס. לא, לא לכולם. רק למי שמגיע.

אצלנו ודרשים הרבה, אומר ארזי. כל ער־בר רשאי לבחור לו את השעות הנוחות. זה סיר לחץ נורא. אני דורש מהעובדים שלי. הם מקבלים תמורה. איפה בארץ שמעת על פועל, שהתפוקה השנתית שלו היא מעל 80 אלף דולאר?

ניסיונותיו להוציא תעודת כגרות לא עלו יפה. עד שפגש בפורד מונסון.

„מונסון היה מיליונר אמריקני. הוא שמע שאני עוסק באלקטרוניקה, והציע לי לבוא ללמוד בארה"ב. מונסון הבטיח שיראג לי".

למחרת כבר עמד בפתח שגרירות ארה"ב. שאלו אותו מה עם הבגרות, והוא סיפר להם שהוא בוגר „האקדמיה של חיל־האוויר הישר־אלי". כן, אבל איפה התעודה, הקשתה הפקידה, וארזי העמיד פני תם. הוא סיפר לה לו ראש הממשלה, אומר ארזי, והתקשר לש־אול מה קורה. כולם מודאגים. ארזי אומר שלא יתן לסאיטקס ליפול.

בשבוע שעבר נזכר, איך בגיל 13 היה מסתובב בבתי־קברות בירושלים ונוגב דרים. בכסף שהרוויח ממכירת הפרחים, היה קונה רכיבים אלקטרוניים. הוא גר ברחביה. אביו היה מהנדס. בזמן המצור על ירושלים ישב במרתף הבית ובנה רדיו בביס. זו היתה תחילי־תו של השיגעון. הוא אומר שלא חלם להגיע לאן שהגיע.

הוא לא מתחכך בבוהמה, אין לו חברים מליונרים. לא מצלמים אותו למדורי הרכילות

מה קורה בסאיטקס

בשעת כתיבת שורות אלה, לא התפרסם עדיין הדו"ח הכספי של סאיטקס. קשה, על כן, לעמוד על מצבה הכלכלי האמיתי. יש אומרים – סאיטקס בלון נפוח: יש אומרים – סיפור הצלחה.

חברה מצליחה, מעירים כלכלנים, לא במדדת בתקופת שפע. ער כה גייסה כסף באמצעות הנפקות מהציבור – לא רק מרווח תיפעולי. מיבחנה האמיתי של סאיטקס, אומרים כלכלנים, יהיה דווקא עתה, כאשר הכלכלה בשפל.

המכירות של החברה קטנו בשנה האחרונה. ארזי מייחס את הרבר לקשיי הכלכלה הישראלית, למדיניות הממשלה בנושאי מחקר ופיתוח, וכן למצבה של תעשיית האלקטרוניקה בעולם.

העובדים מודאגים. כ־10% ממניות החברה מצויים בידיהם. כ־60% – כידי הציבור. כ־15% מחוייבה „בלל תעשיות". כ־15% – „השקעות ריסקונט".

עמוס מר־חיים, מנכ"ל „בלל תעשיות": „החברה בריאה ביסודה. יציבה. מתפתחת. מאוד מאחונת מבחינת סיכויים וסיכונים. בקרוב תצא החברה בהנפקת מו"פ. אנחנו נקנה כהם מחורה. אינני חרד מפני העתיד. מה כן, צריך לעמוד על המשמר. צריך דיאמה".

רב תרמוז, מנכ"ל „השקעות ריסקונט": „מוראגז לא צריך להיות מוראג. סר־הכל מצבה של סאיטקס טוב. יש מציאות שמחייבת הילחצות וגילוי חושיה, ואני מקווה שיעשו את מה שצריך".

החיים, על פי ארזי, הם מלחמת מוחות. החכם מנצח

אפי אהב את הפרסום. חודש לפניו הופיע המדען האמריקני קרל סגן. חודש אחריו מנהל הסיטי בנק של ניו־יורק, ג'ון ריר. אנשים מפורסמים, אומר ארזי. הוא אוהב להיי־תו איש חשוב. אוהב כבוד. הוא מאמין שדמו־תו תרמה ל"סיינטיפיק אמריקן" הרבה קור־אים.

במפעל הוא מרגיש שווה בין שווים. האנ־שים שלו, הוא אומר, לא מוכלים את התחרשה של "מספר שתיים". אלה חב"ה כבדים מאוד. אף פעם לא יאמר „העובדים שלי". לעולם יאמר: "המפעל שבו אני עובד". יש לו כאריזמה, אומרים העובדים. הוא מנהיג. סוחף אחריו אנשים.

בלילות החורף הקרים של ירושלים, בער־שינה את פני תעשיית הדפוס.

אפי אהב את הפרסום. חודש לפניו הופיע המדען האמריקני קרל סגן. חודש אחריו מנהל הסיטי בנק של ניו־יורק, ג'ון ריר. אנשים מפורסמים, אומר ארזי. הוא אוהב להיי־תו איש חשוב. אוהב כבוד. הוא מאמין שדמו־תו תרמה ל"סיינטיפיק אמריקן" הרבה קור־אים.

במפעל הוא מרגיש שווה בין שווים. האנ־שים שלו, הוא אומר, לא מוכלים את התחרשה של "מספר שתיים". אלה חב"ה כבדים מאוד. אף פעם לא יאמר „העובדים שלי". לעולם יאמר: "המפעל שבו אני עובד". יש לו כאריזמה, אומרים העובדים. הוא מנהיג. סוחף אחריו אנשים.

בלילות החורף הקרים של ירושלים, בער־

אפי ארזי, מנכ"ל וגשיא סאיטקס, במפעל בהרצליה. על־פי ארזי, המפעל עדיין לא בקשיים. אבל הם נערכים, על כל צרה שלא תבוא. במפעלים מתוחכמים מסוגו של סאיטקס, דרוש הון לפיתוח. סאיטקס מוציאה בימים אלה הנפקה לבורסה

אני נותן להם הרגשה טובה, יחס אנושי. הדלת פתוחה. אין רישמיות. הכשרנו 60 „ממונים", שעברו קורס ביחסי אנוש. הם נמצאים בקשר ישיר עם העובדים. הם עוקבים אחר התקדמותם.

פעם בא אלי העובדים ושאלו מדוע המפ־על לא מוכר להם מוצרים בהנחה. מה רצו, שנמכור להם רספונס לגרפיקה או רספונס לתיפושי נפטון? מה כבר יכול מפעל עתיר־ידע להציע לעובדיו? החלטנו ללמד אותם מחשבים. בערבים באים הבנשים והילדים למפעל ולומדים. אנחנו צנועים. אצלנו לא תמצא סופי שבוע במלונות. זו בחמיות. תחת נאת מטיילים בארץ, יוצאים לפיקניקים, עור־כים מסיבות ישראליות. בלי רוק. בלי עוגות קצפת.

קוראים לו אפי. הוא לא סובל שקוראים לו מר ארזי. עוד מעט ימלאו לו 48. הוא לובש מכנסי ג'ינס וחולצה משובצת ונעלי־דו ילך, כשהיה עומד בחנות סטימצקי בירושלים וקורא עיתונים מקצועיים, לא תר־אר לעצמו שיהיה כזה מוצלח. החיים הוליכו אותו לאן שהוליכו, היום הוא איש עשיר. הוא אומר שלא השתנה.

הוא לא מתחכך בבוהמה. אין לו חברים מליונרים. חבריו אינם אנשי עסקים. עובדה: לא מצלמים אותו למדורי הרכילות. אין מה לכתוב עליו שם. אני מחפש אנשים עם ראי־שים מיוחדים ונשמות מיוחדות, אומר ארזי. אתה יודע, רוצאים, ציירים, עיתונאים.

בדירתו בקומה העשירים, במגדלי דוד בתל־אביב, הוא אוהב להשתעשע עם השגעו־נות שלו. הבית מעוצב על־פי סטפי־שלושה ספרים על הנושא. הוא יסודי מאוד. מעמיק. כשביקר בלונדון הלך למוזיאון הבריטי לאמת את כל הפרטים על הקרב־המפורסם.

החיים על־פי ארזי הם מלחמת מוחות. החכם מנצח. המוכשר מצליח. הוא אומר שהוא משחק כל היום שח נגד מתחריו. הוא קורא להם זדים. כל היום הולך וחושב מה בראש שלהם. הוא מעביל רשת ריגול עניפה.

הימים הבאים לא יהיו קלים לסאיטקס, הוא יודע. אם לא תצליח החברה לגייס מהציבור 14 מיליון דולאר, היא עלולה להיק־לע לקשיים.

בשבוע שעבר נזכר כמה היה קשה לו בע־בר. הוא קצת פוחד. לא, הוא לא מיואש. בלילות, כשהוא לבד עם עצמו, הוא חושב על העתיד. הוא רוצה שיתנו לו לפרוש בזמן. הוא יודע שזה יגיע. הוא יודע שיהיה לו קשה. אולי יילך ללמד. אולי יפתח משהו משוגע. תמיד יוכל לחזור לעסיפונים.

החברה מנסה לגייס עכשיו מהציבור 14 מיליון דולר. אם לא תצליח – תיקלע לקשיים

אקטואלי
טנקים, אליטות, מיסטיקה
מחוץ לתחום

רוק מלוכלך

הרוק הכבד הגיע אל הסנאט האמריקני: ועדה מיוחדת נ׳ טענו הוקמה לבדוק טעותיהן של אגודת נשים - רובן נשות סנאטורים ופקידי ממשל בכירים, שיצאו למלחמת חורמה נגד "הרוק המלוכלך" • תמלילי הרוק הכבד מהללים אונס, סאדו-מאזוכיזם, גילוי-עריות, כיחות מיסטיות והתאבדויות - טוענות הנשים • ה"טיים" וה"רולינג סטון" מקדישים במה נרחבת למאבק. יואב קוטנר מסכם את הסיבוב הראשון: השבוע, הנצחון הוא של הנשים. מעתה, תודבק תווית על כל תקליט, שתזהיר מפני "תמליל בוטה"

מאת יואב קוטנר

תצלומים: "סיגמא"

שילה אי. פסילת שירים או סיווגם באות מסויימת, לא מנעה בעבר, ואין לה סיכוי שתמנע בעתיד, את המצאתם המעוררין בהם.

כשאלבים פרסלי הופיע, לפני כמעט שלושים שנה, בתוכנית הטלוויזיה של אד סאליבן, הקפידו לצלם אותו רק ממתניו ומעלה. נענועי הירכיים שלו נראו נועזים מדי למוסר האמריקני שהיה מקובל באותם ימים. היום זה נשמע מצחיק. גם בשנות הששים היו שכאלה שחשבו שתפ־קידים לשמור על המוסר והטעם הטוב. ה„חיפושיות" ועניינו הסמים שלהם עוררו מח־אות ציבוריות חריפות בבריטניה (את משרד החינוך הישראלי הם המחירו, כזכור. עוד קו־רם לכן, וביקורם בארץ נאסר מחשש שישחר־תו את הנוער...) ו„האבנים המגלגלות" זעזעו את המסמר בגלל התבטאויותיהם המיניות.

אלה רק חלק קטן מהדוגמאות הרבות למאבק ההיסטורי בין הרוק ומתנגדיו השמר־ניים. מאבק שהיינו מצפים כיום, אחרי ימי המאנק בבריטניה, שיהיה נחלת העבר.

מסתבר שבכלל וכלל לא.

בארה"ב פועלת בשנה האחרונה אגודה חדשה, הנושאת את השם "P.M.R.C.", ראש־שי תיבות של „מרכז הורים לפתרון בעיות מוסיקה", בתרגום חופשי (להלן: „מהלכמ"). זו־הי אגודת נשים, בעלות קשרים אישיים טובים מאוד בוושינגטון, רובן נשות סנאטורים ופקי־דים בכירים בממשל האמריקני. הן, ביחד עם אגודות אחרות, ובראשן "N.P.T.A.", („עוד־קה מרוויחה כספים מגרימת הלם ועזעוע ליל־דיהן. הן החליטו להלחם בתופעה, ובזכות קש־ריהן הטובים, גם הצליחו להעלות את הנושא בפני ועדה מיוחדת של הסנאט.

המלחמות שלהן מכוונות בעיקר נגד להי־קות רוק כבד (וולגאריות באמת...) כמו „א.א.ס.ס.", „ג'ודאס פריסט", „מוטלי קרו", „איי.סי.די.סי.", „טוויסטד סיסטר" וכדומה.

אבל לא רק הן. גם מאדונה עוברת אצלן בדיקה מדוקדקת, וגם שינה איסטון ששרת ל„קידות הסוכר" שלה. כך גם שילה אי. בע־לת ההופעה הפרובוקטיבית, ופרינס, ששר על נערה שמאוננת עם שבועון. וגם מייקל ג'קסון.

בינתיים, הן מתמקדות באמנים מסויימים, אך אם תתקבל הגישה שלהן, היא תפגע באמ־נים נוספים רבים. כפי שהגדיר זאת פראנק זאפה, אחד מעדי ההגנה בדיונות הסנאט בבר־שאו: „הרשימה המלאה של דרישות האגודה נראית כמו ספר הוראות לחריטת כל היוצרים והמוסיקים בעולם חרוק..."

חברות „מהלכמ" טוענות, שתמלילי הרוק מהללים אונס, סאדו־מזוכיזם, גילוי עריות, כתות מיסטיות והתאבדויות. הן דרשו שכל שיר בכל תקליט וקסטה יסווג באות מתאימה לפי תוכנו, כמו "V" ל„אלימות", "X" לסק־ס וכדומה.

הן גם עומדות על כך, שכל שיר חדש יובא בפני ועדת מוסר, אשר תאשר או תפסול אותו, עד פעמה לפרסום הנשמעים בהם.

חלק מחברות התקליטים, שנבהלו מדרי־שות האגודה, הציעו לצרף לתקליטיהן הבעי־תיים תוויות אזהרה, כמו על קופסאות סיגרי־ות: „כולל תמליל בוטה", אך ההצעה הזו נראתה אנמית מדי לאגודת הנשים, שפסלה אותה על הסף.

אם רוצים לצנזר תקליטים, צריך להעביר את הטימטום הזה בחוק

חברות התקליטים נעמדו על רגליהן האי־חוריות. הדרישה נראית להם הטלת צנזורה על כל תעשיית התקליטים. „אם רוצים לצנזר תקליטים, צריך להעביר את הטמטום הזה בחוק", אמר דיוויד גפן, מנהל חברת התקלי־טים הנושאת את שמו.

הומר גלן פוגרטי: „כל הדבר הזה נשמע מסוכן מאוד, כיוון שלא ברור מי יחליט על התוויות האלה. מה שברור הוא, שכאשר יתחי־לו בסיווגים, לא תראה חלק מהשירים המסור־גים בחנויות התקליטים, ולא תשמע אותם ברדיו".

ג'קסון בראון מוסיף, שהנפגעים העיקריים יהיו היוצרים, ולא חברות התקליטים, ותוהה תחת איזה אותיות יסווגו את השירים שלו, הנעים בין יצירה חברתית לשירי אהבה. דנדי ניומן אומר, שרוב תקליטיו יצונזרו בשיטה זו, ושכבר כיום רבים משירין לא מושמ־עים ברדיו...

חלק גדול מהשירים המשמשים מטרת־לי־תקפת האגודה הם יצירות שוליות של להקות לא ידועות, אך החשש הוא, שהצלחה בפסלי־תם תביא להתקפה על יוצרים נוספים בעולם הרוק.

מעורדרות מהשיחות בסנאט, החליטה הא־גודה להתלבש גם על סרטוני הווידאו של הלהיטים. הם טוענות שרוב הסרטונים הנתר־שים „מעוונים, משחיתים וחסרי מוסר", ודר־שות לצנזר קטעים מתוכם או לפסול אותם לגמרי. זאת, למרות שכבר כיום יש ברשת הטלוויזיה בכבלים המוסיקלית, ה„אם.טי.וי.", ועדה פנימית הבודקת בציציות כל סרטון וד־או חדש לפני שידורו ואף מצנזרת בעצמה קטעים נועזים מדי לטעמה (כמו קטעים מ„הרגע" ו„שני שבטים" של „פראנקי הולך להוליוווד", „יותר מדי דם" ו„היא היתה חמה" של „האבנים המתגלגלות", „בערות בסרטים" של „דוראן דוראן" ועוד).

רשת המוסיקה המתחרה, „מ.ט.וי.", מוסלת, גם היא סרטונים נועזים או מקרינה אותם בש־עות מאוחרות. לאגודת הנשים אמצעי המניעה האלה לא מספיקים, למרות. וחשוב לציין זאת, שלא מדובר בסרטי סקס או אלימות „ממש", אלא, ברוב המקרים, ברמיזות בלבד. הן דור־שות, גם במקרה זה, להשתתף בהחלטה מן לשדר ומה לא, ולהטיל תווי סיווג גם על סרטוני וידאו.

למה זה קורה דווקא עכשיו? לפחות חלק מהמגינים על חופש הביטוי של הרוק טוענים, שלפעילות הזו יש רקע פוליטי. בשנה האחרו־נה התגייסה מוסיקת הרוק לפעילות חברתית־פוליטית עם מבצעים כמו „עזרה חיה", למען רעבי אתיופיה, „עזרה כפרית", למען החוואים האמריקנים הרסוקים, ועוד.

לפוליטיקאים מסויימים זה נראה כאיום, והם רוצים להחזיר את המוסיקה למה שנראה להם מקומה הטבעי. אך אמני הרוק אינם רו־אים, בהכרח, את מקומם הטבעי במקום בו הם רוצים לראות אותם הפוליטיקאים, וגם רוח השטרגות המרחפת על פני משטרו של ריגן מתקשה לרסן את הרוח הטבעית של הרוק.

איש לא מעוניין בעידוד אלימות או סקס לשמו, אך מכאן ועד הטלת הגבלות רב המר־חק, איש רוק אחד, לפחות, חושב כמו נשות האגודה העליזות. מייק לאב, מ„בני החוף", תרם בחודש שעבר 5,000 דולאר לטובת אגו־דת הנשים. הוא נראה, בינתיים, בורד בתמלי־תו.

אצלנו, כך נראה, יהיו רבים שיתלהבו מהרעיון. הרוק מסוכן ב־1985 יש שוב כאלה שרוצים להאמין שכן. אולי זה קשור להגדרת המושג „רוק" על פי ליאונרד כהן: „רוק'נ'רול היה ויהיה תמיד המוסיקה של הדור הצעיר מול הדור הקודם...".

ה„רולינג סטון": פגיעה בחופש הביטוי

ה„רולינג סטון", מגאזין הרוק והחברה החשוב ביותר בארה"ב, מקדיש חלק גדול מגליונו החדש, שיצא לפני שבוע, לנושא זה. כשהוא מדגיש את הכתבות ב„קיפול" בולט בראש כל עמוד: „צנזורת רוק".

לראשונה זה שנים רבות, מפרסם העיתון „דבר מערכת" בנושא. זוהי התגובה המנומקת הראשונה המתפרסמת בעיתונות. אני מביא אותה להלן, וחותם עליה בשתי ידיים.

סיווג תקליטים בגלל תוכן תמלילים, אומר ה„רולינג סטון", אינו מביא שום תועלת.

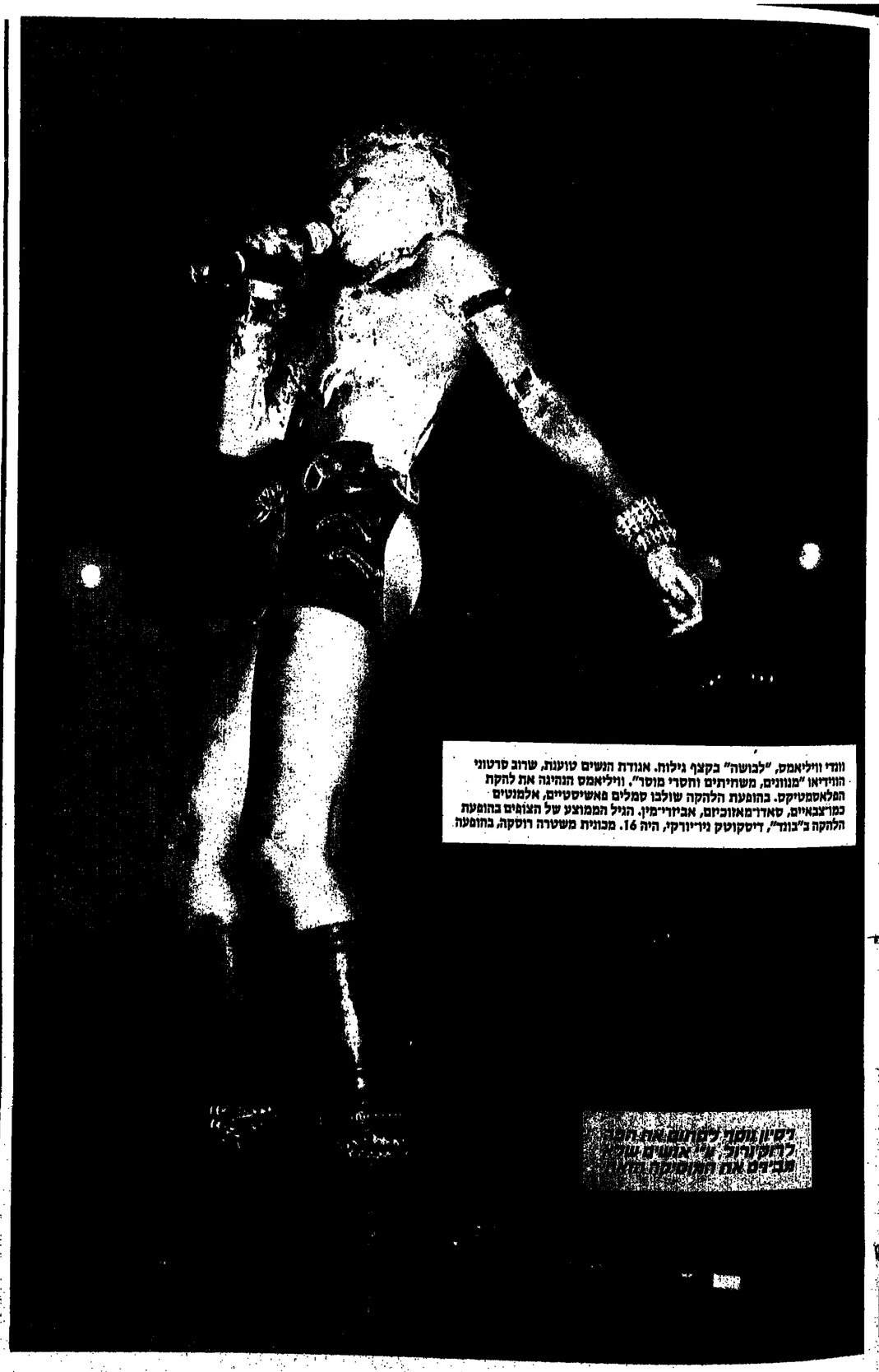

וודי וויליאמס, "לבושה" בקצף גילות. אגודת הנשים טוענת, שרוב סרטוני הווידיאו "מעוונים, משחיתים וחסרי מוסר". וויליאמס הנחיגה את להקת הפלאסמטיקס. בחופעת הלהקה שולבו סמלים פאשיסטיים, אלמוטים כמו־צבאיים, סאדו־מאזוכיזם, אביזרי־מין, הגיל הממוצע של הצופים בחופעת הלהקה ב"בומר", דיסקוטק ניו־יורקי, היה 16. מכונית משטרה רוסקה, בחופעה

ביטיון נוסף לסמלים אלה, הם לחקירתן אי־אנשים שמ־ביטים אם המוסיקה מ...

רם עברון מארח את השמיימי

אז, יום אחד, מחוץ דחף כמעט ראו בר־יכבוש, רם עברון מארח ב„יה הזמן" את דיוויין, את השמיימי. יכולת לחשוב שמדובר באתרור רובינשטיין, או לחילו־פין במעין פארודיה.

דיוויין, עיוות מיני בידודי ומוסיקאלי

איון: ריצ'רד ברנסטיין

ניו־יורקי, הגיע לישראל, להופעת־בזק. הוא הופיע כזמר רוק גם, מלוכלך, פרובוקאטיבי, מיקצועני.

נגד הסוג שלו מתקוממת אשה הסנטור האמריקני. הוא מפחיד אותה, והוא מגעיל אותה. הוא מאיים, לדעתה, על הילד שלה. הוא, לדעתה, פשוט מעוות ומסריח. היא היתה מחזירה אותו לרחם של אמא שלו.

אבל, דיוויין לא תורר לשום רחם. הוא יוצא אל העולם. מדפיס תקליטים, עורך קונצרטים, חוגג את המיניות הכמולה, או המטושטשת שלו. גבר, אשה, גבר בבגדי אשה, פאות נוכריות, עקבים, חזה מנופח, ישבן ענק, מלא שטיקים. פארודיה כמעט מלאה פלוס תמלילים בוטים, אולי אף פרוצים.

הקהל באולם התל־אביבי אוהב את דיוויין. הקהל ידע, כמה מדובר, ולא הפס־תע. מדובר בעסקי בידור.

רם עברון היה, בעת הראיון עם דיוויין רציני כמו קרפיון שאיבד את העניבה שלו, בדרך לפגישה עם מלכת אנגליה.

לילדים שעליהם הוא מתיימר להגן, ומאיים קשות על חופש הביטוי של היוצרים ועל חופש הבחירה של הכל.

ההצעות של „מרכז הורים לפתרון בעיות מוסיקה", בלתי מעשיות ולא נחוצות, ומוכילות לצנזורה. בעוד כוונת הארגון, להגן על ילדים מ„גסויות" ראויה לשבח, הדרך שלהם קצרת־רואי, לא הגיונית ומסוכנת. מאחורי הרטוריקה של „הצילו את הילדים", מסתתר ניסיון של מיעוט רב כוח פוליטי, לכפות את המוסר שלו על כולנו.

„אנחנו לא צנזורים", טוענות נשות „מהלכמ" שוב ושוב. וככל זאת, מטרות הארגון, אם ימומשו, יובילו לצנזורה. הן יורעות, שסיווג תקליטים באות „מ" כ„מוגבל", ייאלץ את המפיצים ואת הקמעונאים לחשוב פעמיים אם להחייחס לתקליטים כאלה.

רשתות שיווק בוודאי יסרבו לעשות כך. לחץ כלכלי כזה יגרום לחברות התקליטים לפסול או לערוך שירים בעייתיים. כרגע, השירים הנחשבים ראויים לפסילה, מתעסקים בסקס, באלימות או במיסטיקה. אבל ברגע שיהיה אפשר להגביל את השפה בגלל סיבה כלשהי, יהיה קל להרחיב את תחום ההגבלה ולכלול בו תמלילים פוליטים לא מקובלים, כפי שקורה בצ'כוסלובקיה וברומניה־אפריקה.

„מהלכמ" קורא בתמימות לסיווג התקליטים, „עניין צרכני". טיפר גור, סגנית־נשיאת הארגון, ניסתה אפילו להשוות את זה עם ציון כמות המלח במזון. אבל תמלילי שירים, שלא כמו מרכיבי מזון, פתוחים לפרשנויות שונות.

ב־1970, כשספירו אגניו ניהל מסע־צלב נגד הזכרת סמים בשירים, היו תחנות־רדיו שפסלו לשידור את שיר הילדים „מאף דרקון הקסם", בטענה שהוא מרמז לעישון מריחואנה. עכשיו, נשות „מהלכמ" רוצות להקים צוות „מומחים", שייבחנו את משמעויותיהם של יותר מ־25,000 שירים בכל שנה. זוהי משימה בלתי אפשרית.

הצוות יחליט אילו תקליטים יסווגו בסמוכים ואיזה יהיו בטוחים לאוזני הילדים. האחריות הזו אינה שייכת לתעשיית התקליטים או לצוות ממונה או לוועדה של הסנאט.

אם הורים רוצים לפקח או לצנזר את המוסיקה שילדיהם בוחרים, הם חופשיים לא לתת להם כסף לתקליטים או להזמנות. „מהלכמ" חופשיים להציע את הסיווגים שלהם לכל מי שרוצה בהם, כפי שהכנסיה הקתולית מציעה סיווגי סרטים. אך אסור

היום זה מצחיק, אבל פעם פחדו מה"חיפושיות" ומ"האבנים המתגלגלות"

שרעיות „מהלכמ" יקבעו איזה מוסיקה נשמע בלונו.

מוסיקת הרוק'נ'רול היתה תמיד ישירה, ולפעמים וולגארית, עם הרבה דברים שמבקריה לא אוהבים. אבל הרוגמאות שהובאו על־ידי חברת „מהלכמ", כללו נתונים שוליים וחסרי חשיבות, שכמהם נוצרים בעולם המוסיקה מדי שנה.

השיר שמוזכר הכי הרבה פעמים, „חיה" (לדסון כמו בהמה) של „א.א.מ.פ.", בכלל לא יצא לאוד בארה"ב. כמוהו רוב הרוגמאות, הן מתוך אלבומים מסתוריים של הקהות לא מוכרות. הרוגמאות אלה מובאות, בכוונה תחילה, כדי להציג תמונה מסולפת של עולם הרוק.

כמעט על הנושא בקונטקסט של שלושים השנים האחרונות, נראית פעילות הנשים הווטיקנוטניות כניסיון נוסף לכתום את הפה לרוק'נ'רול, על־ידי אנשים שלא אוהבים ולא מבינים את המוסיקה הזו.

בתורש שעבר הציגו הנשים את טענותיהם בנבעת הקפיטול. עכשיו, הגיע זמנו להשיב לוק. כצורת ביטוי חיצנית, לעתים מתוספת, הרוק נוטה לרקוד על הקצה הקיצוני של מה שהחברה רואה כמתקבל על הדעת. זה תמיד היה כך. אנחנו חייבים להכמיל, שכך זה תמיד יהיה.

האם אפשר באמת לצנזר?

מ„כירים את גברת סלוקומב, מסדרת הטלוויזיה „מישהו אחר?" שמתם לב שהיא מדברת חופשי על „הפוט"? שלהן למה בדיוק היא מתכוונת, ואם זה רק תחלתול תמים, או למה זה מצחיק? כאן מסתתרת בעייה נוספת למי שרוצה להטיל צנזורה.

מעבר לעניין הפקרתי, והאם מותר להטיל צנזורה מי יחליט מה טוב ומה רע? ולעניין המעשי נאיך יבדקו כל עשרות אלפי השירים היוצאים לאור בכל שנה? מה יקרה למאות אלפי השירים בתקליטים ישראליים, ישנה

המלחמה מכוונת בעיקר נגד להקות רוק וולגאריות, אבל גם מאדונה, פרינס ומייקל ג'קסון - על הכוונה. איזכור נוסף לרוח השמרנות של ממשל ריי'גן

פרינס. סיווג תקליט כ„מוגבל", ייאלץ המפיצים לחשוב פעמיים אם לקחת על עצמם תקליטים כאלה

נקודה נוספת, המוציאה את העוקץ מכל ניסיון ציבורי, אם כי לא מונעת אותו.

ל„צוותי הצנזורה" אין שום סיכוי לעמוד בקצב החידושים והשינויים בסלנג, ויהיו צעירים ומומחים כאלה שיהיו. רוגמאות לכך לא חסרות. כאשר לו ריד שר בלהיטו „לך כצר הפראי", על אחת ש„גותנת ראש" („GIVIN' HEAD"), אף אחד לא ידע, שהוא מדבר על מציצה. כשגילו את האמת, זה היה מאוחר מדי...

כך היה גם עם „החיפושיות", ששרו על „מדליק אותי" („TURN ME ON"), בהתייחסות לסמים, ואפילו עם אריק איינשטיין, ששר ב„מה איתי" את שורת הווידוי: „מדוזה קרה לי, טוב לי אוראלי...". טוב, זאת רק בריחה נוראה שה, כמובן. „טוב לי או רע לי?", אבל מי אמר, שצנזור־הדעתי לא יחשוב שיש פה רמז „גס"?

בספר „רשימות הרוק" (דייב מארש, 1981), מובאות שתי רשימות הנוגעות לעניינו. עשרה שירים ששונו בעקבות צנזורה, של חברות התקליטים או של תחנות השידור, וחמישה עשר שירים, שהצליחו להתחמק מגורל דומה. הצנזור לא הבין כמה מדובר.

כין השירים ששונו: „הדולאר הירקרק" של „שלישית קינגסטון" (1963), בגלל שנאמר בו: „אני שם פס על הדולאר הירקרק" („אוי דונט גיב א דאם אבאוט א גרינבק דולאר"). המלה "DAMN" בחשבה למעליבה (ביחוד מאחר שהעליבה את הדולאר...), והיא נמחקה מגרסת התקליטון של השיר.

ואן מוריסון נתקל בבעיה בשירו „נערה חומת עיניים" (1967). כששר „עשינו אהבה בעשב הירוק מאחורי האיצטדיון", תחנות־הרדיו הסכימו לשדר רק גרסה מתוקנת, שבה הוא שינה את ההיסטוריה ושר על כך, ש„רצנו ונתקנו מאחורי האיצטדיון".

המשפט „החיוקי מעמד, אני בא", החזיק מעמד בהרבה מאוד שירי־נשמה, עד שצנזור מתוחכם הבין, שאולי הכוונה היא ל„החיוקי מעמד, אני גומר", ואילץ לשנות רבים, למשל, את להקת „המאורדו" ב־1968, ל„החיוקי מעמד, אל תחשש, החיוקי מעמד, בבשמה". זה באמת לא אותו דבר.

„ג'מרו סול" שינו את המשפט „תפסתי אותו בביצים" („נשימת קטר", 1968), ל„תפסתי אותו בכיף" „הלהיט „כסף", של „פינק פלויד" (1973), הושמע ברדיו האמריקני מתקליטון שרדים, מיוחד שממנו הושמט הביטוי „בולשים".

„שורשי העשב" שרו ב„מאמאסיטה" (1975), משפט אהבה בשם „הייתי יכול לאכול אותה", שנשמע לצנזור כל־כך מלוכלך, עד שאילץ את הלהקה לשנות את הביטוי ל„אין מישהו מתוק ממנה" („אנגליה, לפחות הוחרו נשמר...). אפילו ב־1979 היו ל„להקת צ'ארלי רניאלס" שתי גרסאות ללהיט „השטן ירד לג'ורג'יה" – אחת עם

מאחורי הרטוריקה של "הצילו את הילדים", מסתתר ניסיון של מיעוט לכפות דעה על הרוב

„סאן־אוף־א־ביץ'" הישן והטוב, והשניה, לשירותי הדרים, עם „סאן־אוף־א־גאן".

בדשימת השירים שלא צונזרו, לפרות שיש בהם „גסויות" נפלאות (אותן יהיה עליך לגלות בעצמך...), נמצא את: „גלוריה" של „הם", „לולה" של „הקינקס" (שרק המלה „קוקס קולה" שונתה בו, מטעמי פרסומת, ל„שרי קולה"), „אל תאבל את השלג הצהוב" של „פרנק זאפה", „נשות שעשועים" של „האבנים המתגלגלות", „תמונות של לילי" של „המי", „בדורי אש גרולים" של ג'רי לי לואיס, „הנקי פנקי" של טומי ג'יימס והשונרלו, „מטונורו עלי־רי האור" של ברוס ספרינגסטין, „אוהבת לאהוב" של דונה סאמר ועוד ועוד.

ועוד נקודה אחת למחשבה. פסילת שירים או סיווגם באות מסויימת, לא מנעה בעבר, ואין לה סיכוי למנוע בעתיד, את הפצתם בקרב הקהל המעוניין בהם. דוגמא מהשנה שעברה: השיר „הרגע", של „פראנקי הולך להוליוווד", נפסל לשידור בבריטניה, וסרטוני הווידאו של הלהקה („הרגע" ו„שני שבטים") נאסרו להקרנה בטלוויזיה. זה לא הפריע ל„פראנקי", ואולי אף עזר ללהקה, להגיע למקום הראשון בבריטניה ולמכור, גם לילדים, מאות אלפי עותקים של השירים. מים גנובים יימתקו.

איש לא מציע לעודד שימוש באלימות ובפורנו, בניגוד לסקס, אגב, כמקדם־מכירות תקליטים, אך כדאי לזכור, שהציבור נחשף לנושאים אלה, לאו דווקא בשירים ובסרטוני ויראו. צנזורה על מוסיקת רוק לא תוכל להצליח, ובוודאי לא תוכל לשנות את העולם.

צנזורה בישראל

בעניינו רוק מיובא, אין אצלנו כמעט בעיות. אומנם, ב„עד פוס" בשבוע שעבר נפסל הסרטון היחיד של „טוקסידו מון" (צוות התוכנית מצא בו סימנים לאלימות ולשימוש בסמים). ובעבר, אהוד מנור קיצר מאוד את „שני שבטים" של „פראנקי הולך להוליוווד", בגלל שהסרטון נראה לו מגעיל. פעם עשו את זה ל„בערות בסרטים" של „דוראן דוראן" (סקס), ומי יודע איזה עוד סרטונים לא הוקרנו אצלנו בגלל פגיעה, אמיתית אוטוביוגרפית במונה המערופל „הטעם הטוב".

ובכל זאת, דומה, שבכל הקשור בשידור טלוויזיוני או רדיופוני של חומר מחו"ל, אין אצלנו, בדרך כלל, איסורים וחרמים מסיבות בוון עוסקת כתבה זו. האם זה בגלל שאנחנו פתוחים וליבראליים, או אולי בגלל שרק מעטים בכלל שמים לב למליצ'ז

חומר העברי המקורי, לעומת זאת, כמעט ואינו מצונזר, מכיוון שרק לעתים רחוקות נאמר בו משהו פרובוקטיבי, אם בכלל נאמר בו משהו. רוב פסילות השירים לשידור בשנים האחרונות, נעשו על רקע של בעיות דקדוק וחיצוי, ולא של תוכן.

בסך הכל, כמעט כולם חבר'ה טובים, שלא רוצים להרגיז אף אחד. לעתים, כשצמויה בעייה, היא נפתרת מראש על־ידי האמן או על־ידי חברת התקליטים. כשברווזה הביו לשיר ב„האשה שאיתי" את המלה „ויונים", שלא היתה „רווקאית" אלא התאימה מאוד לרוח השיר, נפסל השיר לשידור ב„קול ישראל", עד שהורפס תקליט־שרדים מיוחד, ובו צפצוף מעצבן בדיוק על המלה הנוראה הזו. (בגלי צה"ל, אגב, המשיכו להשמיע את גרסת התקליט הרגילה).

בשבוע שעבר הגיע לרדיו תקליטון־שרדים חדש של „טנגו" בשיר „שפוי מלחמה". גם שם יש צפצוף על המלה „ון" במשפט „משמשף את ה...". הצפצופים האלה נשמעים נורא, אבל הם פוגות נוראים משיטות הצנזורה הברוטליות של העבר.

עד היום ניתן למצוא בתקליטיות גלי צה"ל תקליטון ישן של להקת „בצל ירוק", ובו השיר „הפרוצה החלוצה" – שרוט לעומק בעורת מסמר. ההקשר ההומוריסטי בכותרת השיר נשמע למישהו, אז, פוגע מדי לקהל הישראלי.

רוב השירים שנפסלו בעבר בישראל, נפסלו על רקע „לאומי" או „בטחוני", מחשש של פגיעה במוראל. לא בגלל סקס ואלימות. כך, למשל, היו שנים בהן היה אסור לשדר, ללא איישור מיוחד (ולעתים בכלל־לא), שירים כמו: „שיר השלום" של להקת הנח"ל, „עינקל"ח רוטבלים, שכתב את המלים לשיר החשוב הזה, לא זכה בהרבה השמעות של תקליט־הסולו שלו, „איך שחררתי את ירושלים", ולא במקרה.

כך נפסלו גם כל שירי „מלכת האמבטיה" של חנוך לוין, „הסלע הארוס" של אריק לביא, „חיל של שוקולד" של „החלונות הגבוהים", „פתאום בלעדיך" של אריק איינשטיין, שירים של יונתן גפן ושל יוצרים נוספים.

ישנם שירים רבים שלא נאסרו ממש, אבל סוונו, לעתים תוך ציון על עטיפת התקליט, כ„בעייתיים" ו„רגישים". כמו, לדוגמא, „בלדה לחוכיר", ששר יהודה גאון.

צריך להכיר את המצב בארץ באותה תקופה כדי להבין זאת, או את אותן הפסילות המצחיקות ביותר במבט של עשרים שנה לאחור: „כושי כלב קס", ששירה יפה ירקוני, לא רצו לפגוע בשוחרים. המלה „כושי" היתה מלת גנאי, וזהו שמועות, שכפסקי יוחלפו ארבע הקושיות ב„ארבע אפריקניות". צריך להזכיר.

יש 33 דרכים להפוך את החורף לחורף יפה

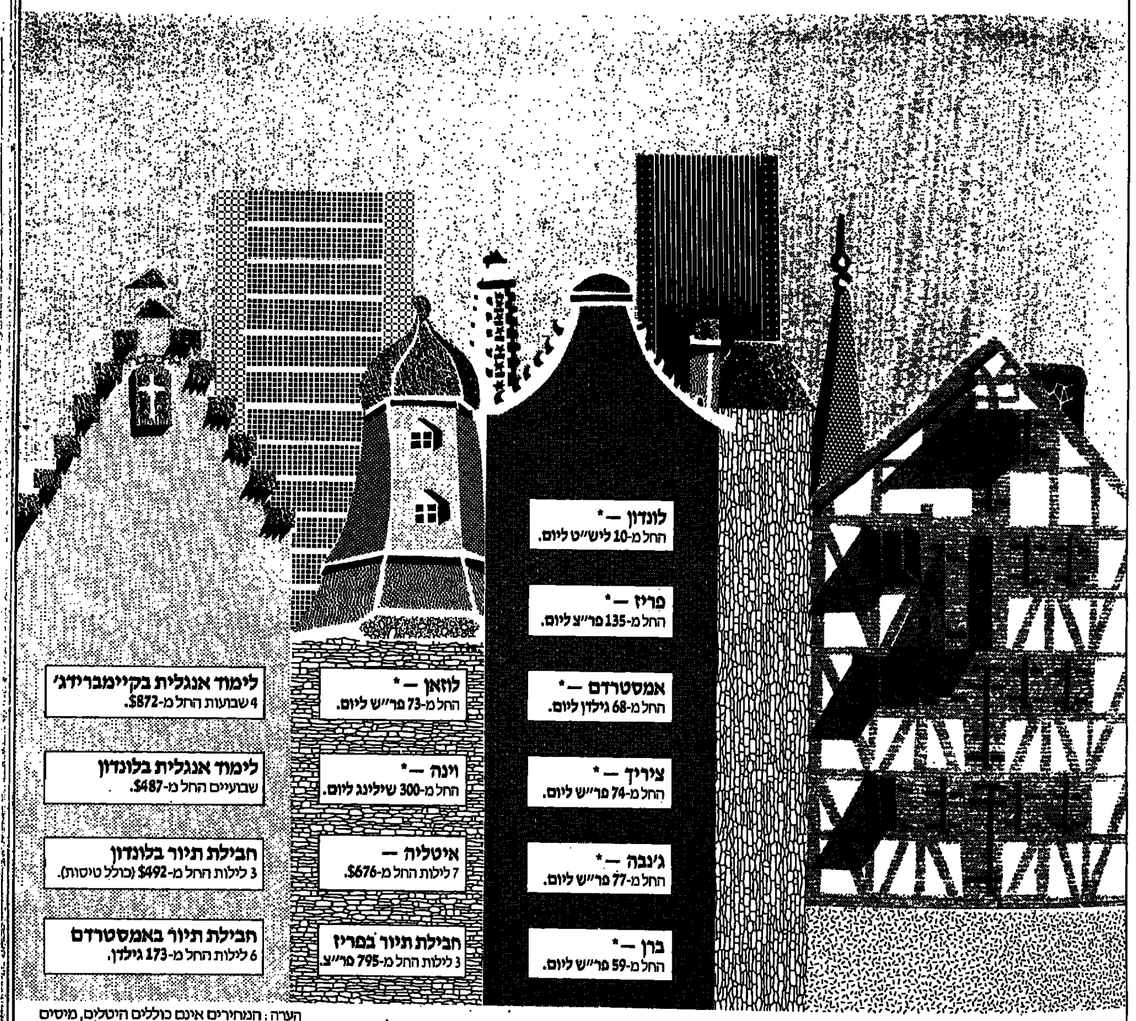

לונדון — *
החל מ-10 ליש"ט ליום.

פריז — *
החל מ-135 פר"צ ליום.

אמסטרדם — *
החל מ-68 גילדן ליום.

לוזאן — *
החל מ-73 פר"ש ליום.

ציריך — *
החל מ-74 פר"ש ליום.

לימוד אנגלית בקיימברידג'
4 שבועות החל מ-$872.

וינה — *
החל מ-300 שילינג ליום.

ג'נבה — *
החל מ-77 פר"ש ליום.

לימוד אנגלית בלונדון
שבועיים החל מ-$487.

איטליה —
7 לילות החל מ-$676.

ברן — *
החל מ-59 פר"ש ליום.

חבילת תיור בלונדון
3 לילות החל מ-$492 (כולל טיסות).

חבילת תיור בפריז
3 לילות החל מ-795 פר"צ.

חבילת תיור באמסטרדם
6 לילות החל מ-173 גילדן.

הערה: המחירים אינם כוללים היטלים, מיסים ו-MARK,UP.
* מחיר בתי מלון לחיד בחדר זוגי.

קחו את הערים הגדולות של אירופה למשל...

החורף היפה ממתין לכם ב-14 ערים תוססות באירופה ומזמין אתכם למקומות בילוי מסעירים, אתרים ומוקדי תיירות העונים על טעמו של כל מבקר.
מתיאטרון אנגלי משובח, מסעדה איטלקית מעולה, מופעי רחוב או מוזיאון קלאסי ועד מרכזי הבילוי והקניות האופנתיים בעולם-שפע האפשרויות העומדות לרשותכם הוא בלתי מוגבל.
בחרו את ההצעה המתאימה לכם ביותר והפכו את החורף לחורף היפה של חייכם.
למרטים נוספים וחוברת מידע פנה אל סוכן הנסיעות שלך.

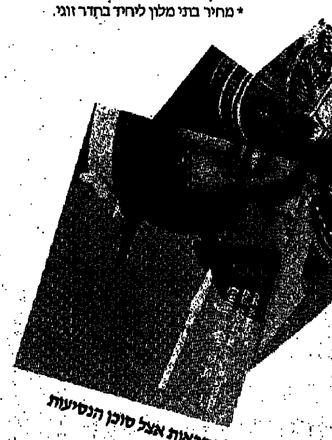

להתראות אצל סוכן הנסיעות

עבשיו גם אתה יכול החורף היפה
אל על

עמוס קולק, בירושלים, ביום שישי בנובמבר 85, הוא פיתח שינוי נגד מבקרי הקולנוע הישראלים. הפרסום האחרון שלו היתה עיבוה. מישהו אירגן אותו לחיים. אבל עוד באמצע

עמוס קולק, 38, בנו של טדי קולק, הגיע לחופשת מולדת. לאחרונה, הוא שוהה בניו יורק. הוא סופר ובימאי כירטים שוישראל, לדעתו, מתאבזרת אליו • נכון לומר, שבמובן מסויים עמוס קולק פלט את עצמו מישראל. הוא מבקש להתקיים בניו יורק כיוצר עצמאי, שאינו נושא על גבו את הצלב הענק של אביו הדומיננאנטי והכאריזמטי, ראש עיריית ירושלים • חיים שיבי הלך איתו בעדינות, כשהוא חג סביב סרטו האחרון של קולק. הביקורת הישראלית שחטה את הסרט, שלא הצליח גם כלכלית • הסרט הזה, מבחינת קולק, הוא פצע פתוח

עמוס קולק. פצע

מאת חיים שיבי

מתוך סרטו של קולק, "אל תשאלי אם אני אוהב". בישראל, לדבריו, הוא לחוץ. אנשים מתייחסים אליו בהקשר של אביו. בניו יורק, הוא משוחרר

עמוס קולק לא ירד מהארץ. הוא מודע לשמועות. הוא מנסה לשקם עצמו בניו יורק

שתי נשים, שני ספרים, אבא פופולארי, אמנות, קולנע, יסורים פטריוטיים, מתקרב ל־40 • עמוס קולק נגד הכשלון, נגד הזמן, בעד עצמו

עמוס קולק חוצה בצעד מהיר את המדרחוב הירושלמי, נכנס שוואורמה בפיתה. הוא מסתובב בעיר של אבא שלו, בתחילת נובמבר 85', עם נעלי התעמלות וטי־שירט. הוא נראה כמו דמות מסרטו הבא של עמוס קולק. דמות בלי תווית של הצלחה בסרט שיש לו סיכוי להכשל בישראל וללכת לא רע בניו־יורק והסביבה.

הוא פה רק לשבוע. רק לסידורים. אין לו ראש לדברים אחרים. לא עכשיו. זה היה השבתו שבו עמד מדי בראש הפגנה גדולה נגד המגא, ונגד מה שהוא מייצג. עמוס לא היה שם. תעשו טובה ותעזבו אותו עכשיו מהדב־רים האלה. שחררו אותו מהלחץ.

לקחתי אותו לאכול צהריים ב"סביון", מסעדה דגים טובה, סמוך לבית ראש הממש־לה, רחוב בלפור, ירושלים. אליקים הנעצני אוהב לטפל שם בעיתונאים, שרוצים לדבר על מרי אורחי, ולפעמים יושבת שם צמרת המתנחלים במועצתה.

אבל, אנחנו לא בסיפור הזה. עמוס מדבר ומעמו לא תוציאו מלה אחת פוליטיקה. הוא אוכל את הדג שלו בתנועות מהירות, עצב־ניות. אין לו זמן. בלילה הוא עוד צריך לתפוס טיסה לניו־יורק.

אבל, זה לא רק זה. בגיל 38, אחרי פעמיים נישואין, פעמיים ספר, פעמיים סרט – אף אחד מהם לא שיא של הצלחה – באמת נגמר לו הזמן.

עמוס קולק אומר: "אי וונט טו דו מיי און טינג, אחה מבזוז אני חי רק פעם אחת ועכשיו אני חי בשביל עצמי. אז אני לא מתעניין בבהטא, סו וואטז פעם, אם הייתי חי בניר־יורק שמנה חודשים רצוף, הייתי מקבל רגשי אשמה. הייתי אומר לעצמי, הנה אני פה ולא עושה מילואים וזה כאילו לא פטריוטי.

"עכשיו, אני לא מרגיש כך, ואם מישהו יניד תראו את העמוס קולק הזה שיושב שם ולא עושה מילואים סו וואטז שיגיד? לא שמילואים זה לא חשוב, אבל אני החלטתי לדרת מכל הענין הזה של "תראו מה קורה לנו", ולהתעסק עם מה שאני רוצה באמת לעשות, ומה שאני רוצה לעשות עכשיו זה סרט בניו־יורק, שאין לו שום קשר לישראל. סתם קומדיה על שתי נשים. הזמן שנים ביזבזתי על ללכת ולחזור להיות שם ולהיות כאן. הייתי מתחיל משהו בניו־יורק, והייתי חוזר לירושלים. עבדתי על רבע מהפוטנציאל שלי.

"עכשיו, אני הולך על יותר, וזה יהיה על חשבון הדברים שעליהם מדברים פה. אז בסדר, יש לי דעות על כהנא, אבל מה זה משנה. או שאני מנסה להפיל את כהנא ולרוץ לכנסת, או שאני עוד אחד מאלה שיושבים ומדברים כל הזמן על המצב ומה יהיה, ולזה אין לי כוח.

"אני הולך לגייס כסף ולעשות סרט, ובזה אני אתרום יותר לעצמי ולעולם. בכלל, יש לי תמיד הרגשה שפשוט מכל הדברים שעליהם אני רק מדבר ולא עושה. אם אני לא עושה כלום, אז יותר טוב שאני אשתוק.

"אני שונא אנשים שלא עושים כלום ומדברים. כמו המבקרים. לקטול זה קל. להגיד איזה אהבל העמוס קולק הזה שעשה את הסרט הכי דבילי במדינת ישראל. איך הוא הצליח ליצור כזה סימטום".

אנחנו מתקרבים למצע של עמוס קולק, וזה בא מהר. הייתי שם, בלילה של הפרמיירה בקולנע "רון". פרמיירה לסרט של עמוס קולק.

כמה טלפונים של טדי, כמה טלפונים של תמר קולק – וכל האנשים היפים, של כל הפתיחות, התייצבו בהרכב מלא. זאת היתה קומדיה ששמה "מניו־יורק באהבה" – אבל, עמוס קולק, הבמאי, התסריטאי, המפיק, השחקן הראשי, היה באותו לילה בלוס־אנג'לס.

מישהו שכח לספר לו על העתיד החדש של הקרנת הבכורה. הוא לא הפסיד הרבה. הביקורות של בוקר המחרת היו גומרות אותו. כשצילצלו אליו ללוס־אנג'לס, לא סיפרו לו את הכל.

עמוס קולק: "לא סיפרו לי כי אולי פחדו שאהיה מדוכא מזה. כל העסק הזה קטסטרו־פה! ידעתי על הפרמיירה רק כמה שעות לפני. ניסיתי לבדוק אם אפשר לעשות עוד משהו, להציל עוד משהו. שאלתי אם יש טעם שאתפוש טיסה לארץ. אמרו לי לא. חלב שנשפך. שכח מזה. היה ברור לי שלא הלך.

"זה הזיז לי אז. זה לא מזיז לי עכשיו. אולי זה מזיז לי גם עכשיו. הרגשתי נורא מוזפת. אחר כך, אמרתי לעצמי לעזאזל עם זה. לעזאזל עם כל הצד הישראלי. שפשוט לקחת ללב. איכשהו שכנעתי את עצמי. לפעמים, זה שפשוט אבל בכל זאת לוקחים ללב. אם הייתי פה, לא הייתי רוצה שיעשו לי הקרנת בכורה עם ה"סלבריטי", אבל הם עשו את זה למענו, ואני מעריך את זה.

"בארה"ב אף אחד לא עשה לי פרמיירה כזאת, אבל עשינו קופות טובות ב־200 כתי קולנוע עם הסרט הזה. אני לא חשבתי שאשבור קופות בארץ. לא ציפיתי לביקורות פנטסטיות.

"מצד שני, באים לך במין גישה נורא נבזית. אולי זה הקשר המשפחתי שלי. לא ידע. אולי אנשים חושבים שיש לי צ'אנסים מיוחדים, או צריך לעלות עלי. זה מוציא את החשק לעבוד פה.

"מבחינה כספית זה תמיד קשה יותר. אז בסדר. אז אני אומר תנו קצת יחס. אל תכתבו ביקורות גדולות, אבל אל תעשו את זה לסרט הכי עלוב שנעשה במדינת ישראל. זה היה ברמה יותר גבוהה מ־85 אחרו של הסרטים שעושים פה – אז לא צריך להגזים. כל הגישה הזאת של שמחה לאיד. להראות כמה בגאדס דביל. זה עיצבן אותי".

ניו־יורק עושה לו טוב. כמכונית יש לו קטני עתונות אמריקניים. אחד מעתון שיוצא בפורט־לאודרדייל שבפלוריד. נתנו לו צי־לום של חצי עמוד עם הכותרת "יודי אלן הישראלי".

יש גם קטע מהניו־יורק טיימס. הכתבת תארה את הסרט של עמוס קולק כקומדיה חביבה, קצבית, מבודרת ועמוסת קסם רגוע החסר כל כך, להערכתה, בסרטים הישראלי־ים. זה היה בניו־יורק טיימס.

אמרתי לו שהסרט שלו היה באמת נחמד, אבל כשהוא הסתובב עם רובה האם. 16 כמו שילוב מקומי של וודי אלן וקלינט איסטווד, ולא שכח להכניס גם סצינה של קומדיין בקיבוץ וכל זה, עם פס קול באמריקאית בסיסית – זה היה קצת יותר מדי.

הסרט הזה, מבחינתו, הוא מצע. המצע טרי. עמוס קולק אומר: "קשה נורא למבוי סרטים שעושים בעברית. כל סרט שהוא עם סאב־טיטלס (תרגום בגוף הסרט) זה כבר רע. גם אם יש לך מישהו כמו פלינו, שתצי עולם מדבר עליו, זה ילך פחות מסרט אמרי־קני ממוצע. סרט בעברית לא מזיז כלום לאף אחד. זאת בעיה עצומה. אין לי חשק לנסות לאסוף פה 100 או 200 אלף דולר ולעשות סרט ישראלי מצ'וקמק, שבמקרה הכי טוב יכסה אולי את ההוצאות, ולא יראו אותו בשום מקום. לדבר כזה אין עתיד. לא קורה אחך כלום. אתה יכול לעשות את זה 20 שנה, ואיך שהתחלת בגיל 20 כך אתה בגיל 40, וזה לא מושך אותי.

"יש הרבה דברים שלא עשיתי עד הסוף או בגלל חוסר ניסיון, או בגלל הפיד־בק של הסביבה הישראלית, שהוא תמיד אנטי.

"תמיד כשאני הולך לעשות פה סרט, יש כאלה שאומרים, אז למה אתה כותב את התסריט, ולמה אתה מביים, ולמה אתה גם המפיק, ומה בכלל הניסיון שלך, ואתה לא יודע את זה ולא ידע את זה. אלה אנשים שבדרובם לא יודעים על מה הם מדברים, לא יודעים מה אני כן יכול לעשות, לא יודעים שום דבר על הענין עצמו של לעשות סרט.

"בארזה מקום אני בכל זאת קצת סופג את זה. אז אני לא מנסה להגיד לך פה שאני גאון הדור, אבל כשאני מתחיל לפתח קצת תחושה של מה שאני מסוגל לעשות או לא לעשות, זה יותר קל שם, בניו־יורק.

"פה אני מקבל רק פיד־בק שלילי, ויש לי אבא, ומדברים. זה לא עוזר לי. זה לא עוזר לי בכלום. אין לי שום עניין להיבנות על מישהו אחר. לא רוצה שיתיחסו אלי בגלל מישהו אחר. לא פלוס ולא מינוס.

"הכנסתי את אבא לשניה לסרט, כי זה היה פיקנטי. למה שאני לא אכניס אותו? אני לא נגד ההורים שלי. רק פה שואלים אותי כל הזמן, או מה אבא חושב על זה, ומה אבא חושב על ההוא. בארה"ב לא עושים לי את זה. אין לי חשק בגיל 38 לחיות כאילו אני ילד בן 7 ששומע כל הזמן את השאלה "מה אבא אומר".

"כל הדברים האלה משפיעים עלי פה תמיד פסיכולוגית. כשאני פה, אני מרגיש כמו ילד קטן כזה שעוד בגן, וכשאני שם אני יכול להתפתח, לחת ליכולת לבוא לידי ביטוי, להרגיש יותר טוב לגבי עצמי, להיות יותר בטוח לגבי מה שאני יכול לעשות. אתה עושה הכל יותר טוב כשאתה לא בעמדת התגוננות כל הזמן, ולא אומר לעצמך הנה האיש הזה הולך לחקוף אותי מפה, ואני יודע מה להגיד לו, ואני לא אגיב נורא גרועי".

השמש זורחת פתאום בקפה־מסעדה "סביון" ועמוס קולק אומר שבניו־יורק הת־חיל להיות קר, בדיוק לפני שבוע, כשהוא עזב. כמו כל הישראלים בניו־יורק, הוא גם פה וגם שם, לא פה ולא שם. הוא לא רואה את עצמו כ"ישראלי שחי בניו־יורק".

"יש אנשים שאוהבים את מדינת ישראל כמות שהיא וטוב להם פה. אז יופי. ויש כאלה שלא מסתדרים עם זה והולכים, ויש כאלה שהם קצת בין זה לזה, ואין להם מתרון אידיאלי. אני כרגע מרגיש, גם בגלל מה שקרה פה לסרט שלי, שאני רוצה לעבוד שם. זהו. ואחר כך נראה מה יקרה. לא שהחלטתי לרדת. יש דברים שאני נורא נהנה מהם בארץ, אבל שם אתה יכול לאבד את עצמך יותר. פה חונקים אותך.

"אני בכלל לא מכיר ישראלים בניו־יורק. זה לא התחום שלי. בכלל לא. אני לא כל כך תכרותי בשום מקום. יש לי כמה ידידים וידידות שהם ברובם אמריקאים. רובם קשר־רים איכשהו במה שאני מתעסק. לפעמים, נחמד לחזור הביתה. למרות כל ההתדרדרות אתה מרגיש שיש ערכים או אידיאלים או, אני ירדע, ציונות. משהו ככל זאת נשאר מזה. שם זה יותר הכסף, הקריירה או מה שאתה רוצה. כן, זה מוגבל בירושלים ולא רק בשבת או יום שישי. אבל אני לא יודע מה אני חושב על זה. כל הענין של מדינת ישראל זה בכל זאת היה החזרה הזאת לא רק לציונות. גם לדת. זה לא סתם עם שבא לישראל. זה העם היהודי".

קולק הלך ל"יאטס" שלו להביא לי את קטעי העתונות הסובים מניו־יורק ומפורט־לאודרדייל. אחר כך, הוא שואל אם יש לי מספיק תומר כי נגמר לו מה להגיד, ואני רואה שהוא כבר בסיטה ובדירה השכורה בניו־יורק, בסרט הבא שבינתיים יש לו רק תסריט. זאת קומדיה על שתי בנות שמתגלג־לות בעוני מחלם, ושום דבר לא הלך להן כמו שצריך, ואז פתאום יש תפנית, ובא להן המון כסף, ובאות להן המון הרפתקאות. כל הסיפור מתחיל שם ונגמר שם.

הפעם הוא לא יביא אותה לירושלים. לא צריך שיהרגו לו פה את החלום והפסי־אד באורגיה של ביקורות ארסיות. הכל יקרה בניו־יורק. רק שם זה יכול לקרות.

רק שם, אפילו עמוס קולק שאין דו ריק אין טוב.

אומרים משמרת ארץ

גליל מערבי ● כרמל ● מישור החוף

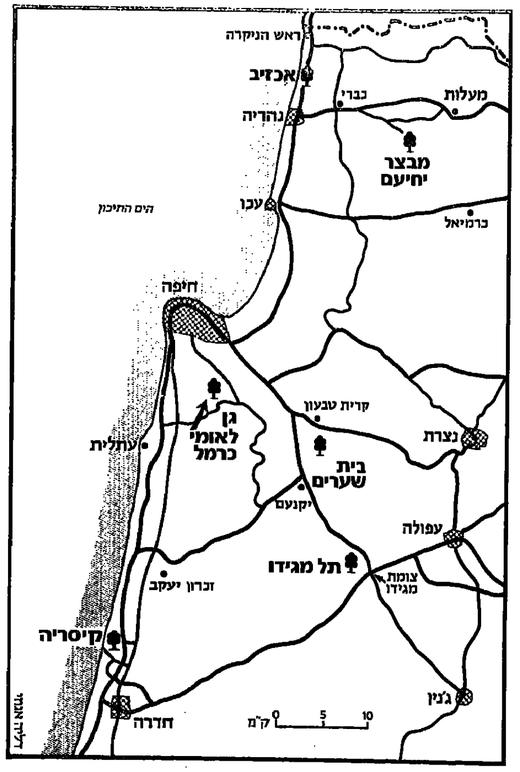

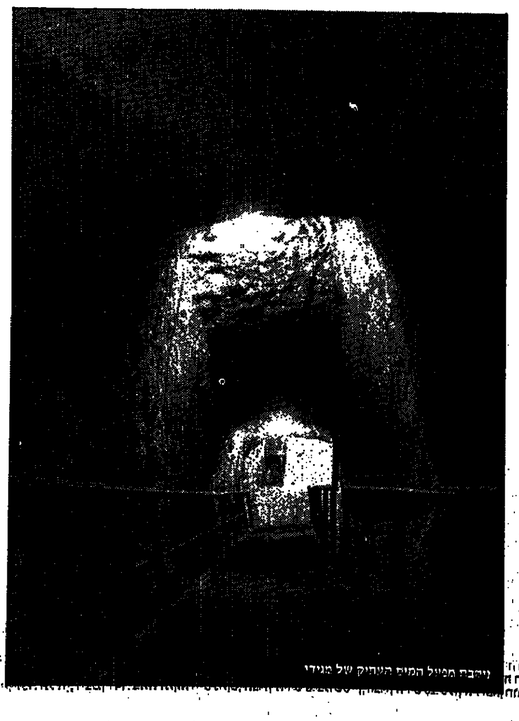
ניצבת מסיל המים העתיק של מגידו

אכזיב

אכזיב, שלחוף ים־התיכון, מצפון לחיפה, היתה ישוב עירוני בימי קדם ותחנה חשובה ב"דרך הים" הנודעת ממצרים אל ארצות הפרת והחידקל.

בעת חלוקת הארץ לשבטי ישראל בימי יהושע בן נון, נועדה אכזיב לשבט אשר, אך הוא לא הוריש את התושבים הנוכרים (שופטים, א, ל"א).

בימי בית שני, כבימי המישנה והתלמוד, היה המקום מיושב יהודים והיה בו בית־כנסת.

הצלבנים בנו במקום מצודה, שכונתה "קסל ל'אמברט". בסימטות ובחזיתות הבתים שבאכזיב נשתמר צביון אופייני לימי הביניים.

בחפירות נמצאו שרידים קדומים רבים, ביניהם כלי־פולחן, נרות, צלמיות, מסכות ועוד.

במלחמת העצמאות היה בכפר בסיס של הכוחות הערביים שפעלו נגד יישובי היהודים באיזור הגליל המערבי. במסגרת מיבצע "בן־עמי" לשיחרור הגליל המערבי (מאי 1948) ותתה מהים יחידת־צה"ל, שהשתלטה על האיזור.

רשות הגנים הלאומיים, בשיתוף עם המועצה האזורית סולם צור, טיפלו בשיקום אכזיב, בהתקנת חוף הים לרחצה ולנופש ובנטיעת גן לאומי.

שתי בריכות שהותקנו בים ע"י שובר גלים, מאפשרות שחיה במים שקטים, גם בשעה שביתר החופים באיר, הים סוער.

במקום יש מסעדה, מלתחות ושירותים.

הבריכה בחוף אכזיב

יחיעם

יחיעם הוא קיבוץ בגליל המערבי, סמוך לו מצויות הדיסותיו של מיבצר צלבני, שהוקם בידי מיסדר־הטמפלרים בסוף המאה ה־12 לספירה. זה היה מבצר ג'ידין, המרוחק רק כעשרה ק"מ מדרום לאתר הצלבני הנודע מיבצר מונטפורט. יחד עם מונטפורט עבר מיבצר ג'ידין לידי המיסדר הצלבני של האבירים הטבטוניים, בראשית המאה ה־13. הוא נהרס בידי הסולטן הממלוכי ביברס בשנת 1265, במסגרת הכנותיו למצור על מונטפורט.

ממיבצר ג'ידין החרוס לא נשארה אלא "קליפתו" – חומות פרוצות, גדמי מגדלים והרבה חדרים קרועי־גג ופתוחים לשמיים. אבל המיבצר היה אדיר כל־כך, שאפילו שרידים אלה אומרים עוצמה ושגב. בעבור חמש־מאות שנה לערך, סביב שנת 1760, הוכללו־ההריסות במעון חדש ומפואר, שהוקם כאן על־ידי אחד המושלים התקיפים באיזור – השייך דאהר אל־עמר.

שרידי המבצר הצלבני עדיין מעוררים התפעלות גם כיום. באחר רואים את שתי הקומות התחתונות של המגדל המזרחי הגדול, חלקים של מגדל אחר וקירותיהם של כמה אולמות, שניכר בהם כי היו קמורי־תקרה. חלקי החומות העומדים – עדיין גבוהים למדי, ובכמה מהם ניתן לראות את החרכים ששימשו לירייה.

שיחזור חלקי של כמה מן החורבות בוצע מטעם רשות הגנים הלאומיים, וכן עבודות פינוי וניקוי, הכשרת האדמה וגינון.

תל מגידו

מגידו, הנמצאת דרומית־מזרחית לחיפה, שוכנת בראשו של מעבר־הרים בקצה המערבי של עמק־יזרעאל. מכיוון שהיא חולשת על מיצר הרים עיקרי בכניסה לצפונה של ארץ־ישראל, וניצבת על דרך־השיירות הגדולה שהוליכה ממצרים בדרום לסוריה ולארץ־הנהריים בצפון, היתה מגידו אתר אסטרטגי חיוני משך כל תולדותיה וגיא־חזיון לקרבות אדירים בתקופת המקרא. כובשי המקום שקדו לבצרה וקיסרויות מתגוששות נלחמו עליה למן הזמנים שלפני המקרא ועד למלחמת־העולם הראשונה. לא פלא הוא, איפוא, שמגידו מוזכרת הרבה גם בתעודות למן האלף ה־2 לפנה"ס וגם בתנ"ך. בספר־החזיון בברית החדשה מצוין מקום זה במקום שבו ייערך הקרב הגדול האחרון בעולם, ושמו: ארמגדון (שיבוש מן העברית, הר־מגידו).

בחפירות הארכיאולוגיות הגדולות, שנערכו בתל־מגידו בין 1925 ל־1939, נחשפו שרידים של עשרים תקופות היסטוריות נבדלות, מ־4000 לפנה"ס עד 400 לפנה"ס.

מכל המיבנים ההרוסים, הנראים עתה לעין, רבי־הרושם ביותר הם אלה השייכים ל"עיר־הרכב" המבוצרת אשר בנו כאן המלך שלמה, במאה ה־10 לפנה"ס ומלכי ישראל אחריו, וכן שרידיהן של תקופות ההיקסוס והכנענים. בעיקר מרשימה הרשת העתיקה לאספקת המים, שזמנה מן המאה ה־12 לפנה"ס, ואשר נשתמרה עד היום הזה. רשות הגנים הלאומיים ניקתה אותה וגם הכשירה דרכי־גישה אליה ולאורכה.

רשת אספקת המים היא מלאכת־מחשבת מופלאה של גאוניות הנדסית. היא כוללת מחפורת גדולה, שנחצבה בסלע עד לעומק של 36 מטר, מקום שהיא נפגשת עם מנהרה שנחצבה לאורך 65 מטר, עד למעיין שמחוץ לעיר. רשת זו הכביחה את אספקת־המים למגינים בעת מצור – שכן המעיין, שמחוץ לעיר, הוסתר על ידי חומה מוסווית בכיסוי של עפר. סמוך למרכז התל יש ממגורת־דגן משוקעת בקרקע, מן המאה ה־8 לפנה"ס, ובה גרם־מעלות המתמשך לאורך הקיר העגול, מתעקל ויורד עד לקרקעית.

בקצה הדרומי של התל יש הריסות של אורוות, שמסתבר כי נבנו בידי אחאב מלך ישראל במאה ה־9 לפנה"ס. עדיין אפשר לראות שם כמה עמודי קשירה של אבן ואבוסים של אבן וסיד. שלושה מקדשים כנעניים עודם עומדים בקצה המזרחי של האתר.

ידיעות אחרונות / רשות הגנים הלאומיים

"אחרי 10 שנים הגיע הזמן להחליף את המזרון הישן לפרדייז חדש"

מרגיע זו פונה למאות אלפי איש ואשה במדינה הישנים על מזרון מהדור הישן במשך 10 שנים או יותר. אחרי 10 שנים, שהם 3,650 לילות, שהן 29,200 שעות שינה, כל מזרון מתחיל להתעייף. הקפיצים מתחילים לשקוע, נכנעים למשקל הגוף במקום לתמוך בו. מה הפלא שאתה לא מרגיש בריא כמו פעם? הגיע הזמן להחליף. לשינה טובה אין מחיר. אתה צריך "פרדייז חדש".

מגיע לך "פרדייז חדש" הדור החדש במזרוני קפיצים

מזרון "פרדייז חדש" מכיל חידושים ושכלולים שלא היו קיימים במזרונים שיוצרו לפני 10 שנים.

עד שתגיע "פרדייז חדש", היו מזרוני הקפיצים בנויים לפי נוסחה קבועה: מערכת קפיצים מלמטה - ושכבות ריפוד מלמעלה. ב"פרדייז חדש" ישנו מרגיב נוסף - שכבת תמיכה הנקראת "הלב האנטומי".

היא נמצאת בין מערכת הקפיצים מלמטה לבין שכבות הריפוד והבידוד מלמעלה. הלב האנטומי הקשיח נועד לתת לגופך בדיוק את הקושי הנכון לכל אורך המזרון; הקושי חנכון לכתפיים, הקושי חנכון לגב ולמותניים, הקושי הנכון לרגליים. "פרדייז חדש" דואג לכל חלק מחלקי גופך. כך אתה מקבל את השילוב המושלם:

מלמעלה - מצע גמיש התורם לנוחותך.

באמצע - לב אנטומי קשיח חשומר על בריאותך.

מלמטה - מערכת קפיצי פלדה משובחת חבולמת זעזועים ומעניקה יציבות לכל המזרון. (זהו סדר השכבות משני צידי המזרון, לא רק מצד אחד).

מה הפלא ש"פרדייז חדש" הוא המזרון הנמכר ביותר בישראל?

חיים ארוכים יותר ל"פרדייז חדש" - 12 שנות אחריות

ללב האנטומי יש יתרון נוסף: הוא מונע שקיעת המזרון גם לאחר שימוש ממושך. זאת הסיבה שאנו יכולים לתת לך עליו 12 שנות אחריות.

פרדייז חדש
המזרון מס' 1 בישראל

מבצע החלפת מזרונים

עד 30.11

קח 90,000 ש'

תמורת המזרון הישן כשתקנה פרדייז חדש. אנו ניקח את המזרון הישן מביתך כשנביא אליך את החדש.

תל-אביב לוהליער, הרצל 46 - מסלון 25. דימור, ארלחרוב 53. מרכז מזרונים - נחלת בנימין 135. חנות רים פרדייז, דרך פ"ת 158. קדוש, בית אשל 12 יפו. רשת חנויות רים - כל בו שלום - סקאנדיה - שקם - משביר לצרכן בכל הארץ. גבעתיים מולת דור, כצנלסון 127. רמת-גן ע. אליחו ובניו, ז'בוטינסקי 96. בני-ברק דרילין, ירושלים 59. שטוק את ברון, ירושלים 16. וויל, עקיבא 16. חולון רהיטי צת, סוקולוב 86. מרמדיה שאול, שנקר 59. רעננה צרפתי, ז'בוטינסקי 3 בשוק-רמלה. ירושלים חנות רים, רח' כורש 7. מקור חנוסי, חנביאים 86. אלדבי, מאה שערים 21. תצוגת רהיטים וסמון, דרך בית לחם 120. קריית-מלאכי, יפו 19. עץ לי, יד חרוצים 16 תלמיות. חיפה חנות רים, דרך חטיבת גולני 23. וידר, שיבת ציון 40. שגיא, רח' כסיב 3. מצלר, חנמל 59. שפירא אורי, חרצל 38. עדי אורנים, הלולן. אריה רוף, סירקין 2. חוט רהיטים, צ'ק מסט. ב.ז. דגם רהיטים, צ'ק פוסט. קואופרטיב כרמל, חשיש 2 חמרע. דיור 2000, צומת קריית אתא חמפרץ. עיצוב ביגלאומי, צומת קריית אתא חמפרץ. גנרית שפירא, צומת קריית אתא חמפרץ. כץ רחוט ועץ, קריית שמואל. תוצר, אשכל 22 קריות ים. רהיטי אדיב, דליות אל כרמל. רהיטי שורוץ, הינצמאות 69, קריית אתא. רהיטי ביאליק, שד' ירושלים 15 קריית ביאליק. רהיטי גלית, ויצמן 11, קריית מוצקין. עכו מרפדיות בן עמי, דולי בן עמי 44. זלטקין, בן עמי 27. נהריה רהיטי בדר'אן - כבר חדקל. בית שאן רהיטי אתיגני. קריית שמונה כלבו אלקטריק. צפת בית מימון - רח' עליית 213. רהיטי אנטון, ירושלים 131. רהיטי זן, חפלמ"ח 83. טברייה רהיטי רן, חגליל. מרכז הרהיטים. נצרת פראנו עוסף, כבר חמפיון. אונאר פרדיס, 1001/30. עפולה רהיטי ולדמן, שד' ארלוזורוב. ראשון-לציון עלפי, חרצל 103 אבליח משה, רוטשילד 47. רהיטי כרמל. שפרעם נגרית מור חדר. רוטשילד 97. אדם ומעגנו, רוטשילד 22. רהיטי "חיים" מרכז מסחרי רמת אליהו. נס ציונה ציון חגנית, רוטשילד 4. אשקלון כל בו לנגר, אזור התעשיה. לוגמן, צחל 27. חמשביר לצרכן, חרצל. רהיטי אשקלון, צחל 11. רהיטי גזית יוסי, חרצל 16 סטג'ר חדר". אשדוד בן עזרי, מרכז א'. קזר, מרכז ב'. רהיטי כ.ב.ר. אזור תעשיה קלה. אונגרכסל מרכז ב'. באר-שבע ריגוי אחרון, קק"ל 47. "רים" א. תעשיה גב ים ביתן 9. עדי רהיטי ליקל, קריית גת רהיטי לכיש, שד' לכיש מרכז מסחרי. רהיטי גלית, שד' לכיש. נגרית חדרום, חדר 10/1 א. התעשיה. דיפונות נערים דימונה, מרכז מסחרי. סילים יצחקן, ת.ד. 443. רהיטי אביב, מרכז מסחרי. רחובות רהיטי סולו, חרצל 187. בית רהיטי חי, אחד העם 6. שטוק את ברון, טלר 28. אחיים אחוגו, אזור תעשיה. חדרה לוזון, סמואל 30. חלוט, הנשיא 30. שלמיה, הנשיא 59. גרוזיה, הנשיא 67. נתניה מפץ, חנות חממולל א. תעשיה רח' קדר. רודה, פינסקר 20. אוריאל, שמואל הנביב 28. לאורו, אזור תעשיה. תל מונד הדר, מול תדאר. חדר ושרון ע.ב. רהיטי תאחיט, דרך השרון 94. רשת השרון בית ון, אופיסקין 28. חרצלת רהיטי אדרי, בן גוריון 8. אפריון, סוקולוב 53. כפר-סבא קולמן, חמלאכה 5. בתן ראובן, רוטשילד 40. רהיטי נתיר, ויצמן 137. תל חי, ויצמן 141. פתח תקוה ריים מקס, חברון חירש 26. טלון אירופה, חובבי ציון 27.

אכזיב

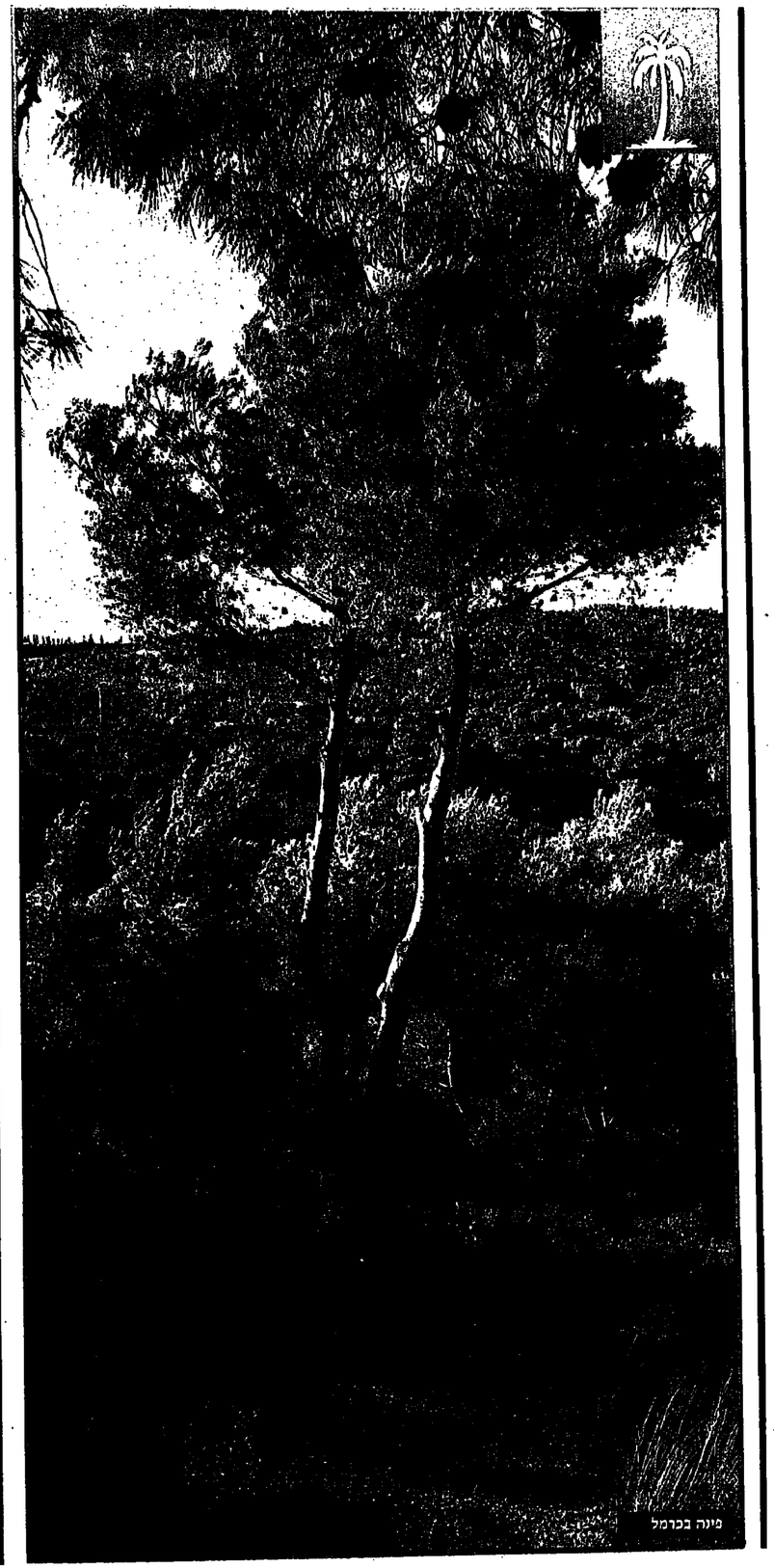

פיה בכרמל

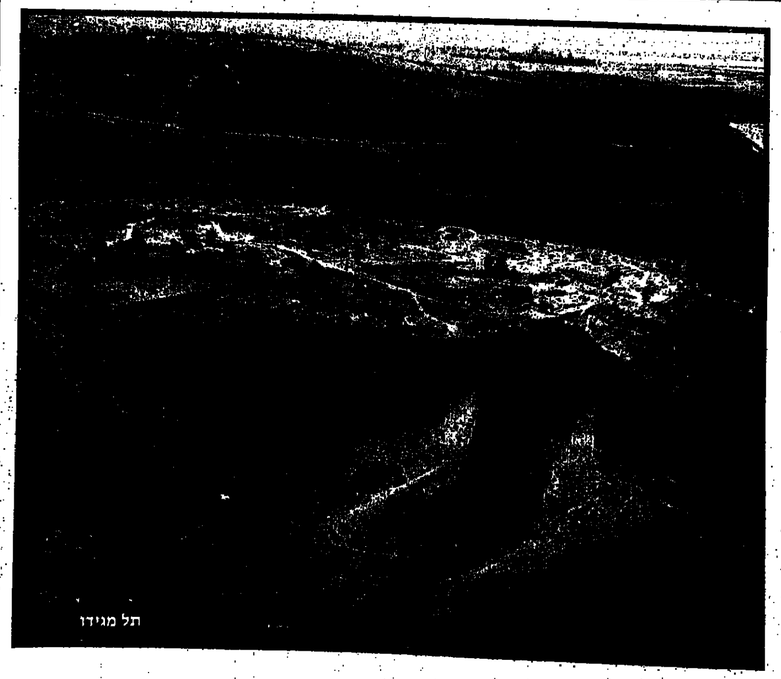

תל מגידו

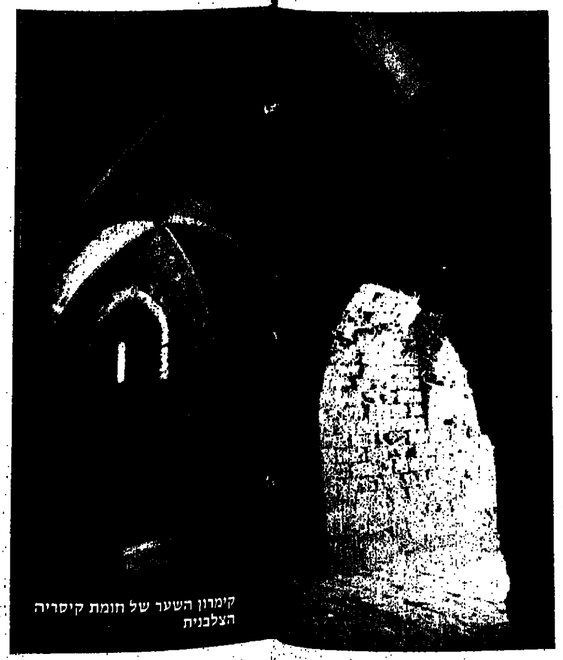

קימרון השער של חומת קיסריה הצלבנית

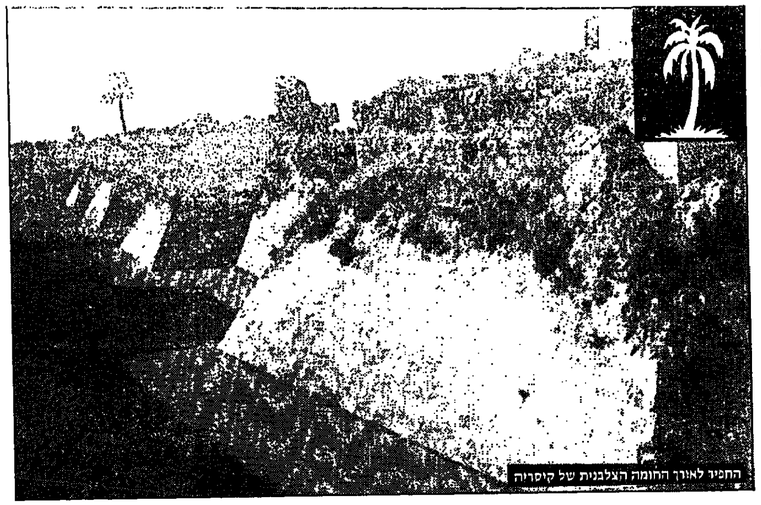

התחיל לאורך החומה הצלבנית של קיסריה

רשות הגנים הלאומיים הכשירה את האתר כולו למבקרים, התקינה שבילים ושלטי־הסבר להריסות, עד שאין אדם זקוק למורה־דרך. היא גם הקימה את המוזיאון שלמרגלות ההר, המציג דגמים של שיחזור בנייני המקום העיקריים וכן העתק־תצלומים של הממצאים החשובים ביותר שנתגלו בחפירות במקום, בכללם שנהבי מגידו המפורסמים.

במקום קיים מזנון־מסעדה.

בית שערים

בית שערים היא מעין עיר־מתים תת־קרקעית מפוארת. בבטן ההר חצובות כאן מערות־קברים רבות. הן ערוכות קבוצות קבוצות, הקשורות ביניהן, ומצטרפות למערכת קבורה ענקית. הכניסות אל עיר זו הן דרך "חצרות" – חלקות־אדמה תחומות על פני שיפוע ההר – שמהן נפתחים פרוזדורים ארוכים ומדרגות ומובילים פנימה, עמוק אל תוך ההר. העיר היא אולמות ותאים מקומרים, עמודי תבליטים ומשיחים. זהו מקום־הקבורה המרכזי שהיה מקובל על יהודי ארץ־ישראל והפוורה בין המאות ה־2 וה־4 לספירה, לאחר שבעקבות חורבן הבית בידי הרומאים בשנת 70 ודיכויו של מרד בר־כוכבא בשנת 135, נסגר בפני היהודים גם בית־הקברות עתיק־הימים שעל הר־הזיתים. כשעבר מרכז החיים הלאומיים והדתיים של היהודים מיהודה לגליל, נעשתה בית־שערים למושב הסנהדרין, היא המועצה העליונה של היהודים. כאן ישב רבי יהודה הנשיא, כאן לימד תורה והעמיד תלמידים הרבה, כאן סידר את המישנה – הלוא היא התורה שבעל־פה – וכאן, בעיר־המתים שבבטן ההר, נקבר, בשנת 220 לספה"נ.

האתר של העיר בית־שערים נחפר כולו, במשך שמונה עונות־חפירה, על־ידי הארכיאולוגים פרופ' בנימין מזר ופרופ' נחמן אביגד. הם מצאו שרידים של בית־כנסת גדול, באסיליקה, בנייני־ציבור, בתי־מגורים, מפעל זכוכית וגת־שמן – כולם (חוץ מן הבאסיליקה שהיא מאוחרת יותר) הם בני התקופה שלמן שלהי המאה ה־2 ועד לאמצע המאה ה־4 לספירה ואולם, מבחינה ארכיאולוגית – המעניין ביותר הוא בית־הקברות: תאי־הקבורה נשתמרו בו בשלמותם עד עצם היום הזה, והארכיטקטורה התת־קרקעית שלו בכללה היא מיוחדת־במינה. נתגלו יותר מעשרים קבוצות של מערות־קברים. הכניסה אל כל קבוצה היא מ"חצר" שבשיפוע ההר, כלומר ממבוא־מערה נמוך, מוגף בדלת־אבן. בכל מערת־קברים מצויה שורה של אולמות ארוכים, ומהם מסתעפים תאי־קבורה, שרבים מהם מכילים גלוסקמאות מעוטרות תבליטים. על קירותיהן של מערות־הקברים ישנם כתובות בעברית, ארמית ויוונית, ציורי־קישוט פרימיטיביים של תמונות מן המקרא וסמלי־דת יהודיים, שבוצעו בשיטות טכניות שונות, למן תחריט חד וברור ועד לציור־מכחול קליל וגרידה ביד לא־אמונה.

רשות הגנים הלאומיים סללה דרכי־גישה לאתר הזה, גיננה את ה"חצרות", הן המבואות שבשיפוע ההר, התקינה מערכת־תאורה במערות־הקברים, והקימה מוזיאון צנוע באולם־הכניסה המרכזי.

במקום קיים מזנון.

קיסריה

באתר של מעגן קטן שנקרא בשם מגדל־שרשון (סטראטון), שהוקם בידי הפיניקים במאה ה־3 לפנה"ס, בנה הורדוס הגדול עיר גדולה סמוך לסוף המאה ה־1 לפנה"ס וקרא לה קיסריה לכבודו של קיסר רומי. במשך מאות־בשנים היתה זו אחת מערי־הנמל הראשיות במזרח הים התיכון. כה מפוארת היתה בבנייתה, שבשנת 6 לספירה, עשר שנים אחרי מות הורדוס, נעשתה מושבם של נציבי רומא ביהודה (ביניהם גם פונטיוס פילאטוס).

יוהודי קיסריה הם שהרימו את נס המרד נגד הרומאים ב־66 לספה"נ, והמהומות שהתחוללו לאחר־מכן נתנו את האות לפתיחת המרד הגדול, שנסתיים בחורבן ירושלים בשנת 70.

קיסריה תפסה מקום חשוב בתולדות התפתחותה של הנצרות הקדומה, התגוונה לאחר הכיבוש המוסלמי, ושבה לחיים בימי הצלבנים, שביצרו אותה היטב. האדירים ששביצורים אלה ניבנו על־ידי לואי התשיעי, מלך צרפת, ב־1251. מכל השרידים הצלבניים שבארץ־ישראל – אלה של קיסריה, שנשתמרו יפה, הם המעניינים והמושכים ביותר, בייחוד לאחר שבאתר כולו נעשתה עבודה עצומה של חפירות ארכיאולוגיות, של שיחזור וגינון על־ידי רשות הגנים הלאומיים. שובר־הגלים של הנמל הצלבני, שנבנה בשעתו במקום שהיו בו הנמל הביזאנטי והנמל הרומי המקורי – שופץ. חלקים מן החומה שהקיפה את העיר הצלבנית שוחזרו, יחד עם מדרגות המוליכות אל מרום־החומה, וכן שוחזרו רחוב, שרוצף בידי הצלבנים גושי־שיש גדולים שנלקחו מבניין רומאי, וקמרונים. הגשר אל השער הצלבני הראשי, הנסמך על ארבע קשתות נאות, שוקם. בסמוך נמצאים שרידי המגדל, שהגן על הגשר, והתנשא לגובה 9 מטרים. אך אולי יותר מכל מתרשם המבקר בקיסריה מתעלת־המגן הגדולה שרוחבה 9 מ' ועומקה מגיע עד 13.5 מ', שנחפרה והותקנה במצוות לואי התשיעי. היא נחשפה כליל על־ידי רשות הגנים ונמצאה שלמה ללא פגם. באחר מצויים עוד שרידי בניינים ביזאנטיים וצלבניים, באחד מהם ניכר שהיה קאתדראלה.

מדרום לתעלת־המגן מצוי תיאטרון רומי, שנחשף. רשות הגנים שיחזרה אותו שיחזור מלא והוא משמש לקונצרטים ולמופעי בלט, דראמה, מחול וקונצרטים מוסיקאליים בפסטיבל הישראלי השנתי למוסיקה.

המים לתעלת־המגן באו באמצעות מעביר־מים רומי מן המאה ה־2, שנשתמר להפליא ושקתותיו שלמות ללא פגם. ממזרח – שרידי פורום ביזאנטי מן המאה ה־5, ביניהם עמודים רומיים ועוני פסלי־ענק בלא רשים במרחק מה מן החוף נחשפה ריצפת פסיפס נאה, המתארת צפרים למיניהן ובעלי־חיים.

סמוך למעביר־המים נחשפו שרידים של בתי־כנסת מן המאות ה־4–7 לספה"נ בחפירות ארכיאולוגיות שערכה כאן האוניברסיטה העברית ב־1956.

במקום חוף רחצה, מסעדות וגלריות.

הכרמל

הכרמל, המפורסם ביופיו, נודע גם בקדושתו, לעם ישראל והן במסורת הנוצרית, המוסלמית והדרוזית. בכרמל, המשתרע לאורך כ־25 ק"מ, בין עמק יזרעאל למישור החוף, מצויים אתרי נוף ושמורות טבע, ייעודי יהודים ודרוזים, כנסיות ומיזרים, מערות האדם והקדמון ועיי ישובים כנעניים. בין האתרים הידועים כאן: המוחרכה (קרן כרמל), מערת אליהו, חורשת האדבעים ועוד. על ההר מצויים הכפרים הדרוזים דליית אל־כרמל ועוספיא, שבו נחשפה רצפת פסיפס של בית כנסת יהודי מהמאה ה־5. ברצפה נראית מנורה בת שבעת קנים וכתובת: שלום על ישראל.

פיסגת הכרמל היא רום כרמל, המתנשאת לגובה של 546 מ' מעל פני הים.

רשות הגנים הלאומיים מנהלת את פארק הכרמל, המשתרע על 84 אלף דונם, ושומרת על אופיו הטבעי.

הרשות פיתחה בכרמל 25 חניוני פיקניק והקימה בצידם מגרשי חנייה, נקודות מים ושירותים.

כן פרצה הרשות כ־250 ק"מ דרכי נוף וכ־300 ק"מ שבילים להולכי רגל במרחבי הפארק, והקימה שמונה מצפורי־נוף.

העבודות בכרמל מבוצעות בשיתוף עם ק.ק.ל.

שרידי המעבר הצלבני ג'דין ביתיעם

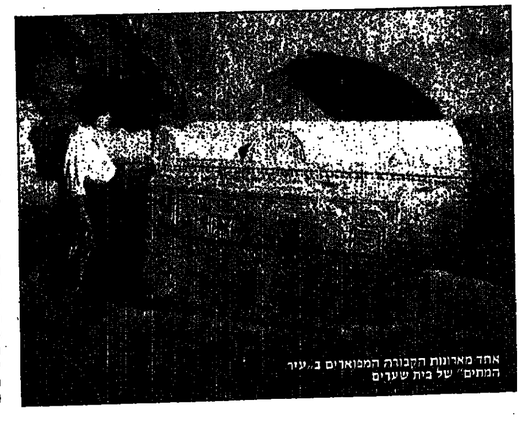

אחד מארונות הקבורה המפוארים ב„עיר המתים" של בית שערים

החדשות הכי טריות של קיבוץ עינת ופרומין

בית המאפה

טרי ברגע שתרצי

לחמניות אפויות חלקית - עד 6 דקות חימום*

חדש בישראל ■ באריזה אטומה ללא מגע יד-אדם שומרת על טריות 12 שבועות מיום הייצור ■ ללא קרור או הקפאה ■ ללא חומרים משמרים ■ טרי ברגע שתרצי ■ בתאבון ■

לחמניות אפויות חלקית. רעיון נפלא. בכל רגע שאת רוצה לחמניה טריה, את פותחת אריזת לחמניות "בית המאפה". עד 6 דקות "בטוסטר-אובן" או בתנור חם ובידיך לחמניות אפויות, חמות, טריות וריחניות כאילו יצאו הרגע מתנור המאפיה.

את הראשונה שנוגעת בלחמניות שלך

כי לחמניות "בית המאפה" מיתברות וארזות באריזה הרמטית ללא מגע יד אדם. לחמניות "בית המאפה" מבטיחות נקיון מירבי ואיכות משופרת.

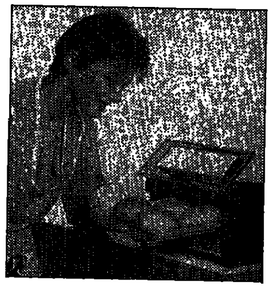

לבחירתך: • 4 לחמניות עגולות • 3 לחמניות גדולות • 4 לחמניות המבורג.

לחמניה טריה ב-9.00 בערב? אצלך זה אפשרי!

כי לחמניות "בית המאפה" אפשר להגיש חמות וטריות גם כשהחנות כבר סגורה וגם כשלחמניות רגילות איבדו מזמן את טריותן.

הסנדביצ'ים הכי טעימים שלך!

הסנדביצ'ים מלחמניות "בית המאפה" שומרים על טריותם זמן ממושך יותר - הילדים בבית הספר והבעל בעבודה ייהנו מלחמניות סנדביץ טעימות וטריות יותר.

לחמניות טריות בפיקניק ובטיול? בהחלט!

אם הדלקתם גריל - זה הזמן להוציא לחמניות "בית המאפה" מהאריזה המקורית, לשטוח נייר אלומיניום על גבי הגריל, עליו להניח את לחמניות "בית המאפה" ולהפוך אותן מצד לצד עד שצבען יהיה זהוב. אם אתם מכינים המבורגרים, לחמניות המבורגר של "בית המאפה" מתאימות במיוחד.

ולכן כדאי לך תמיד לשמור במזווה ללא קרור והקפאה לחמניות של "בית המאפה".

* בגלל ההבדלים בין מכשירי "טוסטר-אובן" מטיפוסים שונים, יש לבדוק תוך כדי חימום ולהוציא את הלחמניות אם השחימו נפחות ס-6 דקות או להשאיר יותר זמן עד להשחמה. רצוי להמתין 5 דקות אחרי הוצאתן מהתנור, לפני השימוש.

בית המאפה

עינת | פרומין

טרי ברגע שתרצי

כשר

הנסיכה על העדשה

מאת ריצ'ארד סטנגלי

אתה רוצה לומר, שלא קיבלת את ההזמנה? זו שכתוב עליה "הוד מעלתם, הנסיך והנסיכה מרוויילס, מזמינים וכו'"? זו, שהיתה אמורה להיות כרטיס־הכניסה שלך לאירוע החברתי הנוצץ ביותר של העונה – ביקורם של הנסיך צ'ארלס והנסיכה דיאנה בארה"ב?

טוב, זה לא כל־כך נורא. אם לא קיבלת הזמנה, סימן שאתה שייך לאותם 231,964,159 אמריקנים, אשר שמותיהם לא נכתבו על מעטפות ההזמנה ששוגרו מהבית הלבן. בכל מקרה, פן הסתם עקבת גם אתה אחרי מהלך ביקור־ארבעת־הימים של בני הזוג הנסיכותי באמריקה, שהחל בשבת שעברה בתה־של־שרה־רית בבית הלבן, אצל הרייגנים, וגמשך בסיר־רה רצופה של סעודות־ערב ומסיבות וביקורים. כולם, לאור הזרקורים ובערשות המצלמות ואל מול המיקרופונים.

המלך־לעתיד ורעייתו, הגיעו בשבת האחרונה בבוקר לבסיס האוויר אנדרוז, במטוס של חיל־האוויר האוסטרלי, ומיד יצאו לבית הלבן.

הנסיך צ'ארלס לבש חליפה כהה והנסיכה – חליפה ארומה־בהירה, עם נעליים וכובע תואמים. אלפי אנשים הקבילו את פניהם. רבים מהנוכחים בבסיס האוויר, פרצו בקריאות התפעלות למראה הנסיכה, בחליפה הארומה הנזורה להפליא שלה.

צ'ארלס ודיאנה. היכולת לרמוז על קירבה לבני־אדם מן השורה, בעודם שומרים על ריחוק מלכותי, מרתקת את דמיונם של האנשים המשוטים בכל מקום אליהם מגיע הזוג

אמריקה נכבשה בסערה. למשך 4 ימים, בשבוע שעבר, היתה הנסיכה דיאנה מלכתה של ארה"ב. מליונים עקבו בדריכות אחר כל צעד של אשפית הפירסום, ה"פאם פאטל" המגנטית של בית־המלכות הבריטי • השבועון TIME סוקר את סיפור עלייתה המופלאה של דיאנה, 24, הכוכבת הגדולה מכולם. יותר גדולה מהרומאן הרומאנטי, מסדרות טלוויזיה בשעת־שיא של ציפה • גם צ'ארלס היה שם

הנסיכה דיאנה בביקור בברלין. בעידן שבו למודיות האנשים שוחקי הקולנוע הם האצולה היחידה, צ'ארלס ודיאנה הם "הדבר האמיתי"

תצלומים: "סיגמא"

אכן, סערת־תיקשורת מדהימה. ואין בכך שלא אחרי־כמלות־הכל, לא בכל יום מגיעות תה לחימצא עדיין תותח שלטון הכתר הבריטי. אבל דיאנה בת ה־24, אינה זרה לאמריקנים: זה שנים, שרטוטה מכוכבת בכלי־תתיקשורת שלהם. לקראת ביקורה, הנצפה התקשורת במרכזל חדש של ראיונות, יומני־חדשות ותמונות נוטפות.

כך, למשל, הוקרנו בשבוע שעבר, במיסגרת תוכנית „20 על 20" של „א.ב.ס.", קטעים ארוכים מראיון הסר־תקתים בן 45 הדקות עם בני הזוג, שנערך בלונדון לפני שבועות אחדים. ראיון, שבו הכחישו השניים את כל השמועות על הצללים המרחפים, כביכול, מעל חיי נישואיהם.

דיאנה, אשר אך לפני שנים אחדות היו שכיניה „הנסיכה בעלת מוח גרגיר האפונה", הפגינה ביטחון עצמי רב ושטף־לשון, ואף שמץ של אירוניה. נראה, שהמאמץ שהשקיע בה המבמאי ריצ'ארד אטנבורו („גאנדי"), אשר הכין אותה לראיון, נשא פרי.

צ'ארלס, מצידו, הפיח רוח של שובבות בתוכנית כולה. כאשר עסף את ראשו במטפחת ותיקה אל הגבתת המלכותית, עטויית כסיות וכובע לראשה, הייתה לקמט את מצחה בכובד ראש ולשמוע הסברים מכנים מיגיעים – להוכחה נוספת לכישרונם המיוחד של השניים.

בעת שצ'ארלס חבש לראשו קסדת־מגן קטנה מדי, אשר הבליטה את אוזניו הבולטות ממילא, עד שראשו נראה כמו „חיפושית" פולקסוואגן, ששתי רלוותיה פתוחות, פרצה דיאנה בצחוק, ולא יכלה לכבוש את צחוקה משך כל הסיור. צ'ארלס, בנוך למדי, פנה לאי־חוד האוסטרלים שהיו לצידו ושאל: „תגיד, האם גם אשתך צוחקת לך כשאתה חובש כד בעיר?"

בימים אלה, בשאר יפני בני הזוג, תמיד יהיה מי שיקשקש אחריהם מערוב, יעסה למצוא סימנים להתערערות קשר הנישואין המלכותי. דומה, שכמהלך השנה האחרונה, רק גבר העניין הציבורי בסיפור של צ'ארלס ודיאנה. תולדות 4 שנות נישואיהם, שבו וסתפרו שוב ושוב, בכוסות סידרות־טלוויזיה.

וזו עלילת הסידרה: „בית ווינדזור", בית המלוכה האנגלי, אשר כלפי חוץ הוא שלם, זכו בניי־הזוג בניצחון תקשורתי סוחף, והוכיחו את מלוא כישוריהם בתחום יחסי־הציבור.

כך, למשל, הפכה דיאנה את המחזה השרוי גרתי של ביקור המלכותי במיכרה – מחזה, שבו בדרך כלל הגבתת המלכותית, עטויית כסיות וכובע לראשה, חייבת לקמט את מצחה בכובד ראש ולשמוע הסברים מכנים מיגיעים – להוכחה נוספת לכישרונם המיוחד של השניים.

בעת שצ'ארלס חבש לראשו קסדת־מגן קטנה מדי, אשר הבליטה את אוזניו הבולטות ממילא, עד שראשו נראה כמו „חיפושית" פולקסוואגן, ששתי רלוותיה פתוחות, פרצה דיאנה בצחוק, ולא יכלה לכבוש את צחוקה משך כל הסיור. צ'ארלס, בנוך למדי, פנה לאי־חוד האוסטרלים שהיו לצידו ושאל: „תגיד, האם גם אשתך צוחקת לך כשאתה חובש כד בעיר?"

הנסיכה אן, אחותו של צ'ארלס, השתתפה גם היא, בעבודת עוקצנית, לסתם בחורה טובה. הנסיך פיליפ, בעלה הוועפני של המלכה, כמו עט שלא מעד ולא פעם אחת. המלכה אליזבת עצמה – היא הפגינה, כמיכר, שלמות ושלווה. צ'ארלס עצמו, כבר מיצה עד תום את תפקיד הרכה ביותר שראה בתפרלמנט עתיק־הימין מין מאז שגי מאוקס ניסה לפוצצו, אי־שם בתחילת המאה ה־17. איש לא שם לב לגאוות המסורתי של המלכה. לורדים קשישים פקפקו לראשונה זה שנים, אם עניתם כבדות־התנועה מה.

אין ספק דיאנה גורמת דור חדש שיהיה בריטים רבים עדיין, להתרגל לחיי הנישואין. אין, אך הקמים על דיאנה רב יותר: עליה לה תרגל גם לחיים באמצע הסקרנות המקצועית של שפע הזוגות הציבוריים שהם מכילים בית האנשים, שחקני הקולנוע הם האצולה היחידה, צ'ארלס ודיאנה הם „הדבר האמיתי". „אם, לדעתך, אין יכולה כיום לצאת לרחוב הגדול מבלי בני הזוג המלכותיים לא תקן של סופרסטארים.

בעוד שבכל רחבי העולם משקפים המלכים דור העובר וחולף מן העולם, דיאנה מייצגת את הדור החדש, הדור הבא. הסוד שלה בהחייאת המלוכה טמון בעובדה, שהיא מייצגת באישיותה את העכשיו, את היום.

היא אשה בת הדור הפוסט־פמיניסטי, הנערה בת הדור הישן, שהסכה לבת הדור החדש, המשלבת „מסורת" עם פופ. את תפקידי הדעיה והאם, היא מצלאת בלילות ובוהר. אפילו בעיותה נראות כדבר־שבאופנה. „איך לנסוע, הרכילות על קשיי־ההסתגלות שלה לחובות שונים, כפי שמכיוחה העובדה, שהנסיכה אן ת היסטוריות, היא מפריעה את הרומן הרומנטי. הוא אוהב לשחק פולו, היא מפריעה לשחק חוה.

ובכל זאת, הם נראים מאוהבים. התחבקויות אקראיות בין עצי־היער וביתפים בשדה־פולו הם אך הניצוצות הקומבים למה שנראה כתשוקה אמיתית מאחורי הקלעים. המצוקה חיבה הפומבית הזלזל, משעירות את הדימוי הקפוא, המלכתב כדור־מלל, על־מי כללי הפ דמוקרטי המלכותי.

שניהם מנסים עדיין, להתרגל לחיי הנישואין. אין, אך הקמים על דיאנה רב יותר: עליה לה תרגל גם לחיים באמצע הסקרנות המקצועית

מכניסה דיאנה לאוצר הבריטי יותר הכנסות במסבע זר מאשר נכסים לאומיים אחרים, כמו כיכר טרפלגר ובית הפרלמנט גם יחד. בשנתי ים האחרונות, גרפה המלונאים בסך 66.6 מיליון דולר, על הוצעתה במגאזינים ובטפרים, ומי הצייתים שבאו לראותה.

הסוד שלה בהחייאת המלוכה הוא בכך, שהיא מייצגת באישיותה את העכשיו

דיאנה עצמה, במהלך ארבע שנות הנישואין, עברה שינוי מהותי. מנערת־המוצא שלה בגנגה ביישנית, שמגמגמה במקצת, לבושה באיפוש חסר־חן, ויתה לאשה אלגנטית, מגנטית הוא־בעלי־לויים, שחולה לחמוק מאורי הרוערים, והיתה ל„פאם פאטאל" נוצצת.

כאשר, בפתיחת הפרלמנט לפני שנה, הוריפעה כשמיעירה אטוף בתיכסיות מוגבות בבר מה שנות ה־40, עוררה מכיבה את התרגשות הרבה ביותר שראה בתפרלמנט עתיק־הימין מין מאז שגי מאוקס ניסה לפוצצו, אי־שם בתחילת המאה ה־17. איש לא שם לב לגאוות המסורתי של המלכה. לורדים קשישים פקפקו לראשונה זה שנים, אם עניתם כבדות־התנועה מה.

אין ספק דיאנה גורמת דור חדש שיהיה בריטים רבים עדיין, להתרגל לחיי הנישואין. אין, אך הקמים על דיאנה רב יותר: עליה לה תרגל גם לחיים באמצע הסקרנות המקצועית

הדכילות על קשיי ההסתגלות שלה, גורמת לה ליהראות פשוטה. מלכותית, אך לא נפוחה

אילו ההיסטוריה היתה קצת אחרת, עשויה הי־תה לחימצא עדיין תותח שלטון הכתר הבריטי. אבל דיאנה בת ה־24, אינה זרה לאמריקנים: זה שנים, שרטוטה מכוכבת בכלי־תתיקשורת שלהם. לקראת ביקורה, הנצפה התקשורת במרכזל חדש של ראיונות, יומני־חדשות ותמונות נוטפות.

כך, למשל, הוקרנו בשבוע שעבר, במיסגרת תוכנית „20 על 20" של „א.ב.ס.", קטעים ארוכים מראיון הסר־תקתים בן 45 הדקות עם בני הזוג, שנערך בלונדון לפני שבועות אחדים. ראיון, שבו הכחישו השניים את כל השמועות על הצללים המרחפים, כביכול, מעל חיי נישואיהם.

דיאנה, אשר אך לפני שנים אחדות היו שכיניה „הנסיכה בעלת מוח גרגיר האפונה", הפגינה ביטחון עצמי רב ושטף־לשון, ואף שמץ של אירוניה. נראה, שהמאמץ שהשקיע בה המבמאי ריצ'ארד אטנבורו („גאנדי"), אשר הכין אותה לראיון, נשא פרי.

צ'ארלס, מצידו, הפיח רוח של שובבות בתוכנית כולה. כאשר עסף את ראשו במטפחת ותיקה אל הגבתת המלכותית, עטויית כסיות וכובע לראשה, הייתה לקמט את מצחה בכובד ראש ולשמוע הסברים מכנים מיגיעים – להוכחה נוספת לכישרונם המיוחד של השניים.

וראיון רק יצק שמן נוסף על מדורת ההכנות הקדחתניות, שאחזה בכל המיימי בוש־נגטון ובחברה הגבוהה באמריקה בכלל. המתר־מה התקשורתית הובילה למהומה של מיזמות נוסח מקיאוולי, שכל־כולן כוונו להשגת המטרה הנכספת: זוג כריסיס המכנו לאחר האירוע עים הנוצצים, בהשתתפות צ'ארלס ודיאנה.

שיילה סייט, לשעבר מזכירת־העיתונות של נאנסי רייגן, הבהירה היטב, כי מי שלא קיבל הזמנה, מוטב היה לו להימצא בסוף השבוע הרחק מוושינגטון, כדי שלא יצטרך לתת הסברים מביכים על שלא הוזמן.

לחילופין, יכול היה לנסות ולהשיג אחד מאחרוני הכרטיסים לסעודת הערב של בני הזוג בפאלם ביץ', במחיר 10,000 דולר לכרטיס. „ריצתו אחרי ההזמנות פשוט מגעילה, התבטאה בחריפות בעלת־הסוד גרית מארשון ב„וושינגטון פוסט". חרץ מזה, היא גם לא־דמוקרטית".

דמוקרטיה או לא דמוקרטיה. אין ספק, שצ'ארלס ודיאנה נמצאים בצמרת סחורי־האשליות העולמיים. שניהם שולטים היטב בי־כולת המחוזה המרוחקת – היכולת לרמוז על קירבה לבני־הארם מן השורה, בעודם שומרים למעשה, על ריחוק מלכותי.

– היכולת הזו, כך נראה, צדה את דימיונם של בני־הארם המשוטים, בכל אתר ואתר. שבוע לפני שאתם קוראים לארה"ב שבו השניים מבי־קר אותו, בן חודש־ימים, בהוספלה הסמוכה

גם צ'ארלס למד במהרה, כי הגנגת הבריטית תופסת פיקוד. זה מרגיז אותו – וגורם לו הקלה

ללא פגם ובלתי חדיר, הפך לקלחת רותחת מבפנים, לארמון ראלאם". הנסיכה, שהיתה דרוזה בעבר כ־רי הבריטית", הפכה ביתנתיים ל־"בי נוסח־דיינסטי" (הסדרה האמריקנית המחרה בראלאם, והנדעות ממנה). והנסיך צ'ארלס, שפעם כינוהו „איש הפעולה", על שום עוז־ליבו והמרץ שהפגין בצניחה ובצלילה, נעשה טיפוס מרה, מתבודד, אפוף מיסתרין.

אם אכן „סיפורם של הווינדזורים" רומה כיום לסידרת־טלוויזיה של שעת־השיא בצ־פית, הרי שיש לציין לזכותה של דיאנה.

לפני שהיא נכנסה לעלילה, תחילה כליירי דיאנה סאנסר, סכלה הסדירה מבעיות של רי־רוג בסולם הפופולאריות. הדרמיות כבר היו מוכרות ונדושות מרי: הנסיכה מרגש, אחות המלכה, שיפרה את דרכיה, ושוב לא התפרצה בפראות לארוחלמה.

הנסיכה אן, אחותו של צ'ארלס, השתתפה גם היא, בעבודת עוקצנית, לסתם בחורה טובה. הנסיך פיליפ, בעלה הוועפני של המלכה, כמו עט שלא מעד ולא פעם אחת. המלכה אליזבת עצמה – היא הפגינה, כמכיר, שלמות ושלווה. צ'ארלס עצמו, כבר מיצה עד תום את תפקיד הרכה ביותר שראה בתפרלמנט עתיק־הימין. ויכוחי רוג על שלשלת המלאכיות־של־צ'ארלי, נעדרי תין המתחלפות חדשות לבקרים, בלי שאף אחת מהן תיעשה אשת־חיקי.

ואז, כאילו במסדר־קסמים של במאי מיומן, שלף צ'ארלס את הגלילאו הבלתי עצוויה לתוך קיר הנסיכה הנערה־מן־הבית־השכן. והעפלת – היא הפכה לכוכבת הגדולה מכולם, והזניקה את „משפחת ווינדזור" למקום־הראשון בכל הזמנים, כין הסדרות הפופולאריות ביותר בסך לוויזיה.

דיאנן עצמה – היא הפכה לנכס לאומי בריטי. על־פי סקר בכלפי־רשימות הממון

מי יכול לדעת מה יקרה מחר?

מבצע עד 25/11
6 תשלומים חודשיים
שווים לא צמודים

באמקור אתה יודע בדיוק
כמה תשלם!
•לא צריך לפחד מפיחות!
•לא צריך להביא ערבויות!

„בראש שקט"

מקרר אמקור XL
מקפיא אמקור
ומכרים במחירים מוקפאים
עכשיו ב-6 תשלומים
חודשיים, שווים
לא צמודים
לא לדולר
ולא למדד
רק בתוספת
12% דמי
אשראי*

*(ריבית אפקטיבית מצטברת 72% לשנה).

אמקור
גדול יצרני המקררים בישראל

להשיג:
בכל חנויות אמקא
אצל שוחרים מובילים
רשת שקם, מול"מ.

שרות
אמקא
שרות לא מוגבל

יומר טמיר כהן (יעקבסון)

ב־4 שנות הנישואין שלה, היתה דיאנה לנכס לאומי. היא מכניסה לאוצר הבריטי יותר מטבע זר מביכר טרפלגר ובית הפרלמנט גם יחד. בשנתיים האחרונות, גרפה תמלוגים בסך 66.6 מיליון דולר, על הופעותיה במגאזינים ובספרים, ומתיירים שבאו לראותה

צ'ארלס ודיאנה, בביקור מלכותי בקנדה. מגנטת ביישנית, לבושה באיפוק חסר־חן, לאישה אלגנטית, נוחתת טון באופנה המערבית

מלך ב־2002

„אני רוצה שצ'ארלס ימצא עצמו במצבו של אדוארד ה־7", אמרה המלכה אליזבת ב־1965, כאשר לנסיך מלאו 17 שנה. „לדעתי, כראי שאוותר על כמאי למענו, ברגע שיהיה מוכן לכך".

אמרה – ופתחה בהכנות. כדי להכשיר את הצעיר הקצת־גולמני, קצת־שובב, לקראת תפקידו המלכותי, הוכן עבורו מסלול הדרכה מיוחד: צבא, לימודים, מסעות, ספורט, תפקידים.

מאז, חלפו 20 שנה, ואף אם צ'ארלס בן ה־37 כבר מוכן להניח את הכתר על ראשו, הרי שהמלכה עדיין לא מוכנה לפרוש. אחרי יותר מ־30 שנה על כס המלוכה (מאז הוכתרה, ב־1952), אומרים עליה, שהיא „יודעת על עוצמה ועל פוליטיקה יותר ממרבית הפוליטיקאים, ושהיא עדיין נהנית מתפקידה. עניין הפרידה־מהכתר כנראה ירד לגמרי מעל סדר היום, וכלי שום קשר למידת „מוכנותו" של צ'ארלס.

מעריך סיר ג'ון קילוויל, שהיה מזכירו הפרטי של וינסטון צ'רצ'יל, ואשר בהכשרתה של אליזבת, כיורשת צעירה, לפני הכתרתה. „אני מאמין שהמלכה, הנמצאת במצב בריאות מצויין, תמלוך עד שתחגוג את יובל ה־50 שלה כמלכה, בשנת 2002, ואז – תפרוש מרצון לטובת צ'ארלס".

ב־2002 יהיה צ'ארלס בן 54 – רק ב־5 שנים צעיר מאותו אדוארד ה־7 האומלל, שעלה על כיסאה של ויקטוריה, בהיותו בן 59. בנרבכותו, הנסיך וויליאם, יהיה כבר בן 40, והצעיר מהדאי ישמוק אז בהשערות על עתידו של יורש־העצר וויליאם, ולא בהכתרתו של יורש־העצר הנוכחי, הנסיך צ'ארלס.

שמלה קצרה מדי. אחרת, כשאתכופף, תמדד יהיו תצי־תריסר ילדים שיציצו לי מתחת לשמלה".

בסך־הכל, ניתן לראות שיש לה מנע־שלי־שנינות בהחירת בגדיה. אבל לעתים היא „נופ־לת" בפרק לבוש מחריד למדי. לזכותה ייאמר, שאחרי שנים ארוכות שבהן המלכה־האם (אמה של אליזבת) נהגה להסתובב כשלראשה כובעים שנראו כאילו ציפורי־גן־עדן גוזעו עליהם ונשארו שם אחרי מותן, שנים שבהן נראתה אליזבת עצמה תמיד לבושה כספרנית חמורת־סבר – גם ה„נפילות" של דיאנה הן חידוש מרענן.

אבל דיאנה אינה מסתפקת בראגה לעצמה. היא הלכה וצברה כישרון הן כלפי צוות־העוב־דים בארמון, הן כלפי בעלה, הנסיך צ'ארלס.

תחילה, חשו עובדי הארמון בסמכות הדר־שה הזו, „הבוס" בפיהם. מאז שהגיעה לארמון קנסינגטון, שבו היא מתגוררת עם צ'ארלס ו־ניה – כבר פרשו 40 עובדים, והוחלפו באח־רים. ביניהם היו רבים שהשתייכו לגזע בעל המסורת הארוכה של משרתי־ארמון, הקרואים „רווקים מושבעים", לשון עדינה להומוסקסואר־לים. „היא פשוט לא רוצה לראות טיפוסים כאלה סביב המשפחה שלה", הסביר אחד מס־קוביה.

אבל גם צ'ארלס למד במהרה, כי הגננת הבריטנית תופסת פיקוד. היא נטלה אותו לי־דיה, ושיפצה את תדמיתו, כדי שיוראה צעיר יותר: עניבות מבהיקות, חולצות פסים, הלי־פות בעלות גיזרה פחות שמרנית ורצינית. היא שיכנעה אותו להניח למעצב־השיער שלה לע־צב עבורו תיסרוקת חדשה, ארוכה יותר, המ־רככת במקצת את הרושם שמותירות אוזניו הבולטות.

עתה, לעתים, נראה צ'ארלס אובד־עצות. אחרי שנים ארוכות שבהן היה האטרקציה־מס־פר־אחד במשפחה, מצא עצמו לפתע נתון בצלה של רעייתו. הדבר מרגיז אותו – וגורם לו הקלה, בעת־ובעונה־אחת.

גם הפיכתו לאב לשני ילדים, גרמה לו להיראות רציני יותר, מסתגר יותר. לפני שנים רומה היה, כי עבר מהפך אישי חד ומהיר, מצעיר גולמני, היישר לגבר שמרני בגיל הע־מידה. עתה נראה, שהוא נתון במעין משבר־זהות אישי, כשהוא מטיל ספקות בדברים וד־איים, אשר פעם קיבל אותם כדבר שבשיגרה.

אחד הזיבטים של צ'ארלס המתלבט, כבר הספיק לעורר שערוריית־רבתי בבריטניה: בעת ששהה בביקור באוסטרליה, גילה ארכיב־קט בשם רוד האקני, המשמש כיועץ לצ'ארלס בענייני תיכנון קהילתי, כי הנסיך „מוראג מאוד מהמהומות על רקע גזעי", וכי הוא „אינו רוצה להיות יורש לבסה־המלוכה על בריטניה מפולגת בתוך עצמה".

הסערה פרצה משום שהתברר, כי הנסיך ערך ביקורים חשאיים בכמה מרובעי־העוני, ובחן תוכניות לשיקום שכונות. האופוזיציה לממשלת תאצ'ר הגנה: השמרנים השמיעו נאומים בגנות צעדיו של צ'ארלס, שלרעתם היו הפרת ה„טאבו" נגד מעורבות בית־המלוכה בפוליטיקה הפנימית בבריטניה.

צ'ארלס עצמו מחפש עתה משמעויות חד־שות, כיוונים חדשים. הוא החל לעסוק בעבר דת" כפיים חקלאית באחוזתו שבדוכסות קור־נוול („יש משהו חשוב מאוד בעבודת האדמה", אמר), ואימץ את הפילוסופיה הכלכלית של הבריטי אי.פ.שומכר, לפיה „קטן זה יפה".

המתפך האישי של צ'ארלס הביא לגל של שמועות על נטיות מוזרות מצידו – למגירי עתידות ולתורות הנסתר. כך, למשל, נטען שהוא נעזר ב„לוח אויג'ה" (לוח לספיריטואלי וס) כדי להעלות באוב את רוחו של דודו האר־הוב, הלורד מאונטבאטן, אשר נרצח ע"י טרר־ריסטים אירייים, ב־1979. הוא עצמו הכחיש את הטענות הללו: „אין לי מושג מה זה 'לוח אויג'ה"', טען.

נראה, שמצוקתו הנוכחית של צ'ארלס נער־צה גם בעובדה, שהוא מחפש את דרכו בחיים – עד שתגיע העת להכתרתו. הנסיך, בפש־טות, מחפש תעסוקה. וכבל הנראה, הוא מתכו־ון להיעשות פעיל במאמצים להילחם באבטלה בבריטניה, ולעורר צעירים לפתוח עסקים משלהם.

בינתיים, ממתין צ'ארלס – ועימו דיאנה – תחת צילה של המלכה אליזבת. במצב זה, חש־ניים חשופים לביקורת ציבורית מתמדת, אשר לדברי משקיפים עלולה להביא אותו למצב בלתי אפשרי. „הציבור תובע מהמשפחה המל־כותית לממש פנטאזיות סותרות", כתב הטיימס" וחלוניתי באחרונה. „מצפים מחבי־ה שיהיו רעננים ומתחכמים, חרשנים ויציבים – והכל בעת ובעונה אחת".

הסביר־אחר המשקיפים: „סוד הצלחתה של המשפחה המלכותית להתקיים משך שנים כה ארוכות, היה המיסתרין שיצרה. סביבה בעצמה חיה, ואסור לנו להניח לאורחיה לחשוף את הקסם הזה".

הזידוד של דיאנה הוא בכך שהיא, בהיפ־ך מעמדה גם צ'ארלס, כן מניחים לציבור לחצ'ן ולו במקצת, אל תוך חייהם הפרטיים – ובכל זאת, בתוך כך אין הם מאבדים את הילת־הקס־סם שמכיבה, [illegible]

לא בדיוק תתחום שלי", התנצלה – אך מדי שבוע, הוציאה כ־2500 לי"ש על שמלות וא־ביזרים.

עתה, כשהיא מתבננת מסעות לחו"ל, היא עורכת, כשם שגנרל מתכונן לקרב, תוכניות מפורטות באשר לפריט־הלבוש שיוטלו לקרב על התדמית הציבורית בכל רגע ורגע, בכל אירוע ואירוע.

לפני כל מסע, היא אוספת מודיעין־מק־ריע: מעיינת במגאזיני האופנה האחרונים, מתייעצת עם המעצבים הנפוצים עבורה, ומד־מינה ברחוב־יה. לעתים, היא לובשת ג'ינס ובלילוי איש־האבטחה יוצאת ב„פורד סיירה" האדומה שלה, לגיתת־בזק לאחר חבוטיקים החביבים עליה.

„תיכנון המלתחה אינו עניין פשוט", היא מסבירה את השיקולים המלכותיים המנחים אותה. „צריך לזכור, שעלי לחושים את היד כדי לקבל פרחים, לכן א־אפשר לבוש משתו חושפני מדי. צריך לזכור, שעלי לחתכופף לכ־שק ילדים. [illegible] אסור לי ללבוש חצאית או

([illegible])

"חברת "דנות" התפרקה, החודש, ברעש גדול. 11 המופלאים של הכלכלה הישראלית התקפלו. הישראלי הקטן, שהשקיע בחברה, הפסיד • ישראלי אחד אולי לא הפסיד. קוראים לו רוזנוואסר. הוא מכר ל"דנות" את מפעל הזהב שלו, תמורת 8.5 מיליון דולר. היום, המפעל דנות/רוזנוואסר שקוע בהפסד של 11 מיליון דולר. מה קרה שם? האם רוזנוואסר הרוויח? האם המחיר היה מופקע? מי מאנשי "דנות" אחראי לפאשלת־רוזנוואסר? האם חשבו רק על הבורסה? מי זה רוזנוואסר?

11 מיליון דולאר הפסדים. איום פיטורין על 700 פועלים. כונס הנכסים מגיע. רוזנוואסר רוצה עוד צ'אנס אחד

תצלום: יצחק נופך מוזס

מאת לאה אתגר

מה קרה לרוזנוואסר

מארק מושביץ, כתבת יצחק רבין. נפילת "דנות" הביכה אותו קשות. היא אולי נגעה במוניטין שלו כאיש עסקים. הוא לא הגיב על פרשת רוזנוואסר. חובות "דנות" הסתכמו, לפי שעה, ב־44 מיליון דולאר. פיטוח החברה ניכר על־ידי מושביץ בהאשמות כלפי בנק ישראל, וכלפי נדיר הבנק. הצלום, שאול גולן

בדרך לדנות

חפני למושביץ

מן השלישיה שניהלה את המשא ומתן לרכישת מפעל הזהב של רוזנוואסר: פלג תמיר, דוד גולן רדב לאוטמן, היה קשה לקבל תגובות ביחס לאפשרות ש"דנות" שילמה יותר מדי לרוזנוואסר עבור המיפעל.

לאחר שיחה עימם, התחושה שלי היתה שהם מרגישים שהם לא חייבים שום הסבר. לאוטמן היפנה אותי למושביץ. מרק מושביץ לא פרח להחויר פלפון. פלג תמיר לא בארץ. הוא משמש ראש הבונדס באירופה. גולן ולאוטמן הגיבו.

דוד גולן: "אני לא מוכן להיכנס לדיון בעל פה ולשלוף מהמותן. (הוא לא היה מוכן גם להיפגש עימי לדיון רציני אחרי שיעיין במיספרים).

"אני הייתי אחד מאלה שניהלו את המשא ומתן לרכישת המיפעל, ואגיד רק שבזמן שרוזנוואסר מכר לנו את המיפעל, הוא לא היה ריווחי, אלא ב"בריייק איוון פוינט" (לא ברווח ולא בהפסד).

"כל הציור הוורוד שמתאר רוזנוואסר את המיפעל שלו אינו מדייק. אני לא מוכן להתייחס למחיר הקניה שפילמנו. אני לא מוכן, ולא רוצה להתייחס לרוזנוואסר האיש. זו רכילות. אגיד לך רק משפט אחד: אני לא מעוניין לשבת ולהתייחס לכל הנושא הזה רגיינית וכלכלית".

דב לאוטמן: "לפני שבע שנים, בינו צדיק קישר בינינו לבין רוזנוואסר. שכרנו אז את זאב בירגר כמומחה. הוא נסע לארצות הברית, ובדק את נושא יצוא הזהב. שכרנו מומחים, היו מיסמכים, בדקנו מיספרים, והיתה אז קבלת החלטות תוך אמונה שכאן יש מיפעל תעשייתי, עם הרבה עובדים, וכושר יצוא ורווחיות נכונה.

"אני ביקרתי במפעל רק פעם אחת בחיי. לא מכיר את האיש דוד רוזנוואסר. לא ראיתי אותו אפילו ומעט דקות. היו שם אנשי מקצוע ומומחים, הם המליצו.

"אני לא מבין במפעל של רוזנוואסר, אני לא מתראיין בנושא של "דנות". האם את מראיינת אותי? אני הייתי משוט מנוסט ההחורתי לך טלפון כי ניפגשנו בנסיבות אחרות. אבל בנושא "דנות" חפני למושביץ.

זאב בירגר: רוזנוואסר סידר את "דנות". המחיר היה גבוה. הם רצו לצאת לבורסה

ב־1980, רוזנוואסר היה "גיבור ישראל". הוא מכר את המפעל שלו ל־11 המופלאים, תמורת 6.5 מליון דולר מזיטין, ועוד כשני מליון דולר עבור הציוד, המבנים, המלאי וכו'.

במשך הישראלי שענו שרוזנוואסר עשה עיסקה חיים. מכר מפעל ששווה כמליון דולר במחיר הגבוה לפחות פי ששה או שביעה או שמונה משוויו. יצא בזמן עם הון ומנמן.

אם לא זי בכך, רוזנוואסר חזר ונכנס אז כשותף עם "דנות" ברבע מן המפעל, שזה עתה מכר להם. שם המיפעל שונה אז ל"דנות־רוזנוואסר בע"מ".

ועוד סוכריה: הגולדת "דנות" מינתה אז את דוד רוזנוואסר ליועץ מיוחד למשך שמונה עשרה חודשים, בשכר של מאה אלף דולר לשנה.

סוף הסיפור: בית המשפט מינה כונס נכסים למפעל "דנות־רוזנוואסר". בספרים רשומים שהגולד ההזב הפסדים של 11 מליון דולר. על 700 הפועלים שלו מוטל צל איום הפיטורין. זהו זה.

הלכתי לחפש את דוד רוזנוואסר, האיש שהצליח לצאת בזמן עם כמה מליוני דולרים בכיס. מי שמכיר את מה שאירע למפעל הזהב שלו, עשוי אולי להבין בעצמו את מה שאירע ל"דנות".

לא פשוט למצוא את רוזנוואסר. במפעל הזהב שבאור יהודה, שם עדיין הוא שותף ברבע, סוענים שכבר מזמן הוא נעלם מרחש־עוה.

בסלון "אסטוריה", שם היה לו משרד להשקעות, מוסרים שסגר עסקיו, ונעלם מבלי להשאיר כתובת. אלה המכירים אותו מקרוב יחדיים לספר שהתחתן והתגרש שלוש פעמים מאשתו הראשונה, ושכשיני הוא כבר נשוי לאשתו השניה.

ולבסוף, מצאתי את רוזנוואסר בסביון. מלשון חסוי. זה עתה שב מחו"ל, רצה לקנות אנית נוסעים ענקית, והעיסקה לא יצאה לפועל.

רוזנוואסר, שמגמן עם עיני תכלת ומבט של ילד תמים מצפיין בסיפורים. תוך שימוש בחיוניות רבה, הוא מחקשה לזכור במדויק אף מיספר אחד הכרוך ברווחיו. אבל זכר במדוייק את יחסיו עם אנשי "דנות", איך אמרו לו מה, וכמה הרגיזו אותו, ואיך אחרים אשמים.

האיש הנחמד הזה גר בוילה מפוארת מאו בסביון. רוצה למכור אותה בשבע מאות אלף דולר. חמישה וחצי דונם, בריכה, גן מהוה. בחניה, אולדסמוביל שחור, עם טלפון, כמובן. אשה צעירה, מספר שתיים, עם שני תינוקות חדשים, נומדים מאו. יש אשה לשעבר, הייה במילנו, עם בן, 17. יש שני עוזרים־פקידים המסיימים לרוזנוואסר בעניני מישרד וניירת. יש עוזרת בית צמודה לאשה. בקיצור, רוזנוואסר חי טוב. חלום ישראלי. אפשר לעשות ממנו את הפוסטר של החלום הישראלי.

החיים הטובים האלה הם רק אשליה חיצונית, יגיד רוזנוואסר. באמת, הוא אומר, הכל "בובקעס" שסויות במיץ עגבניות. "בובקעס" יושב בטבעיות על לשונו.

רוזנוואסר לא מרגיש כמו איש עסקים שיושב על הסוס, אלא כמו אחד ש"אכל אותה. צריך להתאמץ מעט בשביל "לשנות" אותו ואת גירסתו כפשוטם.

הוא, לדבריו, לא מכר ל"דנות" מפעל במחיר מנופח, אלא את מיפעל שרשראות הזהב הכי גדול בעולם. הוא מכר את ה"בי־בי" של הייי, מפעל מרוויח. הוא לא ביקש

רוזנוואסר: הכל בובקעס! לא מכרתי במחיר מנופח! מכרתי ל"דנות" את המפעל הכי גדול בעולם, מסוגו

מאנשי "דנות" שיקנו אותו. להיפך, הם פנו אליו בחיוכו של הבנקאי בינו צדיק, הם התחננו שימכור. הם לא קנו אצלו קיוסק. זיו ספרים ובזיקות מקצועיות, והיה עסק משגשג, עם 970 פועלים נאמנים. זהו זה.

הם הפכו את המפעל המצליח שלו, תוך חמש שנים, לחורבן אחד גדול. הם, "דנות", חייבים הסבר לציבור והסבר לרוזנוואסר, הוא אומר.

ויש נקודה אישית: מן הכסף הגדול מאו שקיבל, לא נותר לרוזנוואסר הרבה, לדבריו. בשורה האחרונה: אם מס ההכנסה יאמין לו – ויש לו הרבה צרות עם אנשי המס, הוא יכתוב בהצהרת ההון שלו שהוא שווה כמליון וחצי דולר בלבד.

מה קרה לשאר הכסף? רוזנוואסר ישים יד על הלב ויספר שהבורסה גילתה גם אותו. אחרי שיצא מהעיסקה עם "דנות" כמליונר צעיר, עם מזומנים גדולים ביד, הוא לא יודע מה עושים עם הכסף. אף פעם בחייו לא היו לו כל כך הרבה מזומנים ביידיים.

רוזנוואסר רצה להכפיל את עתיד. הוא קנה מיגרון גדול של מניות. חלקן באופן אישי, וחלקן דרך חברת־השקעות שהקים. הוא חשב אז שהמניות הן במחזרות מצויינים לעתיד. הוא השתתף בחגיגה של כל עם ישראל. היתה אז תחושת אופוריה אדירה, הוא אומר.

אירע לו, לדבריו, מה שאירע לרוב עם ישראל. הוא הפסיד הון עתק. אגב, במשך תקופה מסויימת, בעיני חרג עסקים מסויים, הוא נחשב אשף־מניות. ייחסו לו מגע זהב. אם לא די בכך, מאז עזב את המפעל, שלח ידו בעיסקי קבלנות בדרום ונתיה. בנה שם דירות. לא הפסיד, אבל גם לא הרוויח.

אחר כך, פנה לעיסקי ספנות. כמעט חתם עם אניות קירור להובלת בשר מארגנטינה לישראל, והתסיר.

אחר כך, כמעט הקים חברה להובלת פרי הדר, עם שני רבי חובלים ישראלים, הפייס קה לא יצאה לפועל.

בחמש השנים האחרונות, דוד רוזנוואסר לא עשה עסקים גדולים. רק, לדבריו, הסתדר כספים. יש לו עדיין חלומות על כניסה לעיסקי ספנות רים. יאכמות הן החתביב שלו. יש לו יאכטה פרטית אחת במארינה בתל אביב.

כך או כך, רוזנוואסר אומר, בצער, שבימי חייו הרויח כסף רק בזהב, שאינו מבין גדול בעסקים אחרים, שרק יתנו לו לשוב לעיסקי הזהב והוא יעשה חייל.

מאו עזב את המיפעל שלו – הראש שלו התייבש. קם בבוקר, והלב בוכה: למה הייה צריך למכור את המיפעל לדנותז? כסף, נישאר לו רק כסף קטן. המיפעל הזהוז המצליח שלו ירד למטין. אם לא היה מוכל, היה היום מיליונר גדול. בעולם. היו המש השנים האחרונות טובות מאד לשוק הזהב, הוא אומר, לוא היה ממשיך לעבוד היה היום נחשב למיליונר גדול. רוזנוואסר מבכה את רוזנוואסר.

מה בדיוק אירע במפעל הזהב שכשלו? יש כמה וכמה גירסאות. זו של דוד רוזנוואסר, האיש שהקים ומכר ביוקר. זו של דוד בירגר, המנהל הראשון, שמונה על ידי "דנות", למיפעל, מייד אחרי שעבר מידי רוזנוואסר ל"דנות". בירגר השתתף בתהליך המשא ומתן לרכישת המפעל.

ישנה גירסה נוספת, זו של בני לפידות, היום מנכ"ל "דנות־רוזנוואסר".

רוזנוואסר אומר שכל ימיו היה העשיין קטן. כשבאו אליו כל הגדולים מ"דנות", חי בתוגה מגיל 11, במפעל צורפות קטן שהקים אביו. יודע מעט אנגלית. עושה עיסקאות באידיש, ובמעט אנגלית של ברוקלין. אותה להתלבש בחידוד, נעלי עור אליגטור, בגדים רכים. אותה לבשל מזון בבוטה הונגרית, מתעשר חדש, לא מהשורה של 11 המופלאים. בעבר, ניהלו עימו משא ומתן דוד גולן, פלג תמיר

דוד רוזנוואסר, נובמבר, 85. לדבריו, הם רצו לצאת לבורסה. הם לא חשבו ברציגות על תעשייה. הם, לבסוף, לדבריו, הדיחו אותו. הם היו גדולים עליו. הוא, לדבריו, עדיין מסוגל לשקם את העסק. הוא הפסיד בבורסה

פנחס ספיר בנה אותם!

זאב בירגר – המנכ"ל הראשון שמונה למיפעל מטעם "דנות". לשעבר סגן מנהל המכס והבלו. סמנכ"ל מישרד המיסחר והתעשיה. מנהל החסיבה לתעשיות קלות. המומנה על המחירים. מנכ"ל חברה אמריקאית, משם השיבוהו ארצה לנהל את מיפעל הזהב. היום, עוסק בעידוד השקעות ותיירות: "כל הסיפור של רוזנוואסר לא נכון. כשבאתי למיפעל, מצאתי שרוזנוואסר עשה מעשים אשר לא ייעשו. במילים אחרות: הוא סידר את "דנות"! הוא סידר אותם במחיר הגבוה, סידר אותם אפילו במלאי.

"אנשי "דנות" קנו את המיפעל ורצו לעשות דברים מהר מהר. הם חשבו שהם חכמים. הם רצו לצאת לבורסה עם מפעל זהב, ולעשות הרבה כסף. הציבור היה אז מחפעל מסיפור של רוזנוואסר ומסיפור של זהב והיה קהה מניה.

"לבסוף, הם לא יצאו לבורסה. אני משתומם על הניתוח הכלכלי של רוזנוואסר, המיפעל שלו לא היה ריווחי כשמכר אותו ל"דנות". הוא ניהל אותו באדם פרטי עם קומבינציות. לא היו ספרים מדוייקים. הוא סגר עיסקות בלחיצת יד. הייתי שם כמה חודשים, וברחתי מהם כמו מאש.

"ברצינות, בוא ואגיד: צמרת הכלכלה־שישבה ב"דנות", לא התייחסה למיפעל כאל תעשיה. רק רצו לעשות כסף קל בבורסה. אם תנתחי כל אחד מהם, אולי תגלי שהם בנו אימפריות כלכליות בתקופת ההטבות של ספיר, עם הרבה סובסידיות.

"היחיד מביניהם שיש לי אליו כבוד כאיש שיחוק מקצועי, הוא דב לאוטמן. כל השאר, עסקו בקומבינציות. כל מיפעל תעשייתי שבו נגעו, נפל.

"היה אצלם כלאגן. אני לא אוהב שכל הגדולים באים עכשיו ומתחבאים מאחורי הגב שלי. אני הייתי־רק מקיד שלהם. אני לא אמרתי להם לשלם שישה מליונים לרוזנוואסר. לדעתי, צריך לחקור לא רק את הפרשה של רוזנוואסר, אלא את כל "דנות".

"הם שלחו אותי לחו"ל לבדוק את הנושא. הבאתי למפעל הזמנות. כתבתי להם כמה וכמה מכתבי אזהרה, שהראו כי לא הכל במפעל ורוד. האזהרות שלי רשומות בכתובים.

"11 המופלאים האלה קנו המיפעל כמו־חיר הגבוה משוויו, ככה קונים מפעלים. זו לא מעניינים אותי כל הגדולים האלה! הם רצו לקנות מפעל בלי להשקיע פרוטה עצמיתו! הם הין תקועים עם מלאי ענם הוכות. רק הריבית השנתית עברה את המליון דולר.

"לי, הם לא נתנו יד חופשית ולכן ברחתי. איפה הם היום מתחבאים? לדעתי, הסקנדל של מיפעל הזהב קטן יותר מהסקנדלים האחרים שבהם הם מיעלי. בחיים שלי לא ראיתי שכבה מנהלים עסקיים בחיים שלי לא ניזקלתי בבן אדם כמו רוזנוואסר!

"אלה, שהם היו בעמדת התנשאות, אלא הם בכלל לא מאותה הסביבה.

"רוזנוואסר יליד מרגסיל־ביה, איש פשוט, לא למד בימי חייו יותר מדי. הוא עובד בזהב מגיל 11, במפעל צורפות קטן שהקים אביו. יודע מעט אנגלית. עושה עיסקאות באידיש, ובמעט אנגלית של ברוקלין. אותה להתלבש בחידוד, נעלי עור אליגטור, בגדים רכים. אותה לבשל מזון בבוטה הונגריה, מתעשר חדש, לא מהשורה של 11 המופלאים. בעבר, ניהלו עימו משא ומתן דוד גולן, פלג תמיר

עסקים. דנות מתפרקת. פרשת־רוזנוואסר. הקלות הבלתי נסבלת של חולמי החלומות

שלו. אחרי שמונה חודשים, מזמינים אותו, לדבריו, הגדולים מהדירקטוריון של "דגות" לצהריים, ואומרים לו שהוא בחוץ. שיש לו אמנם רבע במפעל, אבל יותר הוא לא יהיה יועץ.

למה? הוא לא יודע. באותם ימים, המיפעל התחיל להפסיד 350 אלף דולר לחודש, אומר רוזנווסר.

אנשי "דגות" הביאו כלכלנים לנהל אותו, לא אנשים שמבינים בזהב. רוזנווסר אומר שהתחנן שיחזירו אותו לתפקיד ביצועי. אבל, אנשי "דגות" החליטו אחרת. שלחו הביתה את זאב בירגר המנהל הראשון, והביאו במקומו את המנהל השני, בני לפידות. גם הוא לא בן אדם שמבין בזהב, אומר רוזנווסר.

"כל הזמן", רוזנווסר אומר, "ישבתי והתפוצצתי, איך זה אף אחד מן הגדולים לא מתעניין, לא מרים אלי טלפון ושואל מה לעשות, אני הרי לא איש של סיפורים, אלא איש מעשה. הנה כאן יש מפעל שמפסיד וכושל, המנהלים לומדים עליו איך לנהל והכסף אובד".

בקומדיה העצובה הזו משתתפים ישראלים שונים זה מזה. מארק מושביץ, עלית, הסמכותי והידוע. דוד רוזנוואסר האלמוני, שהחזיק מפעל לא גדול באור יהודה, ליצור תכשיטי זהב • בעולם העסקים הישראלי, התייחסו לרוזנוואסר כאל היחיד שהרוויח מ"דגות". הוא היה כמעט גיבור. מושביץ לא יצא אז, ולא יוצא היום לארוחות ערב עם רוזנוואסר. איכשהו, כל אחד מהם נותר במקומו, תוך השותפות דגות/רוזנוואסר, ולאחר המפולת • ראשומון קטן. עסקים, ישראל 85

"אנשי דגות אחראיפו", הוא אומר, "את העסקים הפרטיים שלהם הם לא היו מעזים לנהל כל כך גרוע, אבל מה שהפך לנכס של חברה ציבורית אפשרז!

"כל הזמן עשו שם שטויות. מכרו לאמריק־אי אחד פושט רגל סחורה במליוני דולרים. כסף – לא ראו ממנו, אבל, האמריקאי, לעומת זאת, הבא את המפעל לדין בטענה שמכרו לו סחורה עם חבולת זהב נמוכה מזו הכתובה של הסחורה".

כל הדברים "המכעיסים הללו", לא התרה־שו בתקופתו, אומר רוזנווסר. והגרוע יותר: לקרות העובדה שהוא עדיין שרוף ברבע מהמפעל, הרי משנת 84' לא העבירו לו, לדבריו, מאזן ושום דבר. מן העיתונות הוא היה צריך ללמוד שהמפעל חייב לנושים שונים 11 מליון דולר, שמינו לו כונס נכסים, ושכל מה שהיה לו הלך לאיבוד.

למרות הצער התיסכול רוזנווסר אומר שכונס הנכסים קרא לו ושאל אותו אם הוא יכול להציל את המיפעל.

רוזנווסר אומר שעדיין הוא חולם לשוב למפעל, לנהל אותו ותוך שלושה חודשים להוון אותו לריווחי. כל השנים הוא ישב ותיכה לרגע הזה, הוא אומר. במשירד קטן, הבנוי על נחלתו בסביון, הוא אומר שערך נסויים במתכות, שאם יאפשרו לו לשוב למיפעל, הוא עוד יפציץ את השוק הבינלאומי בהמצאות ובמהפכות חדשניות.

הוא שוכח את הצהרתו הקודמת שהמוח שלו התייבש. טוען שתשנים השקטות שלו לא היו לריק, שכל הזמן חשב על מהפכות בשוק התכשיטים. אם היו נותנים לו בסתונות של חמישה מיליון דולר, מחזירים אותו לשוק הזהב – הוא היה מוכיח לעולם מי זה רוזנווסר. הוא יותר מדי גדול ללכת מחדש על

פנינה רוזנבלום: היא טילפנה אלי ואמרה, יש לך עסק עם בעלי

פנינה רוזנבלום, 85. נערת הווהר מגיבה על דברי רוזנוואסר, כאילו חיזרה אחריו נואשות. רוזנבלום ניכוסה לכתבה זו, במהלך חיזורו של רוזנוואסר המתעשר, כפלייבוי. תצלום, שלום בר־טל

הוא את יודעת מה

רוזנווסר בימי הרוו היה קצת פלייבוי. שמו ניקשר לשמה של פנינה רוזנבלום. הרכילות ידעה לספר שהיה להם רומן, שהתנהל בניו־יורק.

על כך אומר רוזנווסר: "היא רדופה אחרי. ראתה גבר צעיר ועשיר. היא היתה רגילה לגברים זקנים, וחשבה שתפסה פראייר. פתאום, החליטה שאנחנו נוסעים לטוקיו־שבוע בליין פלסיד, שזה אתר נופש מפואר, ועשתה הזמנות, ואני והחברים שלי התגלגלנו מצחוק.

"במשך עשרה ימים, השתעשעתי איתה. ערכתי מסיבה לחברים שלי, עם שמפניה וכל טוב, והגברת מוזיגה לכולם שחוגגים את התחלת היחסים בינינו.

"אני יושב לסחור עם נציג של חסידי חב"ד, והיא באה ומתרפקת עלי. היתה לי בושה. לא ידעתי איך להשתחרר ממנה. ביקשתי מידידה שלי שתטלפן ותעמיד פנים שהיא אשתי, הידידה טילפנה והשתחררתי מפנינה. היום הידידה הזאת היא אשתי".

כששמעה רוזנבלום מה אמר עליה רוזנווסר, הגיבה: "עברתי בשבילו בניו יורק כדוגמנית תכשיטים. מכרתי יפה, והוא שילם לי יפה. הוא הדיוט. חיזר אחרי מפה ועד להודעה חדשה.

"הוא נמוך ומכוער, ולא עניין אותי כלל. מאיפה הוא מוצא שטויות כאלה. חיזוריו הגיעו לאוזני אשתו. יום אחד היא הרימה לי טלפון ואמרה לי: יש לך עסק עם בעלי, הוא את יודעת מה, צאי מזה.

"עניתי לה שתיקח את בעלה בחתיכה אחת, ושאני שולחת לה אותו. חי אלוהים איזה טלפונים הלכו שם. הוא ותיכה אפס. זה מוסיף אינצים לגובה שלו, כשהוא אומר שהיה לו סשון עם פנינה רוזנבלום".

זאב בירגר: איפה אנשי "דגות" מתחבאים היום?! מאחורי הגב שלי?!

מפעל קטן, הוא רוצה ללכת רק על גדול, רק לחזור למיפעל שלו. להגיל את השרידים. יש לו שם פועלים נאמנים, אנשים שעבדו עימו שנים על שנים. שישנו עימו בלילות על הריצפה במפעל, כשהיה צריך לבצע הזמנות לחו"ל. יש לו שם בין העובדים הרבה קרובי משפחה. כך אומר רוזנווסר בביתו שבסביון.

סוף הסיפור – סיפור הצלחה/ כישלון/ טיפוס/ נפילה/ ישראלי. רוזנווסר לא חושב

מפעל משגשג? לא בטוח

בני לפידות, מנהל מכונות, לשעבר מנכ"ל ארבע חברות. בעל שם של איש מינהל מצויין. בעל תואר שני במינהל עסקים. כיום מנכ"ל מפעל הזהב "דגות רוזנווסר": "אני עדיין עובד ב"דגות" ומתלבט קשות מה להשיב. החובות הריאליים של המפעל כשלושה וחצי מליון דולר, בספרים רשום 11 מליון כי זה כולל פחת מוניטין. זהו סיפור עצוב.

"הדברים התגלגלו ולא גילגלו אותם. אי אפשר לשים אצבע ולהאשים, בחור־לה, כתבתי עבורך בתגובה שלושה עמו־דים. אחר כך, התתרשתי. אני אסטר ביובש ובקיצור את עמדתי.

"אני, כאמור, עדיין עובד "דגות". הצטרפתי למפעל ב־1982, אחרי שהמשא ומתן בין "דגות" לרוזנווסר היה כבר חתום, ובכך אין לי כל חלק.

"לא ניהול כושל הביא להתדרדרות. אני לא משוכנע שרוזנווסר מכר מפעל משגשג. אולי להיפך. היו לו בשנת 1980 רווחים ספקולטיביים, וזה כיסה על ההפסדים של מיפעל כושל, ולא משגשג.

"להיפך, אנחנו שיפרנו את המיפעל. אבל, תנאי השוק השתנו. ארה"ב הטילה מכס על שרשראות זהב, מחיר הזהב נפל. היה צורך דחוף להשיג מימון. היו חובות גרועים, והקמנה דרסטית של האשראי. כל אלה הביאו לתתדרדרות.

"ביחס לחביעה המשפטית, כאילו מכרנו לסוחר אמריקאי זהב בתכולה נמוכה מהמוצהר – זו חביעה קנטרנית של סוחר, שהיה לנו הרבה מאד כסמים.

"ביחס לרעיון שרוזנווסר רוצה לחזור למפעל, אני אומר רק, בהומור, שאולי הפעם הוא רוצה לחזור על התרגיל ולקנות את המפעל במחיר נמוך, שהוא אולי המחיר שהמפעל שווה באמת.

שאפר את המלה האחרונה שלו. עדיין לא מרים ידיים.

בסיפור שלו – לא חשוב אם יש צודקים יותר, או צודקים פחות – יש מסמרים. זה מה שחשוב. אולי גם אתה, הישראלי הקטן, ביניהם.

רוזנווסר אומר שממה שאירע לו, למד שעסק טוב צריך להתקיים גם בימי פרוספר־טי, וגם בימי שפל. העסק של "דגות" לא היה תעשיה. הם רצו לצאת עם המיפעל שלו לבורסה.

מסיבות שאינו יודען, הם לא יצאו לבור־סה. רק הפסידו. המסקנה של רוזנווסר היא שתעשיינים גדולים ואנשים שאצים להתעשר – מסמרים. לא בטוח שרוזנווסר יוצא נקי מן הביקורת שלו על אנשי "דגות". במבט לאחור, הביקורת שלו יכולה לחזור גם אליו כבומרנג.

בני לפידות: זהו סיפור עצוב. אי אפשר להאשים איש. תנאי השוק פשוט השתנו

הורוסקופ

לשבוע המתחיל ב־15.11.85 והמסתיים ב־21.11.85

האירועים המרכזיים הצפויים השבוע

- **שיבושים על רקע הקשיים הכלכליים במוסדות ממלכתיים, בבתי־חולים, ובמקומות עבודה שונים.**
- **תפיסה של קבוצות עובדים מתפתחות להפגנות אלימות.**
- **הממשלה תורגת באופן משמעותי מהסגרת התוכנית הכלכלית.**
- **תקרית מקומית בשטח בטחוני, הוספת לתקיית ביולאומית.**

האישיות בחדשות

אריאל שדון – יליד מזל דגים, עובר בימים אלה תהליך של שינוי בדרכי פעולתו ויתכן אף שינוי בפילוסופיה הפוליטית שלו. עד כה, היה מעורר סביבו סערות תוך התנצחויות בוטות עם יריביו הפוליטיים, אך מאז הקמת ממשלת האחדות, הוא נמצא בדילמה קשה, שעיקרה תוסר יכולתו להתמודד על דעותיו באותה מידת חופש ולקיחת סיכונים שהיתה לו לפני כן.

החשש, שמא מאבק חריף מדי על דעותיו, הן במסגרת הנוכחית והן במסגרת הממשלה, עלול לגרור את מפלגתו למשבר שאין ממנו מוצא, מונע עד כה מבכדו לבצע מהלכים דראמטיים מדי.

במפת לידתו השמימית נמצאים הכוכבים צדק ואורנוס בקרבה האחד לשני וכך גם הכוכבים מאדים ונוגה. כוכב נפטון נמצא במפה זו במזל אריה בקרבה מעלת המלכות, וגבמידות לכוכב המאדים במפתח של מדינת־ישראל. מה שמצביע על קשר הדוק בין השויים.

כוכב שבתאי במפת לידתו של שרון ממוקם במזל קשת במיקום שאליו מתקרבת בתוך מספר שבועות הכוכב אורנוס. מאידך, כוכב נוגה נמצא במפה זו במזל דלי באותו מיקום, בו כוכב צדק מהלך שם זה שבועיים.

מתוך מקרא מפתו השמימית של שרון נראה, כי בתוך זמן קצר הוא ישתחרר מן הקפאון או המשקט היחסי שבו היה נתון לאחרונה, תוך שהוא מתולל מחדש סדרת סערות הנורמות לוזעזוזים בתוניתו ובממשלה. הימים הקרובים, וכן החדשים פברואר־מרץ הקרובים ובאים, יחזירו אותו לכותרות. נראה אותו הפעם לוקח סיכונים גדולים יותר, תוך חתרפת מאבקיו עד כדי יצירת משבר ממשלתי ממשי.

דרכו הפוליטית של שרון היתה רצופת תפניות ושינויים חדים. נראה, כי גם בתקופה הקרובה תהיה תפנית משמעותית הן באופן פעולתו והן בצורת מאבקו.

מפת השמים השבוע – מצביעה על כמה מחלכים שמימיים חשובים (בעיקר מאמצע השבוע ואילך). כוכב שבתאי עובר ב־18 לחודש למזל קשת, לאחר ששהה במזל עקרב מאז דצמבר 1982. במעבדו זה, מסתיימת אחת התקופות המסובכות במינה בעיקר במישור הכלכלי והחברתי. מאידך, בכניסתו למזל קשת, מביא הוא עמו דגש יותר על התמודדות במישור האומן אישי, מאפשר מעבדו של כוכב שבתאי לשכינו העדכנים ולבעיות עלות וקליטה. הבינלאומי, בעיקר בכל הקשור לגבולות. לשכינו העדכנים ולבעיות עלות וקליטה. תוך למידת לקחים ותחת פחות לחצים. זה הזמן להפתח לרעיונות חדשים ולגישה חדשה בחיי היום יום. ביום בו עובר כוכב שבתאי למזל קשת, ומצאים כוכב נוגה וכוכב צדק בהיבט שלילי האחד כלפי השני.

תחת השפעת היבט כזה מומלץ לחזור מספקולציות כספיות, או מתקפת שותפויות.

ב־20 לחודש מתחיל כוכב חמה מהלך וסיבתו במזל קשת, שיימשך עד ה־9 בדצמבר. בתקופה זו מומלץ לכולם להזהר מגנבים, מרכילות, מטעויות בשיפוט, מקניות חפוזות, ללא בדיקה ומתוסר ריכוז.

המאדים, מאידך, מקרין הבטים חיוביים לאורנוס, לצדק ולכוכב חמה. מצב זה מאפשר לון בדרכנו. כל זאת, בלא לאבד מהרתלתלבות שאנו נסחפים בה, וזנוזנות לון את האנרגיה החיונית לעצם ביצוע הפעולות המקדמות אותנו למטרה.

ילידי השבוע – משתייכים לקבוצת השלישון האחרון של מזל עקרב ושלטים על־ידי הכוכבים פלוטו, מאדים, והירח. בני קבוצה זו היום הרגישים ביותר מבני מזל עקרב. הרגש הבינלאומי, ובפיעות. אתם עלולים ליפול קורבן לרמאויות, לחטעיות ולגניבות. על כן זה הזמן לבדוק מחדש מסמכים משפטיים או התחייבו יות עמומות לביצוע. מן הראוי להוציר־כם לראון לביטוח מעורבן, לשוגים בדידה, ולדלת עם מגעול מתוחכם.

עקרב (23.10–22.11): הדגש הוא על השתחדרות מלחץ וממחויבות קודמת. החיים מתחילים להראות הרבה יותר אומעיימים. כוכב שבתאי עוזב, השבוע, את מזל עקרב ומאפשר לבני עקרב לחזור לקצב החיים הטבעי שלכם או לפחות לנהל את החיים בפחות לחצים. הנוכם מוזהרים לנקוט בכל אמצעי הזהירות בכל הקשור לענייני כספים. מתלכו הנסיגתי של כוכב חמה עלול לסבך אתכם בצרות פיוואנסיות בלתי צפויות.

קשת (23.11–21.12): בשבוע הנוכחי מתחילים הקשוחים תקופה חדשה בחייכם. בעיקר הכוונה לאלה שנולדו בעשרת הי־מים הראשונים של מזל קשת. בתקופה זו אתם עו־שים את חשבון הנפש הדרשני ביותר בחייכם מאז שנים רבות. אתם חשים שכל ההישגים שהשגתם עד היום אין בהם שימוש או שאין להם השפעה וכי למעשה עליכם להתחיל מבראשית. עם זאת, אין זה חזון לשעוויים, אלא ללמידת הדרך בה עליכם יהיה לבחור בעת ההחלטה העומדת להתחון בקרוב.

גדי (22.12–19.1): השבוע הדגש הוא על שעוויים בני־שה אל עצמכם. עד כה נטיתם לצמות ליותר מדי מהסובבים אתכם, חוץ יצי־רת קשר הדוק מדי בין יכולתכם לבצע וליצור, לבין התמיכה וההכרה מצד החברה. החל משבוע זה ואילך, אתם הוספים למתבוננים ופונים ומחוחים ללמוד מהחיים יותר מהמיד, שתרי החיים עבורכם הוא בית־הספר האמיתי. מכל מקום, המסקנות עבורכם בתקופה זו חשובות יותר מהעובדות.

דלי (20.1–19.2): בימים אלה אתם, הדליים, הוספים למרבו בכל אירוע חברתי, משפחתי או מקצועי. כוכב צדק העובר כמזל דלי בתקופה הנוכחית, מטיב עמכם ומאפשר לכם קיצוני דוך בהשגת מטרות. ידידים בעלי השפעה יעזרו לכם. נסיעות וביקורים יאפשרו לכם לעקוב מקרוב אחרי התפתחויות. הן בעסקים והן בענייני משפחה. מכל מקום, זה הזמן להשיג מידע חיוני וחשוב לצורך המשך פעולותיכם, גם אם הדבר כרוך בצורך לנסוע או לבקר במקומות מרוחקים. בעניינים לימודים או השתלמויות, ההצלחה מובטחת מראש. אין זה הזמן לענייני רגש.

דגים (20.2–20.3): הדגש הוא על לקיחת אחריות. בניגוד לעבר, הנכם מוכנים כיום לקחת על עצמכם מתוייבות ואחריות, תוך הפגנת שאפתנות ורצון לממש שאיפות במקום לע־מוד בצד ולהשקיע על החיים בעצב. מתלכו הנסיגתי של כוכב חמה בבית הקאריירה שלכם, יוצר לכם השבוע בעיות בלתי צפויות במימוש תוכניותיכם. על כן, עליכם לנקוט באמצעי זהירות רציניים כדי לא לאבד את השליטה על מהלך הענייניים. אל תתנו אמון באיש, בימים הקרובים. אל תסמכו לא על הבטחות ולא על לוח זמנים.

טלה (31.3–19.4): השבוע הדגש עבורכם הטלאים הוא על שותפויות, ובעיקר אך גם בענייני רגש. ידידים יהיו לכם לעזר רב וזוא הדבר בשותפים עסקיים. בשעת הזומנני הרגשות שוערים וקיים רצון להפגין כלפי חוץ את התחושות הפנימיות. בענייני כספים עדיין קיי־מות דאגות, אך עם זאת, כבר יש לכם מתרונות לבעיות בשעת זו. השיפור במצב הכלכלי יבוא בהקדם. אין זה הזמן לנסיעות, בתקופה זו הנכם כלולים להתאכזב ולאבד את לוח־הזמנים שים בעת נסיעות. אין לכם ממה לחשוש. ומובטחת לכם, למרות הכל, חוויה מתנה. אל תשמטו בימים הקרובים על מכתבים או על הודעות. הואילו נא לבדוק חיטב את המקור לכל מידע המגיע אליכם.

שור (20.4–20.5): הדגש הוא על עבודה. קאריירה. וניצול הזדמנויות המקצוע־יים לקידומכם האישי. ההצלחה בתמקיר, או בעי־סוק, או בלימודים, מחזקת את הדמיוכם האישית ומאפשרת לכם להתקדם ביתר מהירות למע־לות שהאצתם. אנשים בעלי השפעה או עמדת סמכות, ישמרו על האינטרסים שלכם.

בענייני רומנטיקה, על אף רגשות חזקים קיימת רגישות נבוהה מהדוע כלפי בן או בת הזוג. אין זה הזמן המתאים לערוך השבגנות או לדרוש ויתורים מהצד השני. בענייני כספים, אין זה הזמן לקחת סיכונים.

תאומים (21.5–22.6): השבוע אתם ממשיכים במעילות יוצרת והאופטי־מית מרקיעה לשחקים. מאידך, הלוכו הנסיגתי של כוכב חמה השליט על מזל־כם, יוצר רגישויות מוגזמות לסובבים אתכם. חוסר השבלמות ומצבי הרוח שלכם בולטים בתקופה זו, דווקא בעת שאתם נמצאים במצב של פעילות רבה. עליכם להמנע בימים אלה מחתימה על הסכמים. מכניסה לשותפיות, או ממתן התחייבויות ללא בדיקת העובדות באופן מדוייק. מוטב בימים אלה לבדוק כל מסמך בקפדנות לפני חתימה, וכן, לא להאמין למידע שאין לו הוכחות ברורות.

סרטן (23.7–23.8): בימים אלה אתם מתחילים בחדר־גה להתאושש מהמתח הנוכחי והרגשי בו הייתם נתונים לאחרונה. על אף שעדיין אתם נמצאים על פרשת־דרכים בענייני הרגש, קיימת בכם רחושה בטחון רגשי יותר מבעבר. השליטה במצב בשטח זה, חוזרת אליכם. בענייני בריאות, זה הזמן לעבור ביקורת רפו־אית, ולא לזלזל במקרים של בעיות בעיכול ובלחץ הדם.

בשטח העבודה והקאריירה, עומס העבודה גדול מהרגיל, ואינו מאפשר לכם מנוחה מספ־קת. זה הזמן לעצור ולעשות סדר־יום חדש. בענייני כספים, על אף שיפור זמני. עדם יצאתם למרחב.

אריה (23.7–23.8): הש־בוע, הדגש אצל האריות הוא בענייני הרגש ושותפו־יות. זאת, על אף רגישותכם לעמדת הצד השני וחוסר גמישותכם למצבים בלתי צפויים. מפגש מרגש יגרום לנטיעה, עתביא להידוק קשרים חדשים או לחידוש קשרים שנותקו בעבר. עליכם לחיזהר בימים אלה מטעויות בשיפוט ומהישתמות רגשית שלא במקום. הוצאות כספיות גדולות מדי על בילויים או על מוצרי מאד, עלולות לסבן אתכם בצרות תקציביות.

בתולה (22.8–22.9): בני מזל הבתולה עומים דגש בימים אלה על ענייני הבית ועל ביקורים ונסיעות לקרו־בי משפחה. אין זה הזמן להתערב בסכסוכים משפחתיים. אחרת, תהיינה אי הבנות ותצאו אתם הפוכלים. את הביקורת שלכם מוטב לשמור לפעם אחרת. ההוצאות הכספיות גדולות בימים אלה מהרגיל, ומוטב לחסוך מיכון שרק אפשר. בענייני עבודה, השינו־יים כבר באופק אך מוטב לחכות עד לחודש הבא. אותה המלצה מתייחסת גם לשינויים במקום מגורים.

מאזניים (22.10–23.9): השבוע הדגש עבורכם בני המאזניים הוא על התחלות חדשות, אם בשטח עבודה וקריאה ואם בשטח לימו־דים, מגורים, או נסיעות למרחקים. בימים הקרובים, דרושה מצדכם זהירות מוגברת בכל הכרוך בנוהגה, ובנסיעות. אתם עלולים ליפול קורבן לרמאויות, לחטעיות ולגניבות. על כן זה הזמן לבדוק מחדש מסמכים משפטיים או התחייבו יות עמומות לביצוע. מן הראוי להוציר־כם לראון לביטוח מעורבן, לשוגים בדידה, ולדלת עם מגעול מתוחכם.

כיוונים

אודטה א. דנין

פטנטים

שיניים צהובות שיניים לבנות

זה קרה לפני המון שנים, אבל אני עדיין זוכרת את הענפ. מסתבר שאין בעולם חוק אשר יגמע מאדם לשים את מעיו על דוכן, ולתת לעולם הצצה ארוכה ויסודית אל ניבכי הוויתו האכזריבי־צינוניסטית. כך קרה שפעם, ישבתי מול המיקרע וצפיתי במשורר מקומי שהרעיד כריברטור, רסט בריגנשים עצורים, אך לא ויתר. במאזוכיזם פראי, מסאודו־אובייקטיבי התעקש לספר על אהבתו הנכזבה, שיניו האצהובות מדי, אוזניו הבולטות מדי, מיצחו המקרוח וחזותו הנשייה. ממש רציתי לברר מה עולל הבחור לעצמו בעצמו, שכבה נקם חזרה.

באמריקה זו דווקא תופעה שכיחה. הטלוויזיה שלהם היא מכשיר מציצנות בלתי נחפס בכלל לתודעה של פה. אפשר לצפות שם למשל באנס מעצ, שמספר בפירסי פרטים מה הוא מרגיש באמצע, לפני ואחרי האקט, והכתב בכלל לא מרים אליו אקדח ויורה בו. אפשר לצפות בגברת שמספרת על גילוי עריות עם אביה, ואחר כך לצפות באביה ואמה שמכים על חטא היסטורי – מול המצלמה כמובן.

כומר הווידוי הנוצרי הוא המצאה אדירה, כי האומלל המכוון בקודש חייב לשמוע את הנודניק עד הסוף. אבל אמריקה החילונית זנחה אותו. היא אימצה במקום זאת את הטלוויזיה. שים ידוי בטלוויזיה, והיסחר. הבא בתור בבקשה! תרגש אותנו. תרטיט אותנו. תצמרר אותנו. תעביר בנו ורמים כבר הרבה זמן משווקות בארץ צלוחיות חרסינה מיובאות מצרפת, מלאות מין מישחה רפואית מלבינה על אמת. עם המישחה הזאת מבצעים השיננים ניקוי אבן. מובן לכן, שזו לא באה במקום מישחת שיניים רגילה, אלא טיפול משלים, אס.או.אס. למעשנים ולאוכלי ארטישוקים סריים.

המישחה הזו מכילה גרגירים מלטשים, לכן אין להשתמש בה יותר מאשר פעם בחודש. לוקחים קצת מהעסק הזה על מיברשת שיניים יבשה וכשה, ומשפשפים הרבה, ביסודיות, ביחוד על מיבצי הניקוטין, וקו המגע של השן עם החניכיים, בתנועות טיאטוא קטנות של מהחניכיים החוצה.

לעסק קוראים DETARTRINE וזה נמכר אצל סוכנים לצרכי רפואה שיניים, באריזה של שלוש צלוחיות יחד. (לאתר בדפי זהב, תחת הערך: "רפואה שיניים, ציוד חומרים וחיקון" לחפש מי שמפרסם "מצרים דנטליים") זה אומנם נמכר בדרך כלל לרופאי שיניים, אבל אין סיבה שגם סתם אזרח לא ישתמש במוצר הזה, אם יזכור שזו לא מישחה יומיומית!

לפעמים, תורשה, פלואוריד רב במי השתיה וחרופות אנטיביוטיות שניתנו בגיל קטן, משנות את הגוון הטיבעי של השן. אם הגוון האצהבהב־חום אינו מסיבות תיצוניות (סבק, מיני מזונות מכתימים) המישחה הזו לא עוזרת. יש ללכת לרופא שיניים טוב, שיצפה את השן בטכניקה "אצנג" עם חומר פורצלני קוסמטי מטייח. משהו כמו עיקרון מישחת הלק על הציפורניים, רק כמובן הרבה יותר עמיד.

הזו. משמשים עם זה ושוטפים בהרבה מים. אחר כך יוצאים אל העולם, מחייכים אליו – והלה נזקף מיד למישקפי סינור. באחריות.

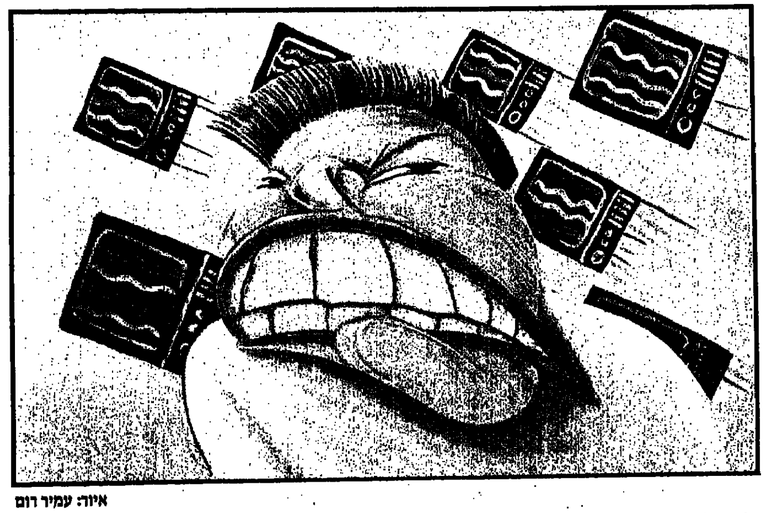

איור: עמיר רום

חלשים של חיים, שנרגיש כמו פעם, בימים הטובים ההם של המרהיסטוריה, כשכולנו ישבנו סביב המדורה ושמענו סיפורים מהחיים.

אבל נחזור למשוררנו.

הוא התראיין – נזמה לי – לרגל הוצאת אסופת רכילות משל עצמו. אחייחס ברשותכם רק אל הופעתו הבלתי נשכחת של האיש, בה הכריז נוכח פני האומה ששיניו צהובות מדי, בין כל שאר השגותיו על עצמו.

ובכן, לבחור, ולכל שאר האנושות המדומה כי לשיניה גוון חמניה עשיר:

מפרידים בסוף את שתי דפנות האלומיניום הצמודות בצורת חוד סכין – והחל מהסקק מתחילים לסחוט את התכולה ביסודיות, לתוך תעלת הג'לטין שבקערה.

מי שאין לו כוח לסחיטות, ניתן לפתוח רחב את "סוף" השפופרת ולתקוע את החלק העליון עם הסקק הסגור בתוך מים רותחים כפינג'אן. אחר כך אותתים בוהירות, בעזרת מטלית, והופכים את התכולה לתוך הג'לטין.

כשיוצאת כל הכמות מערבבים היטב, כמו מיתון, ומכניסים עם כף המתכת המערבבת שתוליך קור, לרבע שעה בדיוק לפריזר. זה חוסך המון זמן.

מוציאים, ומניחים על השיש לעוד רבע שעה, שימשיך להתקרש. בקיץ, כשחם מדי על השיש, עושים פעולה זו במקרר.

כשהמירקם רירי (אם התקשה מדי ניתן להמיס מעט חזרה ע"י הצבת קערת המרק עם החומר בתוך מחבת עם סנטימטר מים רותחים).

4. מקציפים את שתי שקיות השמנת לקצפת קשה מאוד, אבל לא עד חמאה – וכלי שום סוכר. יש די ברכז החלב, ובמי הג'לטין. כשיש קצפת מוכנה –

5. מחזיקים את קערת המרק המלאה מעל קערת הקקצפה, ולפני שפיכת תוכנה פנימה על הקצפת, לאיחוד, מעלים מתוך הקצפת שתי כפות בריאות חומר, ומערבבים אותן בלי רחמנות, ככה, כמו מינונו לתוך עיסת הג'לטין. זה "מקליל" את הג'לטין, ותורם לאיחוד הומוגני יותר של העיסה הסופית.

כעת שופכים את כל תכולת קעריה המרק על הקצפת, ומערבבים היטב תוך "קיפול" עדין, אם כל החומרים. שופכים לתבנית "אינגלש קייק" מאוד גדולה וארוכה־או לשתיים קטנות. מדביקים על זה ניילון, ומצננים שעה בפריזר, או חמש במקרר. מאפסנים במקרר.

פשוט עולמי!

פינת חנאמן: בקערת מרק עמוקה, 2 כפיות ג'לטין תמר. על זה מרתיחים קודם במחבתון, ושופכים חם, אחר מהטעמים:

לימון: פריגת לימון קפוא אחד. (200 סי.סי. תרכיז לימון ממותק) או –

מוקה: נס קפה חזק מכוס מים + 2 כפות מחוקות נס קפה + 2 כפות מחוקות סוכר, או

וניל: כוס מים + 2 כפות סוכר וניל (זה 3 שקיות) + כף אחת תמצית וניל + קורט מלח.

מערבבים כשהכל נמס, סותשים פנימה יסודי 150 גרם חלב מלא מרוכז ממותק (משפופרת) מצננים את הנסק עד דרגת רירי בלבד מקציפים חזק 2 שקיות שמנת ממותקת, ומערבבים את זה יסודי פנימה. שעה פריזר או חמש מקרר. מאפסנים במקרר, בחבניות אינגליש קייק, מכוסות.

שלושתם נפלאים בעיני. ממש קשה לי להחליט עבורכם מי עדיף.

כן מלח!

העובדה כי המלח הוא בבחינת אוייב היא עובדה בררה למדי, בשל תפקידו בהעלאת לחץ הדם. אולם, יש העלולים לשגות כאשר הם מנסים לסלק את המלח ממזונם. בנסיבות מסויימות, איסור כולל עלול להזיק.

באיזה נסיבות?

אם עוסקים בעבודה או במאמץ גופני – מזיעים. אם עוסקים בענפי ספורט פעילים מזיעים. אם מבצעים פעילויות אלה ביום חם – מזיעים עוד יותר. כאשר מזיעים – מאבד הגוף מינרלים, וביניהם נתרן (מלח) וכלור.

הנתרן והכלור חיוניים לתיפקוד הלב. הלב, כתא דלק, זקוק למעילויות־גומלין כימיות וחשמליות. בין הנתרן והכלור יש פעילות־גומלין, היוצרת את הדפקים החשמליים הדרושים לא רק ללב, אלא לגוף כולו. כאשר חלה ירידה חדה במיפלס הנתרן או הכלור, או שניהם, הזרם החשמלי מתחלש או משובש. כאשר היצע החשמל נמוך מכדי שיוכל לעמוד במיפלס פעילות מסויימת, עלולים התקפי לב להתרחש אצל בני אדם שליבותיהם תקינים מכל בחינה אחרת.

הדרך הטובה ביותר להדגים זאת היא של אדם המשתתף בטיס כיום חם מאוד, מזיע בשפע, ומגיע לנקודה שבה אובדן הנתרן כה רב, עד כי הדפקים החשמליים אל הלב חלשים מכדי שיוכלו לתמרץ פעולות גורמליות.

התקפי לב מעין אלה לעיתים קרובות אינם מובנים, כיוון שקורבנם אינו מגלה כרגיל, בתולדות המיקרה שלו, שיבושים בתיפקוד הלב.

ואת הסיבה לחשיבות העילאית שיש לעיקרון של איזון ופרופורציה בכל הנוגע למלח. כמוח המלח הקיימת באופן טיבעי במזונות השונים מספיקה בדרך כלל כדי לקיים את האיזון הביוכימי. אבל כאשר מגזימים ומנסים לסלק לגמרי את השימוש במלח במזוננו, על אף הדרישות האישיות והנסיבות המיוחדות, נוכל להסתבך בצרות.

כיצד ניתן לדעת מהי כמות המלח המספקת?

עלינו לקחת בחשבון את סוג החיים שאנו מנהלים, את העבודה שאנו עושים, את הפעילות הגופנית שאנו מבצעים, את עונת השנה ואת האוויר שבו אנו מתגוררים.

בבדיקת דם פשוטה, שבין כה וכה יש לבצעה על מנת לקבוע את רמת הכולסטרול והטריגליצירידים ניתן לקבוע היכן אנו עומדים בכל הנוגע לגבולות הנורמאליים.

מתוך "מרפא ללב", דרכים להתמודד עם בהלה ותוסר ישע של נורמן קוזינס. מצדיק הקצה.

בישולים

הגלידה של ההיי צ'וצ'ייטי

"אהו" אמרה הקופאית במינימרקט ודפקה לחשבון באצבעות אמן 2 שמנת מתוקה. "גם את עושה את הגלידה שעושות כל ההיי סוסייטיי?"

הילד תלה על כתף אחת וכירסם ביסודיות את הסריקר שלו, שמתשופו נהיה קלוש. על

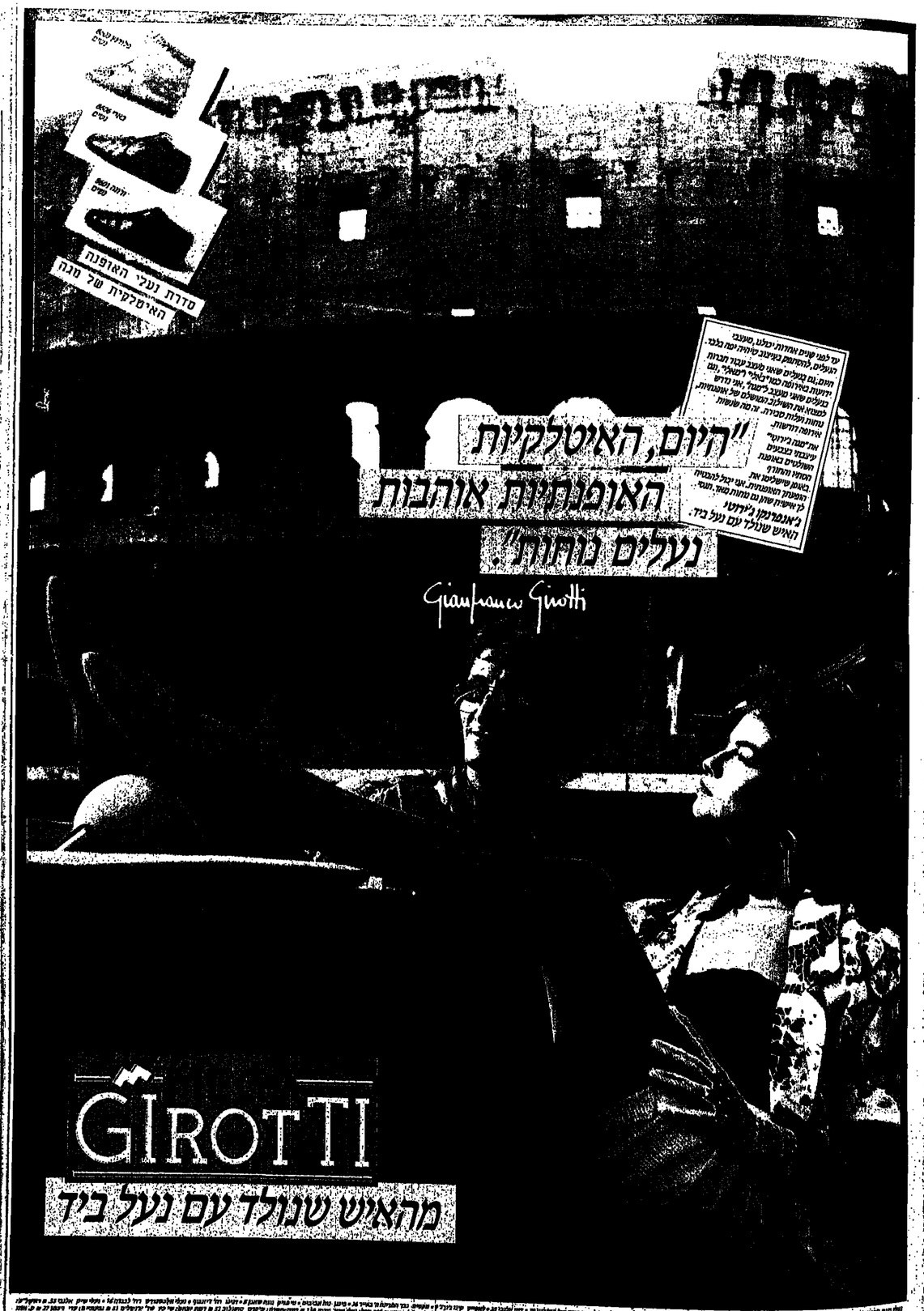

הרהיטים הטובים ביותר בארץ

- איפה מוצאים בעלי הדרישות ריהוט יפה באמת.
- היתרון הגדול של רהיטי פורמה – תכנון, עיצוב וייצור בכל השלבים תחת גג אחד.
- פתוח השבת בשעות 10:00–22:00.

מאת ג. יפית

מ' מאיתנו אינו מביט מפעם לפעם, ברהיטי הסלון שלו. כשמזימה קטנה מתרקמת בליבו... להחליפם. זה שהתרגלנו למערכת הסלון הישנה, לא עושה אותה יפה יותר היום... הילדים הרי גדלו קצת, אפשר כבר לרהט את הסלון במשהו יותר...

להחליף רהיטים ולהעניק מראה חדש לבית זה תענוג בלתי רגיל וגם משימה נכבדה. אך קיימת בעיה אמיתית. במיוחד לאנשים בעלי טעם טוב במיוחד. צריך למצוא משהו חדש וקוסם. איפה מוצאים ריהוט יפה באמת, טוב באמת... המבחר הכללי בחנויות הרגילות הוא בדרך כלל דל לבעלי הדרישות.

מי שבחיי כבר היה וראה ריהוט יפה ברחובי העולם, מזומנת לו הפתעת חייו. איפה? בהרצליה. באנו לרהיטי פורמה בהרצ־ליה. ראינו ונכבשנו. יש מקום ברמה בינלאומית, מקום עם רהיטים משגעים, מקום שם אתה מרגיש פתאום בערבו העולם – אתה נמצא בתערוכת הריהוט הגדולה של 1986 כל החידושים, כל הגיצובים הכל לרשותך.

סמוך לצומת אכזיב, על כביש החוף ממש, שוכנת לה מעצמת רהיטים קטנה. מעצמה של איכות ועיצוב. הרהיטים היפים ביותר בארץ, כאת לפורמה. אתה כמו ילד שספרי אגדה נפתחו לפניו והוא מטייל לו בין האגדות... מתחבר כי הסוד גלוי וידוע זה מכבר לרבים וחלק גדול מן הבתים היפים ביותר בארץ מצויידים זה זמן רב ברהיטים של פורמה.

צוות של מעצבים מעולים ביותר מציעים כאן ברהיטי פורמה את העילית שבריהוט.

אנשי פורמה מבקרים בכל תערוכות הרהיטים הגדולות בעולם ונמצאים בקשרי ידע עם טובי המעצבים והיוצרים.

לאחר שנושא העיצוב מכוסה בדרך העד־כנית והסובבה ביותר, מתגלה היתרון הגדול והמשמעותי כל כך של פורמה. המקום פועל מפעל המייצר את הרהיטים מאלף ועד תו שפה שיצרנים אחרים מתמחים בדרך כלל בחתום אחד כמו גברות, נשואות העבודות האחרות על ידי קבלני משנה. מי שסובל כמרבן זו האיכות. האיכות העליונה המשגת ברהיטי פורמה נובעת מייצור עצמי של כל השלבים. מנגרות ועד ריפוד, תוך הקפדה מקסימלית על טיב החומרים וטיב העבודה. שיטת עבודה זו מבטיחה איכות גבוהה באמת, במקרים רבים מאוד איכות גבוהה יותר ממוצרי יוקרה מיובאים.

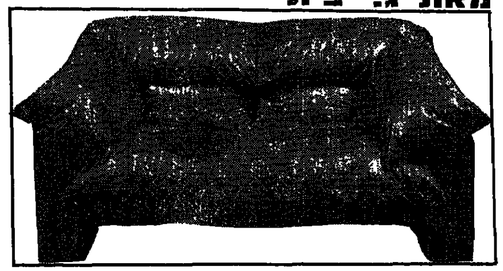

הספעל המשוכלל מייצר את תוצרתו בפר־קוח צמוד של המעצבים ואנשי ביקורת האיכות. המיצרים השונים מופנים לשחי חנויות הפועלות במקום. פורמה קלסיק ופור־מה לצעירים. בפורמה קלסיק תוכל למצוא מערכות סלון יפהפיות בעיצוב מופקים ביר־חר. אריגי הריפוד המקסימים מופקים לפור־מה במיוחד והם רובם אריגים דוחים כתם וללכלוך (!)

מלקת הריהוט הסלוני מציגה מערכות ישיבה ושולחנות סלון שהם המילה האחרונה בעיצוב האירופאי. פרי המחשבה והתכנון של גדולי המעצבים בעולם. עובר כאן את תהליך הייצור הקפדני של פורמה ומוצג כאן באיכות עילית. המונונים של פורמה הם יצירה בפני עצמה. לא תמצאו בתצוגה הרבה מונונים. בפורמה מאמינים כי כל מזנון חייב בתכנון כשלעצמו תוך התאמה לסביבתו. 90% (!) מן המונונים של פורמה מיוצרים בתכנון משותף עם הלקוח תוך התאמה מוזייקת לצרכיו.

באורח מעורר תיאבון מוצגות כאן פינות אוכל אצילייות למראה. פינות האוכל בסג־נונות שונים. מי שאוהבים לארח, ימצאו כאן את המיטב שבתרבות הישיבה לשולחן. דגש רב מושם על נוחות בישיבה.

בחנות פורמה לצעירים ראינו מבחר גדול של רהיטים בעיצוב צעיר יותר, בצבעים עליזים ובמבחר בדים שונה וצעיר. מבלי לוותר על טעם טוב ואיכות גבוהה. השכילו כאן לאפשר מבחר גדול וצעיר במחירים נוחים.

למען אלה בעלי הדרישות המיוחדות, פרע־לת במקום מחלקה מיוחדת לריהוט לפי הזמנה. טובי האדריכלים והמעצבים בארץ הנהנים מן המבחר הגדול של חנויות פורמה, מבלים כאן במחלקה זו מעת לעת בהזמנות מיוחדות. גם הלקוח הפרטי מתקבל כאן בברכה. ביחד עם מעצבי פורמה יושבים ומתכננים כאן ריהוט מעולה על פי מידה ולפי צרכיו המיוחדים של הלקוח. בתוך 30 יום בלבד, תוכלו לקבל כאן גם את היצירה הדימיונית והמפנטסטית ביותר...

ובכל מקרה יביטו בכם בעין טובה וישמחו להגיש את מלוא העזרה.

איך מגיעים לרהיטי פורמה

בכביש חופר, בצומת אכזיב פונים לכיו־ון הים, נוסעים כ-3000 מ' (הידהדו מחיקו־ים בשדרך...) פונים שמאלה דשם תמצ־או את האולם הגדול של רהיטי פורמה

שעות פתיחה
שבת מ-10.00 עד 22.00
במשך השבוע 9.00-13.00, 16.00-20.00
פורמה I (קלסיק) רח' מרינה הירדנים 60 הרצליה פיתוח טל' 052-555522
פורמה II רח' משביית 5 אזור התעשיה הרצליה טל' 052-559707

מבצע מיוחד – כדאי במיוחד

לספר הודעונות בלתי רגילות מצעות היום לאלה הידעים להודרו ולעצל הצעה עוזה.

* מבחר של מערכות סלון יפהפיות 3+2+1 מוצעות היום במחיר מיוחד 1,800,000 ש"ח במקום 3,000,000 ש"ח (!) (דגם סופר)
* כמבטרת רשון התצוגה, מוצעות מערכות מן התצוגה למכירה מיידית, בהנחה עד 30%!

ארונות עכשיו!

מבצע 20% הנחה לאנשים שאוהבים סדר בחיים...

מכירה מיוחדת במוצ"ש בחנויות המפעל.

אמבין
נופעלי הפלסטיק אשקלון

- תל־אביב יהודה הלוי 59. ▪ רמת־גן ז'בוטינסקי 73.
- ירושלים שמאי 6 (סגור במוצ"ש)
- חיפה צ'ק פוסט, שלמה בן יוסף 13
- באר־שבע ח.א.מ. רמב"ם 1 (סגור במוצ"ש)
- אשקלון אזור התעשיה

אמבין - המפעל הגדול במדינה למוצרי P.V.C. מקבוצת מגרב

פרס במיטבו

(המשך מעמ' 9)

לשמעון", אמר רבין בפגישה סגורה עם תומכיו. "הוא עשה מה שצריך היה לעשות, ואני מקווה שזה יוביל אותנו למשא ומתן עם המלך".

מומחים ליריביות בין השניים טוענים, כי מה שלא עשה השכל בזמנו, עשה הטבע עכשיו. רבין בן 64, פרס בן 62, וכגילים האלה, כך טוענים מקורבי שני הצדדים, כבר אין את הלהט ואת החשק ליריבות. אחרים אוהבים לצטט מי תרב מנחם הכהן, שאמר לא מכבר לשניהם: "אתם תלויים זה בזה. ואם לא, תהיו תלויים זה ליד זה".

כאשר נכנס לתפקידו, הבטיח פרס לעשות שלושה דברים: להוציא את צה"ל מלבנון, להפעיל תוכנית כלכלית, ולנסות לפתוח במשא ומתן עם ירדן. את המשימה הראשונה ביצע במלואה. בתחום הכלכלי הוא מציג בגאווה נתונים סטאטיסטיים המכריחים, כי תוכנית הצליחה מעבר למצופה.

בעניין ירדן, יש לו תקוות גדולות. במשך כל שנותיו באופוזיציה, נהג פרס לומר, כי הוא לא יעשה דבר שיפגע באינטרסים של המדינה. כאשר ביקרו אותו על עמדות פשרניות שהוא מציג בחו"ל, השיב: "עדיף ליהראות כבכשה וכפנים להיות נמר, מאשר ליהראות נמר ולהתנהג כמו כבשה".

המוטו הזה ליווה אותו בכל הדיפלומטיה המדינית האחרונה. "היום העולם, ראה שאנחנו מושיטים יד לשלום. כרגע, חוסיין צריך להשיב", אמר פרס בשובו מארה"ב. לטוענים כי כל הזיזוזה היא "בלון מנופח", וכי בסופו של דבר לא יצא מזה דבר, השיב פרס: "מה בסך הכל סיכנו? כמה נאומים וכמה נסיעות מעבר לים. מה זה לעומת הסיכוי לשלום".

בירושלים מעריכים, כי בחודש הקרוב לא תהיינה התפתחויות דרמאטיות עם ירדן, אבל אחר כך, מאמין פרס, תיפתח ועידה בינלאומית, ש"מן הצד הירדני שלה ישתתפו פלשתינאים שידיהם אינן מגואלות בדם".

פרס מוזהה לחלוטין עם היזומה לשלום הנוכחית. כאשר יעצו לו שרים בממשלה, ביניהם עזר ויצמן, לגמור קודם כל את הסדרים עם מצרים, טען פרס, כי עדיף לטפל בכל גיזרה לחוד וכי עכשיו, לאור הנסיבות, החור של ירדן

ראש־הממשלה יצר ציפיות בעניין הירדני ומקורביו חוששים, כי אם בסופו של דבר לא יהיה משא ומתן, פרס יצא מהעניין בריסוק אברים. ככל שהוא מגדיל את הציפיות, כך יהיה גורלה של האכזבה.

פרס טוען, שהוא לא רץ מהר מדי. הוא האמין כל הזיי בשלום הזה, ועכשיו הוא חושב שהגה, זה כבר מגיע. בתוך התקווה הגדולה שהוא נושא בעניין הזה, הוא רואה לנגד עיניו את האלטרנטיבה. הוא נשבע, כי בתקופתו בכס ראש־הממשלה, לא יתן לעם הזה לעבור מלחמה נוספת.

האיש המוכה, שבע המרורים, הפך להיות ראש־הממשלה הפופולארי ביותר שהיה אי פעם במדינת־ישראל. ערב צאתו לארצות־הברית, הזמינה לשכת ראש־הממשלה סקר פופולאריות. פרס קיבל 67 אחוזים בתשובה לשאלה למי אתה מאמין יותר, לפרס או לשמיר, 58 אחוז נתנו אמון בפרס, ורק 21 אחוזים לשמיר. שאלה אחרת בסקר: מי בעניין מנהיג, פרס או שמיר – 58 אחוזים בעד פרס ו־17 אחוז לשמיר.

מאז הוחלט בלשכת ראש־הממשלה, שלא להמין יותר סקרים. אחוז כל־כך גבוה, הוא בבחינת סכנה. אחריו צפויה רק ירידה. עורכי הסקרים מציינים, כי גם כאשר היה בנין הכיסאות, הוא הגיע רק ל־65 אחוז פופולאריות.

שמעון פרס הצליח להרגיז את חבריו ממפ"ם, כאשר הלך להסמין פתק בכותל והודה להיפגש עם חכמי תורה. הם לגלגו מאחורי גבו, כאשר חבש כיפה והלך לשעור תנ"ך אצל עובדיה יוסף. אבל פרס לא רואה בכך מהפך.

הוא טוען, כי תמיד היה לו יחס מיוחד למסורת, וכי עכשיו הוא מכפר על שגיאות שעשתה מפלגתו כלפי הדתיים כאשר נלחמה בהם. מקורביו מודיע, כי יש כאן את השיקול הפוליטי, אבל פרס לא אוהב לדבר על זה.

הוא מקפיד לא לנסות בשבת והיה מאלה שפעלו למען קבלת חוק החזיר. אבל פעם אחת קרתה לו תקלה: בבקורו אצל סימון הסורים עם מצרים, הקפיד לציין, כי עשה את הדרך בשבת רגל. לרוע המזל, תפס אותו צלם בבית סיגריה עם סיגריה דלוקה וכוס קוניאק ביד.

שמעון פרס, 13 חודשים בתפקיד. בלשכה הוא מתנהג כאילו נולד שם. העיתונות אוהבת אותו. גם הסקרים. הוא מחייך הרבה והמבט העצוב של איש מוכה, נעלם לו מהעיניים. הוא לא סובל שמתגאלים עליו בנישוקים ובחיבוקים, אבל מודה שהאהדה כלפיו מחמצת לו את הלב.

האיש הזה, שפעם לא רצו לקנות ממנו מכונית משומשת, היום, מוכנים לקנות ממנו כמעט הכל.

חגוך סמית על שמעון פרס

אצלי משאלים, פרס מגיע ל־60 אחוז פופולאריות. המעניין הוא, שקוא מחיק באחוז גבוה לאורך זמן. כבר כמעט עשרה חודשים הוא לא יורד מ־60. בגיל הגיע ל־65 וגולדה הגיעה ל־65, אבל אצל שניהם זה היה לתקופות קצרות. היו עליות ומורדות. אצל פרס, יש יציבות. דרך אגב, כדי להגיע ל־60 אחוז, מרכזיה להיות לפרס תמיכה גדולה אצל מצביעי הליכוד. זה לא אומר שזה יספיע על הצבעה בקלפי, אבל הוא נהנה מפופולאריות גם אצלם. המעניין הוא, שהפופולאריות של פרס היא על־מפלגתית. המפלגה שלו לא נהנית מפופולאריות שלו. לדעתי, הפופולאריות שלו נובעת מכך, שהוא מטפל בעדיפות בקואליציה, לוקח בחשבון את אנשי הליכוד, מתייעץ עם שמיר, ולא מעלים אז מוגע בליכוד.

הוא מחפש פשרות, והצבור אוהב את זה. הוא קיבל תדמית של מנהיג רחב, המעדף בשיטה שקולה. צריך לזכור, כי השנאה הגדולה ביותר אליו היתה כאשר הוא יצא כאופוזיציה וחקף את הממשלה.

יום הוא מצטייר כאדם אמין מאוד. בעניין הרוטציה, תהיה בעיה. לפי הסקרים שלי, מרבית האוכלוסיה תומכת בקיום חסכם הרוטציה. אני מניח, שאם החסכם לא יקיים, יבאמו מאוד על ראש־הממשלה וזה יפגע בפופולאריות. אבל צריך לראות באיזה נקודות זה יהיה, אם בכלל, האם פרס יתפס כצודק או לא.

החקירה בעיצומה

(המשך מעמ' 11)

בשלב הזה, כ־10 ימים לאחר המקרה, מתחילים חוקרי המשטרה בנסיונות ראש־ונים, מאז הניתוח, לדלות מפי החיילת פרטים נוספים.

המבוי הסתום שאליו נקלעה החקירה מומן תהיות ושאלות: אולי בכל זאת היה כאן אירוע חבלני עוייץ? אולי התוקף כבר לא בארץ? אולי זו לא היתה מכונית "סובארו", אלא ייי־אאסטר" הדומה לה כל כך?

כעבור מספר ימים, מחריפות השאלות ומקצתן מוצאות ביטוי גם בכמה כותרות של עתונים: חוקרים בצוות החקירה שוקלים לבדוק מחדש את גירסת החיילת, הן לגבי השתלשלות האירועים והן לגבי זהותו של התוקף. המשמעות היא: הטלת ספק במהי־מנות הגירות של החיילת, או לפחות בכשירו־תה למסור עדות מזייפת. הרופאים היקשו על חוקרי המשטרה. מצבה הבריאותי איננו מאפשר חקירה, פסקו הרופאים.

ההתעניינות הציבורית העצומה, הביאה אל חזרה של החיילת את הצייר בדל הגוף, מנשה קדישמן. האחרון, ידיד אישי של מפקד המחוז הדרומי במשטרה, ניצב רחמים קומסר־רש, נענה לבקשתו להפגש עם החיילת, ולנסות לצייר קלסתרון.

הפגישה היתה מרגשת. אם כי אולי קצת פחות מכפי שתוארה כעבור יומיים. ב־27 באוגוסט, דאג מי שדאג להדליף אותה בירושלים. מנשה קדישמן, 52, אב לחיילת, ישב במחיצתה במשך שעות וצייר מעין של קדישמן ב"מבט". מסה הצח"מ הוצף, כצפוי, בעשרות קריאות טלפון. רבים זיהו את שכניהם וחבריהם כתוקף המבוקש. נשים זיהו בעלים־לשעבר.

גם עיתונאים, שארבו לכל התפתחות בחקירה המסועפת והעוקרת, נפלו קרבן למתיחות של טוסים. כותב שורות אלה קיבל שיחת טלפון מאלמוני, שנשמע אמין מאוד והציג עצמו כאדם המבקש להסגיר את עצמו.

קבוצתי עמו פגישה במלון "נאות מדבר" בצהרי ה־26 באוגוסט. הוא ביקש שאבוא עם קצין משטרה בכיר ובלש, להבטיח שלא יוכה. במשך שעתיים, המתנתי עם קצין המשטרה בלובי של המלון, שהוקף עשרות בלשים סמויים – אך לשוא.

רק מבצי שקדישמן נעשה "עניין", למשך 24 שעות. הדיוקן המשורר שהוא מצייר, דומה, בסה"כ, לרישומי־דיוקן רגילים שלו. אותו קו, אותו קדישמן. הדימיון של הציבור מוצת, לשעה קלה. אמן נודע בשירות המשפ־רה. יש בזה גם אלמנט קורייתי. מאז הידידות בין הפסל יגאל תומרקין לבין אישי־הצבא גורדיש, הציבור לא שמע על ידידות בין אמן לבין איש בטחון. הטעם, קדישמן וקופסרדו.

התעלומה המתמשכת סביב זהותו של החו־קף, וסקרנותם הגוברת של העיתונאים גור־מת ל"קצר" בין כתבי המשטרה בבאר־שבע לצמרת המשטרתית.

המשטרה, כצפוי, האשימה אותם בפירסום "מספקולציות חסרות שחר, ולא אחראיות". הכתבים קבלו כי בעוד משטרת הנגב מנעת מידע מכתביה, מתלפים פרטי החקירה על ידי קצינים בכירים בירושלים.

חילופי המהלומות לא פוסחות על הדובר של משטרת מרחב הנגב, מקד עמירם אזולאי. נוכחותו הבולטת בכלי התקשורת, אולי מרגיזה אחדים מעמיתיו, והוא מצטווה שלא ל"דבר" יותר בפרשת החיילת. כל נושא הדוברות הופקד, מראשית ספטמבר '85, בידיו של מפקד המרחב, "נצ"מ חיים בן איון, הנחשב שתקן.

העתונות, אולי בלחץ דעת הקהל, נושה במשטרה. את התמשכות החקירה, הציבור אולי נוטה לזהות כאולתא־יד. סידרה של אירועים אלימים, מכניסה את הציבור לחר־דה. פתרון מהיר של הפרשה, ירגיע את הציבור. לעתים, השאיפה לפיים את הציבור, היא יותר רע.

ב־30 באוגוסט, לאחר שאנשי המחלקה ליזהוי פלילי של המשטרה, שנעזרו בצוות מודרני מתוחכם, בילו ימים בחברתה של החיילת, הורכב ופורסם קלסתרון חדש של החשוד. קלסתרון ברור יותר, ולדברי החוקי־רים החיילת, קרוב יותר למציאות. פירסום הקלסתרון גורר עשרות פניות טלפוניות והודעות, המתבלות כולם באותעות שוא.

ממסדרונות בית החולים "סורוקה", זול־מות יומיים, קודם לכן, שתי ידיעות "משמ־חות" יחסיו. האחת, שמצב החיילת השתפר וכי היא תועבר להמשך הטפול השיקומי לבית לוינשטיין. השניה, שאין ראיות רפואיות לכך שהיא נאנסה.

ב־2 בספטמבר '85, מבשר אחד העיתונאים כי חילים (או שמא חייל) שהתפנטו הטידו כי ה"סובארו" שלתוכו עלתה החיילת היה שכור.

באותו יום, מתברר שעיקר המאמץ המשטרתי הועבר למרכז הארץ.

"החקירה בעיצומה, חוקרים בכל הכיר־ונים", מודיעה המשטרה לאקונית. אין בלהודעה המשטרתית הרשמית שום רמז אל, מייצגת את המשטרה כולה. הצמרת חוששת. בחיפה ניכוו, כאשר כאילו דווח על פיצוצה קרוב ומהיר של רצוה דמנה כרמון. בירושלים, אולי נכשלו עם מסר־בת עיתונאים חפוזה, בעניין פריצה הכס־פות בסניף בנק הפועלים.

ואז, בשלב מוגדר, הודובות נישלולת מדובר משטרת מרחב הנגב, מקד עמירם אזולאי, ומופקדת בידי מפקד המרחב, ניצב משנה חיים בן איון.

בארשבע ניכנסת לכותרות

בין כתבי המשטרה לבין משטרת באר־שבע נוצרה מתיחות, במהלך החקירה, והדיווח על החקירה.

המתיחות אולי טבעית לבאר־שבע, שבבת אחת נחשפה לתשומת לב תקשור־תית, בתחום פלילי רגיש, מלא יצרים.

נושא הדוברות מתברר אז כבעל חשי־בות מיוחדת. התחיבות כרוכה ברגישות. באר־שבע, מבחינת צמרת משטרת ישר־אל, מייצגת את המשטרה כולה. הצמרת חוששת. בחיפה ניכוו, כאשר כאילו דווח על פיצוצה קרוב ומהיר של רצוה דמנה כרמון. בירושלים, אולי נכשלו עם מסר־בת עיתונאים חפוזה, בעניין פריצה הכס־פות בסניף בנק הפועלים.

ואז, בשלב מוגדר, הודובות נישלולת מדובר משטרת מרחב הנגב, מקד עמירם אזולאי, ומופקדת בידי מפקד המרחב, ניצב משנה חיים בן איון.

רוצה להיות דוגמנית

אם דוגמנית מייצגת בדעת הקהל הישראלית בריאות, הצלחה ויופי – אולי אין לתמה על כך שהתקשורת בחרה לפרסם בהבלטה שהחיילת שואפת להיות דוגמנית, לאחר שתחלים.

בפירסום, היתה מידה לא קטנה של פרוביוציאליות ישראלית. אם אחרי כל מה שקרה לה, כאילו אומרת הידיעה העיתונאית, במובלע, היא תצליח להיות דוגמנית, אז היא באמת החלימה. או היא בכל זאת נגעה בחלום הישראלי 1985.

הכל, כמובן, בערבון מוגבל, אבל דוגמנית ניתפשת, על פי רוח הידיעה, בתעודת בריאות ישראלית.

למרות זאת, נכון לשעת כתיבה שורות אלה, לא היתה כל התקדמות משמעותית בחקירה. אלפי מכוניות סובארו נבדקו. מאות חשודים נעצרו. אחדים מהם לפרקי זמן ממושכים. הם שוחררו, בסופו של דבר.

עשרות בלשים מיומנים, מסופי מחשב עמוסי מידע, כלי רכב וציוד משוכלל – כל אלו עומדים לרשות צוות החקירה של משט־רת מרחב הנגב, בתקוה שהמרשע הברוטאלי יתפס.

בחודש, שבבית לוינשטיין, מנסה גם החיילת הצעירה, דמות חברותית, דומיננטית ובעל מזג סוער, לסייע לחוקרי המשטרה. הן בריאיון זכרונה על ידי הינוונה, והן בתשר־בות לשאלות שתי ועדה.

יידיה, בני משפחתה ושמחה הולצברג, כמובן, משתדלים להנציח את הטעות הפנר־יות, שבתום כל יום מיפולים. מידי פעם, היא מתפנית לציין במכתבים המרגשים הנשלחים אליה.

"לעולם לא אשוב להיות בריאה כמו שהיית", אמרה לי החיילת. "גם לא אתן אמון באנשים, כמו שהנהגתי בעבר. אני שמחה לדמות בחשתקם, ולפתוח לך חדש. אולי אלך ללמוד בעזרת משרד הבטחון. כרגע, אני מתפללת שיקרו שני דברים: ראשית שאחלים מהר ככל האפשר, ושנית, שיתפסו אותו מהר ככל האפשר.

מדור פרסומי

כדאי

מה קורה בחדר השינה?

* שינוי גדול ומרענן בענף האופנה והעיצוב בישראל – עיצוב חדר השינה.
* כל המיטות בליידי־R מצויידות בסילי פוסטרופדי – המזרון הטוב ביותר בעולם.
* חגיגה רומנטית, מבחר תחרות, בדים יפהפיים והרכבה פטנטים מועילים...

מאת ג. יפית

מי שמכיר בירחוני העיצוב מחו"ל, יכול רק לקנא למראה ההיצע העצום והחשיבות הגדולה המוקדשים לחדרי השינה. ובצדק, אחרי הכל בחדר זה אנו מבלים כמעט 1/3 מחיינו! חדר השינה אמור לספק לנו שעות של נחש ומרגוע אחרי יום קשה, ודלק ואנרגיה לקראת יום המחר.

כאילו היינו בלונדון או פריס, כך הרגשנו אצל ליידי R.

רעיה אשר ובעלה ישראל הגיעו מחו"ל בדיוק עם כל מה שהיה חסר לנו בחדר השינה. טעם טוב, דמיון ופינוק.

רעיה "מלבישה" חדרי שינה, היא דוגלת לעיצובם. כיסויי מיטה נהדרים, ציפיות, סדינים ושמיכות בצבעים של ורוד עתיק, צהוב רענן ושילובים חדשים ומפתיעים. האריגים רכים ומומינים, עשויים מכותנה ורייאון נעימים למגע ונוחים לטיפול.

לאוהבי המראה הרומנטי מזומנת כאן "חגיגה רומנטית". מבחר עצום של תחרה: תחרה במערכות מושלמות, תחרה בשילובים שונים, תחרה יפהפיה שכמוה ראינו רק בבתים של פעם..

איכות כל המוצרים גבוהה במיוחד. הגשם רב מושם על גימור המוצר. רעיה אשר, שלה ניסיון רב בניהול בתי אופנה יודעים, ודע עצום בתחום הטקסטיל הקפידה על המיטב שבמיטב בכל התחומים. כין השאר היא מציעה דברים מיוחדים כמו כיסוי מיטה שהינו דו צדדי, ומשמש גם כשמיכת קיץ! וגם כציפה לשמיכת החורף! לא רק יפה, גם שימושי.

למי שברשותו מיטה המורכבת ממזרון על מורון, מציעה רעיה מערכת עם כיסוי מעוטר ומסוגנן למזרון התחתון וסידור המיטה הופך פתאום לקל ופשוט.

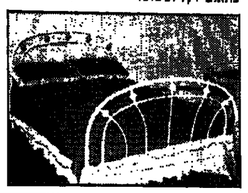

בליידי R ניתן להשיג את מיטות "סופר פרם" העשויות מתכת צבועה עם תוספת נחושת או קרמיקה. מבחר המיטות כולל מיטות קלאסיות, מיטות בקו רומנטי ומיטות בעיצוב חדיש ומתקדם באופנה האחרונה.

בדיקות מקיפות נערכו בליידי R לצורך מציאת המזרון המושלם. ולבסוף נסתבר כי המזרון הטוב ביותר בעולם נמצא דווקא כאן, ממש מתחת לגב... כל המיטות בליידי R מצויידות בסילי פוסטרופדי, שמעידים עליו כי הוא המזרון הטוב ביותר בעולם.

דיברנו עם יוסי רשף, מנהל המכירות של סילי פוסטרופדי: "לסילי פוסטרופדי השפעה נהדרת על הגוף בכל. יום ויום והשפעה חיובית מצטברת בטווח הארוך. האמריקאים שהמציאו את העבודה הקשה, המציאו גם את המנוחה הנכונה – סילי פוסטרופדי".

הרבה מבקרים פגשנו אצל ליידי־R. מסתבר כי גם לפי הזמנה ניתן לבנות כאן חדרי שינה. כולם עם הרבה מחשבה ומגע של יופי. בקרוב מאוד, מבטיחים בליידי R, יהיו כאן גם מוצרים משלימים ותואמים כמו וילונות, מפות מפיות ועוד ועוד. כולם בעיצוב זהה לכלי המיטה והכיסויים.

אצל ליידי R חדרי השינה מקבלים עדיפות עליונה. אם גם אתם חלמתם על חדר שינה מיוחד במינו, היום כבר אפשר להגשים את החלום.

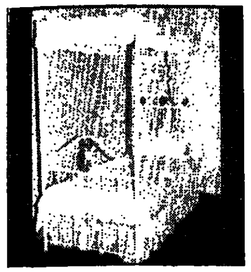

ליידי R רח' נחלת בנימין 52 ת"א
טל' 03-650889
פתוח בשעות 16.00 – 9.00
בימים שישי מצוי

מדור פרסומי

חיים טובים

מאת דליה גל

בולמוס הקריאה המהירה נמשך

המכון הישראלי לקריאה מהירה מקיים קורסים מיוחדים לקריאת בזק על בסיס מדעי

סתם משמיצים אותנו – באמת: שאנחנו איננו תרבותיים, שאנחנו איננו אוהבים לקרוא. אלו הן פשוט השמצות בעלמא. הנה לכם דוגמה: עם ישראל כל־כך אוהב לקרוא, כל־כך רוצה לקרוא מהר, יותר כדי לקרוא הרבה, שהרב שכולם – מתלמידי בית־הספר היסודי ועד לפנסיונרים – צובאים כהמוניהם על פתחו של מכון מליה – המכון הישראלי לקריאה מהירה.

לכל אחד הסיבות שלו: צורך בקריאה רבה יותר עבור לימודים, בחינות, עבודה או תחביב. בכל מקרה, גם הספקנים נכנעו: התוצאות מדברות בעד עצמן. לא זו בלבד שמסיימי הקורס מבפילים ומשלשים את מהירות קריאתם, אלא אף אחרי החבנה שלהם עולה בצורה מדהימה כמו גם הריכוז המחשבתי והזכרון.

אלפי תלמידיו מכל הגילים ומכל רובדי האוכלוסיה, בעשרות שנות הוראה, יעידו על כך. התוצאות מדברות בעד עצמן: ממוצע של 200 מילים בדקה ל־800, ומאחרי הבנה של 30%–20% ל־90%–80%. שלא לדבר על הספקים מדהימים כמו 3000 מילים בדקה ויותר!

יצחק בס

קחו, למשל, את איילת גונן, תלמידת י"א בתיכון אחד־העם. היא קראה 200 מילים בדקה, וכיום, עם סיום הקורס: 1000 מילים בדקה עם רמת הבנה גבוהה יותר.

או, לדוגמה, את יצחק בס, בן 21, קניין עצמאי, שקרא גם הוא 200 מילים בדקה, קורא היום עד 3370 מילים!

איילת גונן

לרי לתצוגת לקורס, הקרס ובוא 30 דקות לפני מתיחת הקורס על מנת לעשות את כל סידורי החרישה, שכל חלימוד (המוקד מא) למשעתת – 112 שקלים חדשים. כל תרכש ספר ברשת חנויות "לירון" מקל על עם הנחה בערים לקריאה מהירה.

הקורסים מתקיימים במקומות שונים בארץ:

● **בתל־אביב**, בבית ציוני אמריקה, אבן גבירול 26, ביום א' 10.11 וביום ד' 13.11 בשעה 7.00 בערב.
● **בתל־אביב**, בסמינר הקיבוצים, דרך חי־פה 149, ביום ב' 11.11 וביום ה' 14.11 בשעה 5.00 בערב.
● **בירושלים**, בבית מיטשל, סוקולוב 15 (מאחורי מלון "הנשיא"), ביום א' 10.11 וביום ד' 13.11 בשעה 5.00 בערב.
● **בחיפה**, בבית ארדשתיין, פרץ 20, ביום א' 10.11 וביום ד' 13.11 בשעה 5.00 בע־רב.
● **בקרית חיים** (מזרחית), בבית ההסתד־רות, שדרת 75, ביום א' 10.11 וביום ה' 13.11 בשעה 7.00 בערב.
● **בבת־ים**, בבית התרבות לצעירים, גאולה 25, ביום א' 10.11 וביום ד' 13.11 בשעה 7.00 בערב.
● **ברמת־גן**, בבית התרבות, קרייניצי 6, ביום א' 10.11 וביום ד' 13.11 בשעה 7.00 בערב.
● **בהרצליה**, הרב קוק 30, ביום ד' 13.11 וביום א' 27.11 בשעה 5.00 בערב.
● **ברחובות**, בבית חתמישה, גולדברג 6 (על יד הרכבות), ביום א' 10.11 וביום ד' 13.11 בשעה 7.00 בערב.

אילטקס - חנות המפעל של „שמיכות כרמיה"

שמיכות, כריות ושקי שינה במחירי המפעל

מחירים לדוגמא:	מחיר רשתות שיווק	מחיר באילטקס
שמיכת אקרילן 150/200	34,825.—	17,000.—
שמיכת מילוי פוך סינטטי 150/200 „חלומית" תוצרת אילטקס	64,100.—	40,000.—
שמיכת מילוי סינטטי 150/200 „כרמיה"	77,120.—	48,200.—
דובון, דגם צבא	67,500.—	45,000.—

	מחיר רשתות שיווק	מחיר באילטקס
סט זוגי ללא גיהוץ — (סדין כפול + ציפת כפולה + 2 ציפיות) יצרן מס. 1	96,007.—	58,000.—
סט מגבות — מגבת 75/120 + מגבת 50/100	34,430.—	16,000.—
ציפית 50/70, עודפי ייצור	6,590.—	3,300.—
חצאית ג'ינס לנערות „רנגלר"	1,200.—	5,500.—

המכירה ליחידים, ועדי עובדים וקבוצים, גם במקומות העבודה • טלפון 625893, 623066 וצוות אילטקס יגיע אליכם.

הסדרים מיוחדים לקניות מרוכזות.

אילטקס גרוזנברג 24 ת"א — מול קולנוע אופיר — פתוח רצוף 8.00—18.00

אילטקס מחירים זולים — בלי חוכמה!

מגינה – איזה שם נהדר לבת־של־מיליונר!...

"מחזרתי אותו!..."

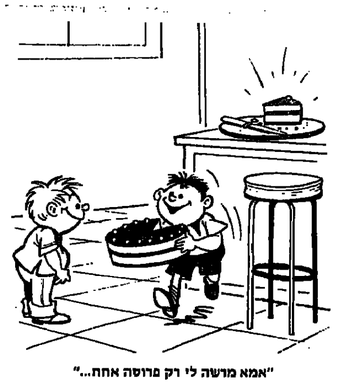

"אמא מרשה לי רק פרוסה אחת..."

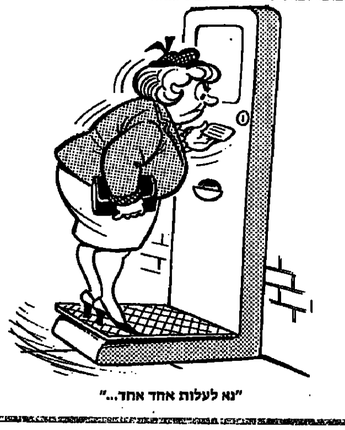

"נא לעלות אחד אחד..."

איך בונים קוטג' בצמרת-פולג?

אם קוטג' מפואר בשכונות היוקרה רמת-פולג מעניין אותך, אתה חייב לראות את הקוטג'ים של צמרת-פולג בבנייה.

לראות איך מתוך החול צומח קוטג', עם פטיו (גן פנימי) וחצר אחורית, סלון ענק, חדרים מרווחים, מטבח מפואר, פינת משחקים, פינת טלוויזיה ומה לא?!

20 דקות מת"א, יש רקאונטרי קלאב גם רמת-פולג תוכננה כשכונת יוקרה לכל דבר. השכונה נמצאת במקום משגע ליד הים, וחמצא בה את כל השרותים הסביבתיים כולל גן ציבורי מקסים, קאונטרי קלאב עם שישה מגרשי טניס, בריכה, חדרי כושר ועוד ועוד. המיקום של רמת-פולג ממש אידאלי: מחוץ לעיר אבל קרוב אליה, כסך הכל 20 דקות נסיעה ואתה כבר בת"א..

משכנתאות, הלוואות ובטחונות לרשותך יעמדו משכנתאות, הלוואות ומסלול תשלומים נוח לפי יכולתך. כספך מובטח לפי חוק מכר הדירות, לרבות ערבות בנקאית.

תכנון וייזום: קבוצת צמרת
משרד ראשי: ככר העצמאות 11, נתניה, טל. 053-35156
משרד באתר: צמרת-פולג, רמת-פולג.

בקרוב קוטג' לדוגמא

צמרת פולג
חברה לבנין והשקעות בע"מ
אדריכל: גבי טטרו • מהנדס: ר. זיידמן

צמרת-פולג. השמנת של הקוטג'ים

תשבץ

מאת הלל הרשושנים

מספר 1344

21 פרסי ספרים יחולקו בתגרולת בין הפותרים נכונה. פרס א': הספר "הכנסת אורחים" מאת ד"ר יוחנן בדר ועוד ספרים שונים. המען לשילוח פתרונות "הללי" – תשבץ 1344, ת.ד. 20227, ת"א (61201).

במאונך – מימין לשמאל: 1) לפעמים הוא "מקלי" ולפעמים "דחיני" 4) צמח בר בעל פקעת ופרחים סגלגלים 7) קיבוץ בעמק יזרעאל; שמו – כשם עיר תו"כית (שומטים א', ל"א). 10) נולד ולא מת 11) מקוה מים קטן 12) מגדל דגורים בכוורת 13) טיפוח יפה מאת הסופר מ.ב. פיאברבג 14) מתנשש בקוקסים 16) פתרון פיזוש 17) עז חבר 19) אחד מחברי הכנסת 22) משכת תלמודית בסדר "נזיקין" 26) מתכוון לדשיטות או וכוונות 28) "וכך" – קטוע-"ירגל" 29) אחר משבעת המינים שהאדמו נתבדכה בתם 32) חקופת שנה 33) עצם-הדג 35) "תרדיף" (שם נדף) ל"סתנה" 36) תיקו – בלעז 37) "תרדיף" ל"שלטון" 38) קנה-גומא 39) כלי-שיט קטן 41) הכיכלה לקשות עבודה 42) סדף מאוזן צהוב 43) עיר בישראל היא – "אמורה" 47) מטבע ישראלי קדום 48) בלעזיון האוכל הוא תפל 51) מתוסנו בפני עדים מים 52) ביחידות 56) כלי שתיה 58) שכונה בקצה העיר 59) קליפת הפיגם 60) מדינה באסיה 61) כיסול 62) אדיר-הגלשנות 63) רגיים טוהף.

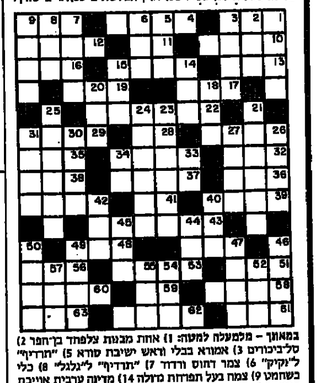

במאונך – מלמעלה למטה: 1) אחת מבנות צלפחד בן-חפר 2) סל-ביכורים 3) אמורא בבלי וראש ישיבת סורא 4) "תרדיף" ל"קיקיי" 6) צמר דחוס ודרוד 7) "תרדיף" ל"גלגלי" 8) כלי בשתמט 9) צמח בעל תפרחת כולה 14) מדינה ערבית אייבבה בנפש של ישראל 15) בעל-חיים מדבר – סמל הגדולה והכבוד 18) בחילה 20) מקור מים חיים 21) אחד משבטי ישראל 23) עין-גוי בעל פרחים סגלגים 24) מקום קדוש ב"אפודי" 25) חודש (ועיר 26) מין חלוק 27) זמן הקצירה 30) מיתקן למיזוג אויר 31) חתפך מן "הדיר" 33) סופר יהודי מפורסם 34) הבעה של צער 40) הרצות הראשון בעולם – לפי התניך 42) עבודה קשה 44) אשת חבר הקיני 45) מושב בשמלת לוח: נוסד בשנת 1950 46) נבאי העלת סוגיע 47) מכוסיים רחובים 49) מרוחב לפנים משקוף-דחיק 50) כלי רחצה 52) עיר גדולה 54) בה הוקקיים הקונגרס הציוני הראשון 55) נקודה בתוך תאות 57) גן ציבורי – בלעז.

שעה של פנאי

חשבון קטן

מאת מתתיהו ואחיים עופר

עליך לרשום בכל משבצת ריקה, ספרה מבין הספרות 1 עד 9 ועד בכלל, באופן שסכום הספרות יהיה הסכום המופיע בגוף התשבץ. סכום הרשום מעל לאלכסון מתייחס לספרות שיש לרשום מימין לסכום וזה הרשום מתחת לאלכסון מתייחס לספרות שיש לרשום מתחת חיו.

בכל סכום, כל הספרות שונות זו מזו.

כפתורון יש לשלוח את 12 הספרות הנוצבות מאחוריו האחוריות באח מנוחה ליגע.

בין המומחים יוגדל מחשב־ביס.

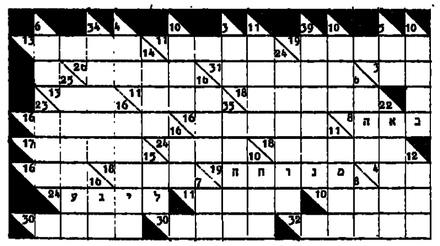

כתב סתרים

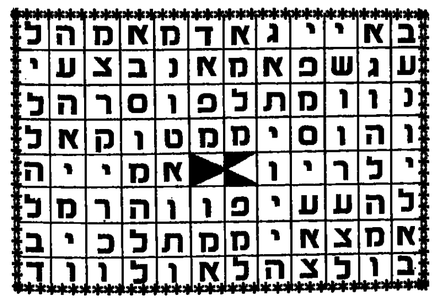

לפניכם החתלת שיר משל דלית הביקוביץ'. אין לחזור על אות יותר מפעם אחת, ויש להשתמש בכל האותיות. המעבר מאות לאות חייב כלפי מעלה מסוה אל לגדיים.

בין המומחים יוגדל חיץ־צד.

תשבץ מתרי־משמע

מאת נדיב אביידן

תשבץ מס' 102

מאונך

1. אבן חוד וקיבל במתנה תבלין (5)
4. אתמוך קצת (5)
5. כלב ברח מתוך הכרח (מן) (5)
6. איך נמנום מיקור על בראנדט שיכורו (מן) (5)
7. מתוסר דאגות עשה שמח קצת (3,4)
9. עם "13 אופקי" – הסופר שחור מן הכפון (4)
11. ראו "11 אופקי"
13. קומוניסט לעומתו זה בסדר (7)
14. (עפ"י עידא כהנמן)
18. בתוך לארץ זה רטוב וחדיר (5)
19. מה היתרון שיש למורה שלו לפני תעידת (5)
20. מבוי להמנות באוטבקיסטן (5)
21. הסנקדה הלוא נראית מבעד לחלוני (מן) (5)

מאונך

1. זה לכלוך רציני – לא בצחוק (4)
2. הסקוטיי לא שכח שזה מרגיז (3)
3. היא מסה שישה ממפלגה אחת (3)
4. הכפים הקסנוים שלו זה ממש אמרה (7) (עפ"י אילן גולדחיוד)
5. לא אכפת לו איך עני מעביר את הלילה (4)
6. מבחינה פולטית מרגיע לא (עמ (6)
10. נביא מתנה או מנחה (2,5) (עפ"י פרץ כהן)
12. אם אויה בביתו – מאיפה יוחנן (3,3) (עפ"י יעקב טומשין)
15. הלוטו יכול לשמור על העור (5)
16. כוחם בא לידי ביטוי בחיזוק החמנה (4) (עפ"י מנחם יצחקי)
17. אי חשק שתוקף אותי (מן) (4) (עפ"י אורי אלוני ואורה שיינמן)
19. השר עלה על סוס (3)

בין המומחים יוגדל סך 6000 שקלים

את תפתרונות יש לשלוח לפי הכתובת: תשבץ תרתי משמע "ידיעות אחרונות" ת.ד. 9177 מיקוד 61091 ת"א.

תפתרון תשבץ מס' 97

תפתרון גליון 1133

• חשבון קטן: ש"ג, ל"ג, ר"ו, ס"ו.
• קשר סמיוטי: ר"ן/נ.ו. 2.ב.ח.י.ד.ז, מ.4.ל.ת, 5.ר.ד.6.א.ס.ד.37.ן/ב.ט.

הפתרונות והזוכים

שמות הזוכים בתגרולת 12 פרסי הספרים "אותיות ומספרים" 1084

1) מנשה כהנ, רח' בן־יעמי 55/10, עכו (24522). 2) סנן עמליה סופר, מ.א. 3218984, ד.צ. 02777, צה"ל. 3) מתן נרוות, כפר־הנוער, בן־שמן (73120). 4) יעל חסיפות, רח' ברייתאי 19, ת"א (66533). 5) מרדכי מגן, רח' המפרדים 2, קריית אונו (28000). 6) שלמה לוכטיק, רח' המגנים 14/7, הרצליה (46498). 7) חיים חרמב"ם, רח' יצחק־שדה 2, פתח־תקוה 8) חנניה יאיר, צבעה ויקנקן, גילה 513/69, ירושלים (93384) 9) אבי גולד, רח' אייזשטיין 53, חיפה (34602). 10) סבי פרץ, רח' סימון 4, חולון (58342). 11) נחמיה פיזם, רח' המכבים 20, בני־ברק (51211). 12) מ. דגיאל, קיבוץ אפק (30042).

שמות 5 חיילי צה"ל שזכו כ"א בספר, בתגרולת "אותיות ומספרים" 1084

1) עדד מרגלית, מ.א. 3737398, ד.צ. 02170, צ.ח.ל. 2) אלון יעקבי, מ.א. 3720309, ד.צ. 02150/ח, צ.ח.ל. 3) גלעד חכמ, מ.א. 4328964, ד.צ. 03615, צ.ח.ל. 4) עליזה עבג, מ.א. 3391488, ד.צ. 02229/אלף. ב. צ.ח.ל. 5) מתן בוכמן, ד.צ. 01280, צ.ח.ל. (כתובת אחרונה: שד' ירושלים 103/36, באר־שבע (84771).

אותיות ומיספרים

מספר 1091

לפניכם חידת "אותיות ומספרים". בפעולת הכפל והחלפת הספרות באותיות יש לשחזר את פעולת החיש בגן ולמצוא את הספרה שאינה משתתפת בה * 12 פרסי ספרים יחולקו בתגרול לת בין המומחים נכונה « המען למשלוח המחרוזן: "אותיות ומספרים מס' 1091", ת"ד 20227, ת"א.

מתח צר	
תחלה המלצ	
תלחבר	

פתרון חידת "אותיות ומספרים" מספר 1085

6857 | 203
609 | 33
767
609
158

הספרות שאין משתתפות בחידה הן: "4" – "1".

שמות 5 חיילי צה"ל, שזכו כ"א בספר, בתגרולת "אותיות ומספרים" 1085

1) עדד מרגלית, מ.א. 3737398, ד.צ. 02170, צ.ח.ל. 2) אלון יעקבי, מ.א. 3720309, ד.צ. 02150/ח, צ.ח.ל. 3) גלעד חכמ, מ.א. 4328964, ד.צ. 03615, צ.ח.ל. 4) עליזה עבג, מ.א. 3391488, ד.צ. 02229/אלף. ב. צ.ח.ל. 5) מתן בוכמן, ד.צ. 01280, צ.ח.ל. (כתובת אחרונה: שד' ירושלים 103/36, באר־שבע (84771).

הציור השבועי לילד

לאן הדג נעלם?

חי ואון התומדים שבנו ליד אגם הינו להנאתם. אולד הדגים שנחיה בצלוחיות זינוק הנעלם. מולי תצליחו אתם לגלות את מקומו.

שחמט

מאת אורי צחור

הצעירים הצטיינו במונפלייה

בתחרות המועמדים במונפלייה, בדרום צרפת, הסתיימה בהישג מזי היר לרבי־האמנים ארתור יוסופוב (בן 26), אנדריי סוקולוב בן ה"22, ורפאל וגאנאן בן ה"34 – שניהם מברית"מ, שסיימו במקומות 1–3 במשותף, בשכל אחד מהם צובר – 9 נקודות ב"15 משחקים. הסלושה יתמודדו בדו"קרבות המומנמרים.

אחריהם סיימו, אלוף העולם לשעבר, מיכאל טל, בן ה"49, הלונדוני יאן טימן בן ה"34 – 8.5 נק'. בין השניים נערך, לאחר התחרות, דו"קרב שנעד לקבוע, מי מהם יהיה הרביעי שישתתף בדו"קרבות.

המנצחים בשני הדו"קרבות, שיערכו בשנה הבאה, יתמודדו ביניהם. המנצח יתמודד בדו"קרב נוסף עם סגן אלוף העולם, והמנצח במאבק זה יתמודד ב"1987 עם אלוף העולם על תואר.

בפקומות 7–6 במונפלייה סיימו אלוף העולם לשעבר בורים ספאס־קי, הוי כיום בצרפת, ורב־האמן אלכסנדר כליאבסקי מברית"מ – 8 נק'. אחריהם: אלוף העולם לשע־בר ואסילי סמיסלוב בן ה"64, אל"כ סנדר צ'רנין וגאריש פורסיש – 7.5 נק'. יאסר סייראוואן וצעיר ה"משתתפים ניי"ל שרחנ בן ה"20 – 7 נק'. ויקטור קורצ'ניי – 6.5 (כשלון נחל לקורצ'ניי) וולפן ריב־לי חזה נגוריאראס – 6 נק'. קוין סטראנס – 5. בין המנצחים לאחרון בתחרות מבדיל הפרש של 4 נקו־דות בלבד.

בעלי הדרוג הגבוה ביותר בתח־רות הם: יאן טימן ואלכסנדר כליאבסקי, עם 2640 נקודות. הש־ניים תופסים את המקומות 4–3 בשטוחף בעולם, לאחר קראפוב וקאספרוב. בעל הדרוג הנמוך ביו־תר הוא קוין סטראנס מקנדה – 2550 נקודות. לאנדריי סוקולוב, היהודי שעפיל לשלב הבא – 2555 נקודות, כמו גם לגנאייארס. המקי דם המפוצע הוא: 2592, מכאן שהתחרות היתה בקטגוריה 14 בד־רוג התחרויות. בשנים האחרונות נערכו אנגם מספר תחרויות בדרגה 15, אך המשתתפו בהן לכל היותר 12 מתחרים.

מבין 120 המשתתפים בתחרות מתפליה הסתיימו – 74 בתוצאות תיקו. זהו אחוז גבוה במיוחד של תוצאות תיקו. בשלוש התחרויות הביכאוריות הכתובה אחוז תוצאות תיקו סביב אחוז. לדברי שופט השחמט הבינלאומי צבי בר שירה, הושגו רק 25 נצחונות בכלים הל' בנים 21 נצחונות הושגו בכלים השחורים – יתם מאוד לא רגיל. לא היה שחקן, בתחרות, שלא ניצח ולא היה מי שלא נוצח בה. האחרון לסנצחים מיכאל טל, המסיר לאיסט מייראוואן לקיריינה, קשה היה לטל בראשון הלקיריה, קשה היה לטל להצטיין לאורך כל 15 משחקי התחרות. בסבוב האחרון הוא סיים בתיקו עם קפאבוב.

בתחרות השניה במונפלייה ניצחו ואן דר סטרן מהולנד ויעקב מורדי מישראל בהדפדוס 380 מתח' רים.

שני מנצחים בפתח־תקוה

רמי אברהמי ויוסף סבי סיימו בהקמות 2–1 בתחרות פוף שבוע שנערכה ב"בית נסע" בפתח־תקוה. כל אחד מהשניים צבר – 4.5 נקו־דות בחמשה משחקים בהקדימם את גיי גרינברג (שהפסיד לאברהמי), מארק קוטליאר, דענן פלאי וגיל קורן – 4 נ"א. 56 שחמטאים השתתפו בתחרות שאורגנה ונהלה ביידי צבי גל ואלמוג בורשטיין.

המשחק ה־19

מה לשחמטאים בעלי שעור קומה כאנאטולי קארפוב וגארי קאספרוב רבני גאות ושפל. במשחק ה"16 שהיינגנו במרוגנו לפני שלושה שבועות ראינו את קאספרוב בשיי אי. במשחק ה"19 שוב ניצח קאספ־רוב, אך הפעם לא היה צריך להתעלות לשיאו כדי לנצח. הזה זה אחד מהמשחקים החלשים ביותר של קארפוב. ובכל זאת מגיען לר' את כיצד הובס קארפוב במשחק ה"19.

הגנה נימבו הודית

לבן: קאספרוב **שחור:** קארפוב
מוסקבה, אוקטובר 1985

1. ד4, פ־ק4; 2. ג3, ה6; 3. פ־ג3, ר־ב4; 4. פ־ד3, פ־ה4; 5. מ־ב3, ר5; 6. ד5, ר־ג3; 7. ר־ד3, ס־ה3; 8. ס־ה3, ר־ג3; 9. ס־ג3, מ־ד5; 10. ...ס־ב5; 11. ...ס־ג3; 12. ר־ג3, ס־ג3; 13. מ־ב3, ס־ג5; 14. ר־ב2, ואין מנוס מאוכלן חוסר בחמשך, אפשר גם: 13. ר־א3, מ־ה7; 14. פ־ד5, וללבן התקפה חזקה) 11...ס־ב3; 12. ס־ד5; 13. ר־ג3; 14. ר־ד3; 15. ס־ה3; 16. מ־ה3, צ־ו7; 17. צ־ו3, 18. צ־ב2, צ־ה3; 19. א4, ר־ו7; הנעמדת הלבן עדיפה בבורור. הרץ השחור חסום על ידי רגלים בערוגות הלבנות. הפרש הלבן מתוך הסכנה לנסיגה. 20. ר־ב2, ס־ד7; 21. ר־ד3, מ־ד7; 22. מ־ב3, ר־ה6; 23. ר־ב2, מ־ד8; 24. צ־ד1, 25 (עד עתה שיחק קארפוב בראשון הלקייה, קשה היה לטל לנצח אסטראטגיה הנוגדת את הכללים לפיהם הוא נהג לרוב – ובצדק. תכניתו תאפשר לקאספרוב לפרוץ במרכז ולהפוך את יתרונו למתאים) 25. ס־ד3, צ־ד7; 26. ס־ה5, ר4 (המשכה של התכנית הנוטיפית) 27. ר־ו1, (הכרחי לחזור בפחרה ל־ד1) 27...פה־ה6; 28. ר־ו3, צ־ד8!

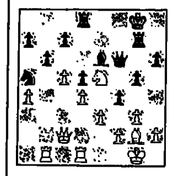

29. ה4! (הפריצה במרכז שח־ביא להניפת פיתקפת השחור) 29...ד־ה4; 30. ד־ה3, צ־ה7; 31. מ־ב3, ר־ד5; 32. ד־ה3, מ־ו3; 33. פ־ו4, מ־ה7; 34. ר־ד3, צ־ד5; 35. צ־ה2, מ־ה3; 36. צ־ו2, מ־ד3; 37. פ־ה5, מ־ו6; 38. ב־ב3, מ־ה3; 39. ה3, צ־ד4; 40. מ־ו3, המנעה בדוחק הזמן, אך מצב הש־חור קשה גם בלעדיה. לאחר 39...ד4; בא 40. מ־ו3, ומאיים ע"ו + עם התקפה מכרעת). 40. פ־ו3, פ־ב3; 41. צ־ב2, מ־ה3; 42. מה־ג5 + והשחור נכנע.

מאוצר התחבולה

לבן: קולטומאן **שחור:** צינמן
לנינגראד 1985

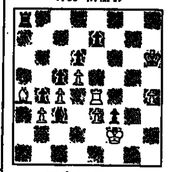

חור השחור לשחק

בעמדה הנתונה אין השחור יכול למנוע, לשווה אבדן רגלי, אך מתברר שאין הוא חייב לזיגה מוד־ה. אי יותר מדי סכך ואכן צינמן מצא פתרון מרהיב שהעקבה לו נצחון. כיצד? הפתרון לחלן במחוקר.

פתרון

1. ...ס־ב3!! 2. ס־ב3, ר־ב4; 3. ס־ד1, ר־ו1; 4. ס־ו1, ר־ד3; 5. ס־ד3, ר־ב4; 6. ס־ב4, ר־ד3; 7. ס־ד3, ר־ב4; 8. ס־ב4, ר־ד3; 9. ס־ד3, ר־ב4; 10. ס־ב4, ר־ד3; 11. ס־ד3, ר־ב4; 12. ס־ב4, ר־ד3; 13. ס־ד3, ר־ב4; 14. ס־ב4, ר־ד3; 15. ס־ד3, ר־ב4; 16. ס־ב4, ר־ד3; 17. ס־ד3, ר־ב4; 18. ס־ב4, ר־ד3; 19. ס־ד3, ר־ב4; 20. ס־ב4, ר־ד3; 21. ס־ד3, ר־ב4; 22. ס־ב4, ר־ד3; 23. ס־ד3, ר־ב4; 24. ס־ב4, ר־ד3; 25. ס־ד3, ר־ב4; 26. ס־ב4, ר־ד3; 27. ס־ד3, ר־ב4; 28. ס־ב4, ר־ד3; 29. ס־ד3, ר־ב4; 30. ס־ב4, ר־ד3; 31. ס־ד3, ר־ב4; 32. ס־ב4, ר־ד3; 33. ס־ד3, ר־ב4; 34. ס־ב4, ר־ד3; 35. ס־ד3, ר־ב4; 36. ס־ב4, ר־ד3; 37. ס־ד3, ר־ב4; 38. ס־ב4, ר־ד3; 39. ס־ד3, ר־ב4; 40. ס־ב4, ר־ד3; 41. ס־ד3, ר־ב4; 42. ס־ב4, ר־ד3; 43. ס־ד3, ר־ב4; 44. ס־ב4, ר־ד3; 45. ס־ד3, ר־ב4; 46. ס־ב4, ר־ד3; 47. ס־ד3, ר־ב4; 48. ס־ב4, ר־ד3; 49. ס־ד3, ר־ב4; 50. ס־ב4, ר־ד3; 51. ס־ד3, ר־ב4; 52. ס־ב4, ר־ד3; 53. ס־ד3, ר־ב4; 54. ס־ב4, ר־ד3; 55. ס־ד3, ר־ב4; 56. ס־ב4, ר־ד3; 57. ס־ד3, ר־ב4; 58. ס־ב4, ר־ד3; 59. ס־ד3, ר־ב4; 60. ס־ב4, ר־ד3; 61. ס־ד3, ר־ב4; 62. ס־ב4, ר־ד3; 63. ס־ד3, ר־ב4; 64. ס־ב4, ר־ד3; 65. ס־ד3, ר־ב4; 66. ס־ב4, ר־ד3; 67. ס־ד3, ר־ב4; 68. ס־ב4, ר־ד3; 69. ס־ד3, ר־ב4; 70. ס־ב4, ר־ד3; 71. ס־ד3, ר־ב4; 72. ס־ב4, ר־ד3; 73. ס־ד3, ר־ב4; 74. ס־ב4, ר־ד3; 75. ס־ד3, ר־ב4; 76. ס־ב4, ר־ד3; 77. ס־ד3, ר־ב4; 78. ס־ב4, ר־ד3; 79. ס־ד3, ר־ב4; 80. ס־ב4, ר־ד3; 81. ס־ד3, ר־ב4; 82. ס־ב4, ר־ד3; 83. ס־ד3, ר־ב4; 84. ס־ב4, ר־ד3; 85. ס־ד3, ר־ב4; 86. ס־ב4, ר־ד3; 87. ס־ד3, ר־ב4; 88. ס־ב4, ר־ד3; 89. ס־ד3, ר־ב4; 90. ס־ב4, ר־ד3; 91. ס־ד3, ר־ב4; 92. ס־ב4, ר־ד3; 93. ס־ד3, ר־ב4; 94. ס־ב4, ר־ד3; 95. ס־ד3, ר־ב4; 96. ס־ב4, ר־ד3; 97. ס־ד3, ר־ב4; 98. ס־ב4, ר־ד3; 99. ס־ד3, ר־ב4; 100. ס־ב4, ר־ד3; 101. ס־ד3, ר־ב4; 102. ס־ב4, ר־ד3; 103. ס־ד3, ר־ב4; 104. ס־ב4, ר־ד3; 105. ס־ד3, ר־ב4; 106. ס־ב4, ר־ד3; 107. ס־ד3, ר־ב4; 108. ס־ב4, ר־ד3; 109. ס־ד3, ר־ב4; 110. ס־ב4, ר־ד3; 111. ס־ד3, ר־ב4; 112. ס־ב4, ר־ד3; 113. ס־ד3, ר־ב4; 114. ס־ב4, ר־ד3; 115. ס־ד3, ר־ב4; 116. ס־ב4, ר־ד3; 117. ס־ד3, ר־ב4; 118. ס־ב4, ר־ד3; 119. ס־ד3, ר־ב4; 120. ס־ב4, ר־ד3; 121. ס־ד3, ר־ב4; 122. ס־ב4, ר־ד3; 123. ס־ד3, ר־ב4; 124. ס־ב4, ר־ד3; 125. ס־ד3, ר־ב4; 126. ס־ב4, ר־ד3; 127. ס־ד3, ר־ב4; 128. ס־ב4, ר־ד3; 129. ס־ד3, ר־ב4; 130. ס־ב4, ר־ד3; 131. ס־ד3, ר־ב4; 132. ס־ב4, ר־ד3; 133. ס־ד3, ר־ב4; 134. ס־ב4, ר־ד3; 135. ס־ד3, ר־ב4; 136. ס־ב4, ר־ד3; 137. ס־ד3, ר־ב4; 138. ס־ב4, ר־ד3; 139. ס־ד3, ר־ב4; 140. ס־ב4, ר־ד3; 141. ס־ד3, ר־ב4; 142. ס־ב4, ר־ד3; 143. ס־ד3, ר־ב4; 144. ס־ב4, ר־ד3; 145. ס־ד3, ר־ב4; 146. ס־ב4, ר־ד3; 147. ס־ד3, ר־ב4; 148. ס־ב4, ר־ד3; 149. ס־ד3, ר־ב4; 150. ס־ב4, ר־ד3; 151. ס־ד3, ר־ב4; 152. ס־ב4, ר־ד3; 153. ס־ד3, ר־ב4; 154. ס־ב4, ר־ד3; 155. ס־ד3, ר־ב4; 156. ס־ב4, ר־ד3; 157. ס־ד3, ר־ב4; 158. ס־ב4, ר־ד3; 159. ס־ד3, ר־ב4; 160. ס־ב4, ר־ד3; 161. ס־ד3, ר־ב4; 162. ס־ב4, ר־ד3; 163. ס־ד3, ר־ב4; 164. ס־ב4, ר־ד3; 165. ס־ד3, ר־ב4; 166. ס־ב4, ר־ד3; 167. ס־ד3, ר־ב4; 168. ס־ב4, ר־ד3; 169. ס־ד3, ר־ב4; 170. ס־ב4, ר־ד3; 171. ס־ד3, ר־ב4; 172. ס־ב4, ר־ד3; 173. ס־ד3, ר־ב4; 174. ס־ב4, ר־ד3; 175. ס־ד3, ר־ב4; 176. ס־ב4, ר־ד3; 177. ס־ד3, ר־ב4; 178. ס־ב4, ר־ד3; 179. ס־ד3, ר־ב4; 180. ס־ב4, ר־ד3; 181. ס־ד3, ר־ב4; 182. ס־ב4, ר־ד3; 183. ס־ד3, ר־ב4; 184. ס־ב4, ר־ד3; 185. ס־ד3, ר־ב4; 186. ס־ב4, ר־ד3; 187. ס־ד3, ר־ב4; 188. ס־ב4, ר־ד3; 189. ס־ד3, ר־ב4; 190. ס־ב4, ר־ד3; 191. ס־ד3, ר־ב4; 192. ס־ב4, ר־ד3; 193. ס־ד3, ר־ב4; 194. ס־ב4, ר־ד3; 195. ס־ד3, ר־ב4; 196. ס־ב4, ר־ד3; 197. ס־ד3, ר־ב4; 198. ס־ב4, ר־ד3; 199. ס־ד3, ר־ב4; 200. ס־ב4, ר־ד3; 201. ס־ד3, ר־ב4; 202. ס־ב4, ר־ד3; 203. ס־ד3, ר־ב4; 204. ס־ב4, ר־ד3; 205. ס־ד3, ר־ב4; 206. ס־ב4, ר־ד3; 207. ס־ד3, ר־ב4; 208. ס־ב4, ר־ד3; 209. ס־ד3, ר־ב4; 210. ס־ב4, ר־ד3; 211. ס־ד3, ר־ב4; 212. ס־ב4, ר־ד3; 213. ס־ד3, ר־ב4; 214. ס־ב4, ר־ד3; 215. ס־ד3, ר־ב4; 216. ס־ב4, ר־ד3; 217. ס־ד3, ר־ב4; 218. ס־ב4, ר־ד3; 219. ס־ד3, ר־ב4; 220. ס־ב4, ר־ד3; 221. ס־ד3, ר־ב4; 222. ס־ב4, ר־ד3; 223. ס־ד3, ר־ב4; 224. ס־ב4, ר־ד3; 225. ס־ד3, ר־ב4; 226. ס־ב4, ר־ד3; 227. ס־ד3, ר־ב4; 228. ס־ב4, ר־ד3; 229. ס־ד3, ר־ב4; 230. ס־ב4, ר־ד3; 231. ס־ד3, ר־ב4; 232. ס־ב4, ר־ד3; 233. ס־ד3, ר־ב4; 234. ס־ב4, ר־ד3; 235. ס־ד3, ר־ב4; 236. ס־ב4, ר־ד3; 237. ס־ד3, ר־ב4; 238. ס־ב4, ר־ד3; 239. ס־ד3, ר־ב4; 240. ס־ב4, ר־ד3; 241. ס־ד3, ר־ב4; 242. ס־ב4, ר־ד3; 243. ס־ד3, ר־ב4; 244. ס־ב4, ר־ד3; 245. ס־ד3, ר־ב4; 246. ס־ב4, ר־ד3; 247. ס־ד3, ר־ב4; 248. ס־ב4, ר־ד3; 249. ס־ד3, ר־ב4; 250. ס־ב4, ר־ד3; 251. ס־ד3, ר־ב4; 252. ס־ב4, ר־ד3; 253. ס־ד3, ר־ב4; 254. ס־ב4, ר־ד3; 255. ס־ד3, ר־ב4; 256. ס־ב4, ר־ד3; 257. ס־ד3, ר־ב4; 258. ס־ב4, ר־ד3; 259. ס־ד3, ר־ב4; 260. ס־ב4, ר־ד3; 261. ס־ד3, ר־ב4; 262. ס־ב4, ר־ד3; 263. ס־ד3, ר־ב4; 264. ס־ב4, ר־ד3; 265. ס־ד3, ר־ב4; 266. ס־ב4, ר־ד3; 267. ס־ד3, ר־ב4; 268. ס־ב4, ר־ד3; 269. ס־ד3, ר־ב4; 270. ס־ב4, ר־ד3; 271. ס־ד3, ר־ב4; 272. ס־ב4, ר־ד3; 273. ס־ד3, ר־ב4; 274. ס־ב4, ר־ד3; 275. ס־ד3, ר־ב4; 276. ס־ב4, ר־ד3; 277. ס־ד3, ר־ב4; 278. ס־ב4, ר־ד3; 279. ס־ד3, ר־ב4; 280. ס־ב4, ר־ד3; 281. ס־ד3, ר־ב4; 282. ס־ב4, ר־ד3; 283. ס־ד3, ר־ב4; 284. ס־ב4, ר־ד3; 285. ס־ד3, ר־ב4; 286. ס־ב4, ר־ד3; 287. ס־ד3, ר־ב4; 288. ס־ב4, ר־ד3; 289. ס־ד3, ר־ב4; 290. ס־ב4, ר־ד3; 291. ס־ד3, ר־ב4; 292. ס־ב4, ר־ד3; 293. ס־ד3, ר־ב4; 294. ס־ב4, ר־ד3; 295. ס־ד3, ר־ב4; 296. ס־ב4, ר־ד3; 297. ס־ד3, ר־ב4; 298. ס־ב4, ר־ד3; 299. ס־ד3, ר־ב4; 300. ס־ב4, ר־ד3; 301. ס־ד3, ר־ב4; 302. ס־ב4, ר־ד3; 303. ס־ד3, ר־ב4; 304. ס־ב4, ר־ד3; 305. ס־ד3, ר־ב4; 306. ס־ב4, ר־ד3; 307. ס־ד3, ר־ב4; 308. ס־ב4, ר־ד3; 309. ס־ד3, ר־ב4; 310. ס־ב4, ר־ד3; 311. ס־ד3, ר־ב4; 312. ס־ב4, ר־ד3; 313. ס־ד3, ר־ב4; 314. ס־ב4, ר־ד3; 315. ס־ד3, ר־ב4; 316. ס־ב4, ר־ד3; 317. ס־ד3, ר־ב4; 318. ס־ב4, ר־ד3; 319. ס־ד3, ר־ב4; 320. ס־ב4, ר־ד3; 321. ס־ד3, ר־ב4; 322. ס־ב4, ר־ד3; 323. ס־ד3, ר־ב4; 324. ס־ב4, ר־ד3; 325. ס־ד3, ר־ב4; 326. ס־ב4, ר־ד3; 327. ס־ד3, ר־ב4; 328. ס־ב4, ר־ד3; 329. ס־ד3, ר־ב4; 330. ס־ב4, ר־ד3; 331. ס־ד3, ר־ב4; 332. ס־ב4, ר־ד3; 333. ס־ד3, ר־ב4; 334. ס־ב4, ר־ד3; 335. ס־ד3, ר־ב4; 336. ס־ב4, ר־ד3; 337. ס־ד3, ר־ב4; 338. ס־ב4, ר־ד3; 339. ס־ד3, ר־ב4; 340. ס־ב4, ר־ד3; 341. ס־ד3, ר־ב4; 342. ס־ב4, ר־ד3; 343. ס־ד3, ר־ב4; 344. ס־ב4, ר־ד3; 345. ס־ד3, ר־ב4; 346. ס־ב4, ר־ד3; 347. ס־ד3, ר־ב4; 348. ס־ב4, ר־ד3; 349. ס־ד3, ר־ב4; 350. ס־ב4, ר־ד3; 351. ס־ד3, ר־ב4; 352. ס־ב4, ר־ד3; 353. ס־ד3, ר־ב4; 354. ס־ב4, ר־ד3; 355. ס־ד3, ר־ב4; 356. ס־ב4, ר־ד3; 357. ס־ד3, ר־ב4; 358. ס־ב4, ר־ד3; 359. ס־ד3, ר־ב4; 360. ס־ב4, ר־ד3; 361. ס־ד3, ר־ב4; 362. ס־ב4, ר־ד3; 363. ס־ד3, ר־ב4; 364. ס־ב4, ר־ד3; 365. ס־ד3, ר־ב4; 366. ס־ב4, ר־ד3; 367. ס־ד3, ר־ב4; 368. ס־ב4, ר־ד3; 369. ס־ד3, ר־ב4; 370. ס־ב4, ר־ד3; 371. ס־ד3, ר־ב4; 372. ס־ב4, ר־ד3; 373. ס־ד3, ר־ב4; 374. ס־ב4, ר־ד3; 375. ס־ד3, ר־ב4; 376. ס־ב4, ר־ד3; 377. ס־ד3, ר־ב4; 378. ס־ב4, ר־ד3; 379. ס־ד3, ר־ב4; 380. ס־ב4, ר־ד3; 381. ס־ד3, ר־ב4; 382. ס־ב4, ר־ד3; 383. ס־ד3, ר־ב4; 384. ס־ב4, ר־ד3; 385. ס־ד3, ר־ב4; 386. ס־ב4, ר־ד3; 387. ס־ד3, ר־ב4; 388. ס־ב4, ר־ד3; 389. ס־ד3, ר־ב4; 390. ס־ב4, ר־ד3; 391. ס־ד3, ר־ב4; 392. ס־ב4, ר־ד3; 393. ס־ד3, ר־ב4; 394. ס־ב4, ר־ד3; 395. ס־ד3, ר־ב4; 396. ס־ב4, ר־ד3; 397. ס־ד3, ר־ב4; 398. ס־ב4, ר־ד3; 399. ס־ד3, ר־ב4; 400. ס־ב4, ר־ד3; 401. ס־ד3, ר־ב4; 402. ס־ב4, ר־ד3; 403. ס־ד3, ר־ב4; 404. ס־ב4, ר־ד3; 405. ס־ד3, ר־ב4; 406. ס־ב4, ר־ד3; 407. ס־ד3, ר־ב4; 408. ס־ב4, ר־ד3; 409. ס־ד3, ר־ב4; 410. ס־ב4, ר־ד3; 411. ס־ד3, ר־ב4; 412. ס־ב4, ר־ד3; 413. ס־ד3, ר־ב4; 414. ס־ב4, ר־ד3; 415. ס־ד3, ר־ב4; 416. ס־ב4, ר־ד3; 417. ס־ד3, ר־ב4; 418. ס־ב4, ר־ד3; 419. ס־ד3, ר־ב4; 420. ס־ב4, ר־ד3; 421. ס־ד3, ר־ב4; 422. ס־ב4, ר־ד3; 423. ס־ד3, ר־ב4; 424. ס־ב4, ר־ד3; 425. ס־ד3, ר־ב4; 426. ס־ב4, ר־ד3; 427. ס־ד3, ר־ב4; 428. ס־ב4, ר־ד3; 429. ס־ד3, ר־ב4; 430. ס־ב4, ר־ד3; 431. ס־ד3, ר־ב4; 432. ס־ב4, ר־ד3; 433. ס־ד3, ר־ב4; 434. ס־ב4, ר־ד3; 435. ס־ד3, ר־ב4; 436. ס־ב4, ר־ד3; 437. ס־ד3, ר־ב4; 438. ס־ב4, ר־ד3; 439. ס־ד3, ר־ב4; 440. ס־ב4, ר־ד3; 441. ס־ד3, ר־ב4; 442. ס־ב4, ר־ד3; 443. ס־ד3, ר־ב4; 444. ס־ב4, ר־ד3; 445. ס־ד3, ר־ב4; 446. ס־ב4, ר־ד3; 447. ס־ד3, ר־ב4; 448. ס־ב4, ר־ד3; 449. ס־ד3, ר־ב4; 450. ס־ב4, ר־ד3; 451. ס־ד3, ר־ב4; 452. ס־ב4, ר־ד3; 453. ס־ד3, ר־ב4; 454. ס־ב4, ר־ד3; 455. ס־ד3, ר־ב4; 456. ס־ב4, ר־ד3; 457. ס־ד3, ר־ב4; 458. ס־ב4, ר־ד3; 459. ס־ד3, ר־ב4; 460. ס־ב4, ר־ד3; 461. ס־ד3, ר־ב4; 462. ס־ב4, ר־ד3; 463. ס־ד3, ר־ב4; 464. ס־ב4, ר־ד3; 465. ס־ד3, ר־ב4; 466. ס־ב4, ר־ד3; 467. ס־ד3, ר־ב4; 468. ס־ב4, ר־ד3; 469. ס־ד3, ר־ב4; 470. ס־ב4, ר־ד3; 471. ס־ד3, ר־ב4; 472. ס־ב4, ר־ד3; 473. ס־ד3, ר־ב4; 474. ס־ב4, ר־ד3; 475. ס־ד

דבר מצחיק קרה ל'חסמבה' בדרך לחולון

ידעה שנדפסה בעיתון לפני שבועות אחדים צדה את עיני, וכך נאמר בערך: קבוצת ילדים מחולון שלחה מכתב לשר המשטרה, חיים בר־לב, וביקשה להשתלב בפעילות המשטרה. ילדי החבורה, כמו נערי "חסמבה" של יגאל מוסינזון, קראו לחבורתם בשם המורכב מראשי תיבות: "יאל־פאל", לאמור: "ילדים אמיצים למען פעילות אזרחית למופת". שר המשטרה היפנה אותם לחתנת המשמר האזרחי בעיר מגוריהם, חולון, שם, כך אמר, תיקצא דרך כלשהי להיענות בהם.

"דברים לא טובים", לא ידע איש מהם לענות. שרון, סגנית המפקד, נחלצה לעזרת פקוידה והכריזה בקול סמכותי: "אנחנו רוצים לעזור למשטרה לאכוף את החוק". יפה, באמת יפה; רק חבל שבהמשך השיחה התרשמתי כי ההבדל בין אכיפת החוק לעקיפתו אינו ברור לרובם. על השאלה באיזה סוג של עבירות הם סבורים שיצליחו לטפל, אני מקבל את התשובה: "הו הו! יש המון!" אבל מכל ההמון הזה לא הצלחתי לקבל אפילו דוגמה אחת.

ילדי חבורת "יאל־פאל" התחילו בפעילותם לפני כחודש וחצי. שאלתי אותם אם יש להם דוגמה כלשהי למעשה אזרחי למופת שביצעו לאחרונה; התשובה: "גילינו בבנין ההולך ובנוה בסביבה מיכל גאז חשוד. בהתחלה רצינו להודיע למשטרה, אבל אחר כך החלטנו לחקור בדבר. הענין הזה עדיין אינו לפירסום. אבל אנחנו יכולים להגיד לך שיש דברים בגו". זהו. ואני לחומי חשבתי, שאורח המגלה חפץ חשוד צריך להתרחק ולהודיע מיד למשטרה. בכל אופן, בתשדירי השירות בנושא הזה לא מוזכרת שום חקירה. מיעוט הפעולות מוסבר על ידם ב"חוסר סמכויות. אנחנו עסוקים עכשיו בלקפש את הסמכויות, ובגלל זה יש מעט פעילויות אחרות".

שרון רוצה להיות משפטנית כשתגדל, או חברת כנסת. היא מתעניינת בפוליטיקה, אבל מתלבטת בין המערך, הליכוד ו"החזיה". פקוידה מביטים בה בפה פעור, ובמהרה מתברר לי שהם אינם מבינים מהי פוליטיקה. במקום זאת הם מראים לי בגאווה תיק מסודר להפליא של קטעי עיתונות. נו, בערכה של התקשורת בימינו הם מבינים, ועוד איך. לא חשוב מה עשית, חשוב מה אומרים שעשית. הנה, כתוב בעיתון וגם שודר בטלויזיה שילדי "יאל־פאל" מחולון הקימו חבורת ילדים סורית העורת למשטרה. לפני לכתי אני מעניק לסגנית המפקד הזדמנות נוספת לנסח את מטרות החבורה; הנה התוצאה, כלשונה: "אנחנו רוצים להוכיח לעולם שהוא לא כל כך נורא, ושאפשר לסדר אותו, ושהנוער לא כל כך נורא. עובדה, הנה יש חבורה!" זה זה, ירון הבי, אכלת אותה! אבל זה, כנראה, מה שמגיע לך ולכולנו.

יבשם עזגד

הסרט "חסמבה ושודדי הסוסים"

הידעה עוררה את סקרנותי והחלטתי לצאת ולראות במו עיני אתו הפלא: ילדי ישראל של תשמ"ו רוצים לעזור למשטרה, להילחם בפשע. טוב, מה אגיד לכמו הלוואי שלא הייתי עולה הנושא; הייתי חוסך מעצמי אכזבה מרה.

כבר בשיחת הטלפון הראשונה לביתה של שרון שרייבר, הרגשתי שמשהו לא בסדר. הילדה בת האחת־עשרה וחצי לא הצליחה להבין מה אני רוצה ממנה. רק אחרי בירורים חוזרים ונשנים נזכרה ש"כן, כן, הקמנו באמת חבורה של ילדים". כדי להשלים את המהמנה, לא ידעה סגנית מפקד חבורת הילדים שהחליטה לעזור למשטרה, למסור את כתובתה בצורה מסודרת. כדי להגיע למקום נאלצתי איפוא (אי לאוחה בושה!) להיעזר בשירותיה הטובים של משטרת ישראל.

האכזבה הלכה וגברה כשישבתי בחדרה של שרון מרקוף בילדי "יאל־פאל". מטרות הקבוצה, שאותן ליקטתי מפיהם בעמל רב, נשמעות בערך כך: "אנחנו רוצים לעזור למשטרה נגד כל מיני אנשים חשודים וגם למצוא מקומות שבהם נעשים דברים לא טובים". על השאלה המסובכת מה הם מוזכרת שום חקירה. מיעוט הפעולות מוסבר על ידם ב"חוסר סמכויות. אנחנו עסוקים עכשיו בלקפש את הסמכויות, ובגלל זה יש מעט פעילויות אחרות".

שרון רוצה להיות משפטנית כשתגדל, או חברת כנסת. היא מתעניינת בפוליטיקה, אבל מתלבטת בין המערך, הליכוד ו"החזיה". פקוידה מביטים בה בפה פעור, ובמהרה מתברר לי שהם אינם מבינים מהי פוליטיקה. במקום זאת הם מראים לי בגאווה תיק מסודר להפליא של קטעי עיתונות. נו, בערכה של התקשורת בימינו הם מבינים, ועוד איך. לא חשוב מה עשית, חשוב מה אומרים שעשית. הנה, כתוב בעיתון וגם שודר בטלויזיה שילדי "יאל־פאל" מחולון הקימו חבורת ילדים סורית העורת למשטרה. לפני לכתי אני מעניק לסגנית המפקד הזדמנות נוספת לנסח את מטרות החבורה; הנה התוצאה, כלשונה: "אנחנו רוצים להוכיח לעולם שהוא לא כל כך נורא, ושאפשר לסדר אותו, ושהנוער לא כל כך נורא. עובדה, הנה יש חבורה!" זה זה, ירון הבי, אכלת אותה! אבל זה, כנראה, מה שמגיע לך ולכולנו.

יבשם עזגד

★

בעשרה דברים נברא העולם: בחכמה ובתבונה ובדעת, בכח ובגערה ובגבורה, בצדק ובמשפט, בחסד וברחמים.

מר זוטרא בר טוביה

נקניקיה ברטב בצל

איך עושים נקניקיה כל אחד יודע. אפשר לבשל אותה במים ואפשר לטגן על סיר. אבל איך מגישים נקניקיה כשנמאס לאכל אותה עם חרדל או קטשופ? כדאי לכם לנסות נקניקיה ברטב בצל בתוך לחמניה. זהו מעין אמתי גם לקטנים גם לגדולים.

להכנת רטב בצל צריך לחתוך שני בצלים בינוניים לטבעות. (אגב, אם אתם בוכים בשעת חיתוך בצל, קדאי לכם ללבש על הפנים מסכת צלילה, ועד שהחורים גומרים לצחוק, כבר נמרחם לחתוך.) אחר כך שמים במחבת כף גדושה מרגרינה ואליה משגגים את הבצל עד שיקבל צבע חום בהיר. בינתים מכינים כוס מים, שמעמד על יד הכיריים. כשהבצל השחים, מוסיפים לו כף קמח, ותוך כדי בחישה ביד אחת, מוסיפים חצי כוס מים ביד השניה. את הדבר הזה צריך לעשות מהר, אחרת יהיו גושים ברטב. מוסיפים מלח ופלפל ומקבלים רטב סמיך, שאותו משימו בקערת כף לתוך הנקניקיה ואליה תצרפו את הנקניקיה החמה.

אגב, אם תחקשו לאכל את הנקניקיה, סימן ששכחתם להוריד מהכפים את הפסיסה והשוגרקל. אז תורידו – ובתאבון.

דניאלה שמי

גם סידור לילדים צריך להיות בסדר

"הסידור שלי" (הוצאת מאור) הוא נסיון מעניין להוציא סידור לילדים, שיכלול לקט של קטעי תפילה מתאימים לגיל הרך. זהו נסיון לפנות אל הילד בשפתו ולחבב עליו את התפילה. ההקדמות המלומדות של המפקחים ר' עוריאל דביר ומזל משאט פניני מגלות, שבהכנת הפוריקט נטלו חלק פסיכולוגים ואנשי חינוך, שהצילומים המלווים את התפילות נעשו מנקודת עיניו של הילד ומזווית ראייתו את העולם. צבע הדפים שונה לפי נושאי התפילות: תכלת – לשחרית; צהבהב – לתפילת שבת; ירוק – למנחה. התפילות נדפסו בשלושה גדלים של אותיות, כשההבדל מכוון להמחיש לחורים ולמתנכים את השוני בין שלבי הלימוד מחיגה חלכלית. כמעט כל עמוד של תפילה או ברכות מלווה בעמוד עם תמונה (צילומים: אהרן פינטו וגדעון באומפלד) מעט שזה עתה נעור משנתו בדמה נוכח הנמור של "מודה אני לפניך" – התפילה הראשונה של היום; דוב ילדים הנהנים מעריך דפיחה עומדים מול ברכת "המוציא לחם מן הארץ".

הכל לכאורה טוב ויפה; אלא שלאחר עיון ב"סידור שלי" אני נאלצת לומר, לצערי: "כוונותיך רצויות אבל מעשיך אינם רצויים". שכן האנשים הרבים שעסקו בהכנתו, והשקיעו בו מאמץ ומחשבה, הוציאו מתחת ידם תוצר בעל חותמת מסרלית מובהקת – במקום ליצור משהו שיהיה טוב לכל ילדי עם ישראל המוציא לאור מסר לנו אמנם, שרבנים נתנו חותמת ראשור ל"סידור שלי", וכי אני שאלא נגד רבנים? הוף על מ. כן מצאתי בו כמה בירסאות משונות מאוד לתפילות המעובדות ליילדים.

לכך בתפילה הראשונה מצויה השפעה פסיכולוגית, נוסח לילדות של התפילה "מודה אני" בקמץ (מודה אני). ולשם מה יש צורך להביא בסידור זה, המורכב מקומץ תפילות לילדים, את סדר ההבדלה, למשל? וכי ילדים מבדילים אחרי צאת השבת? הלא זוהי פעולה השמורה למבוגרים בלבדן ועוד מוסיף העורך הערה משונה: "בתקופת שעון הקיץ יתכן שהילדים הושכבו לישון לפני שאביהם ערך הבדלה. בכל מקרה כזה, ודומהו רצוי לומר הבדלה עם הילדים גם ביום א' בבוקר, בתום תפילת שחרית". ערכתי משאל בין כמה וכמה שומרי מצוות, ואיש מהם לא שמע על הבדלה לילדים ביום ראשון בשבוע!

תפילה מיוחדת לראשי חודשים ולתגים היא ה"הלל", וחשוב לחבר אותה על הילדים. אלא שם"הסידור שלי" מצאתי גירסה מקוצרת מאוד, לא נורא, עד שמבחינים שמקדימה אותה ברכה. על מי ההלכה מברכים ברכה לפני ה"הלל"? רק כשאומרים את רובו. ההלכה גם מתייחסת בחומרה לגישה ברכת לבטלה. מה המקור לגירסת ה"הלל" של "הסידור שלי" – לא ברור לי. מה שכן ברור לי הוא, שרק עיבור מסוים מאוד יוכל ליהנות מן הסידור הזה. לא יהיו ביניהם ילדים מבתים חילוניים, החסרים הסבר לחיי־דת, וכנראה גם לא שומרי מצוות סתם. שיטת־עיגון מן הבבצוע שמה האמיתי של הגירסה הזאת צריך להיות לדעתי, "הסידור המסורתי שלי". באמונה: האם דווקא ספר־קודש הוא אינדיבידואלי, כמו סידור תפילות לשאת חותמת מסלרות, ובמרס בשרות מיעוד לילדים.

שושנה א.

הזדמנות מיוחדת ב"חוות הרהיטים"

מבצע חסר תקדים. 18 מערכות ישיבה יוקרתיות ימכרו ב־40% הנחה ומריחה

מן המלאי. בנוסף לכך, ימכרו במחירי מבצע מיוחדים פריטים רבים נוספים

ביניהם מבחר גדול של כורסאות סלוניה בבדים בעורות ובטלאים (PATCHES-HES).

מנהל "חוות הרהיטים" מר אברהם ליפסון מסר לנו, כי צומה הוא להסתערות גדר־לה מן הציבור על 18 מערכות הישיבה היוקרתיות שיימכרו במחירים שלא היו כדוגמתם.

"כל הקודם זוכה" אמר לנו אברהם ליפסון.

"אני משתנכנע ש־18 הקונים יעשו את עיסקת חייהם".

ב"חוות הרהיטים" בנוסף למבצע יוצא הדופן תוכל להנות גם מביצוע אספתי נדיר ביופיו של אולם התצוגה רחב הידיים.

בין הפריטים הרבים נמצ־אים דגמים יחודיים ל"חוות הרהיטים" כמו פינות ישיי־בה מריפוד סמלאים שם עור חומש, כורסאות שלווי־זיה עם מנגנון הסייה (סמנט בלעדי) רמזים כפר־קולנוראלי המודרני מזנונים, שידות, ספסלי טלפון ומ־אות פריטים אחרים – הכל ברמת גימור גבוהה ובעי־צוב חדשני.

מבצע לשייש אחים זקאק

מבצע

על כל סוגי גרניט למטבחים ושייש איטלקי לריצוף וחדרי אמבטיה

החל מ־20 $ למ"מ

לבעלי מפעלים לוחות גרניט בכל הצבעים

יפו, רח' יפת 71, 03-838569

מכירה מיוחדת

מוגבל במלאי

מיום א' 10.11.85 עד יום ו' 15.11.85

בשעה 8.30-17.00, יום ו' 10.00-13.00

ברהיטים היפים של בת הגר

* סלונים
* מעין אורן מאסיבי בעיצוב בלעדי
* פינות אוכל מעץ גושני - יפיפיות
* חדרי שינה מאורן פיני בעיצוב בלעדי
* לספריות ומזנונים במבחר מדות
* מערכות מרופדות בהנחות ענק - אספקה מיידית
* חדשו רהוט לעביעה והרכבה עצמית מיוחד לבת הגר!

ק.אריה פ"ת

(הכניסה מצומת עץ הזית)

א'-ה' 8.30-17.00, ו' 10.00-13.00

רחובות: "רחי" אחד העם 6

ירושלים: "קיט רהיטי רעץ"

יד חרוצים 16 חלפיות

"אלקל" – רהיטי היבוא מס' 1 בארץ

כל מי שאוהב ריהוט מסוגנן ומיוחד מכיר, ללא ספק, את חברת "אלקל" – מס' 1 בארץ בייבוא רהי־טים – ועד היום גם הגדולה ביותר בארץ בתחום זה, מזה 26 שנות קיומה של החברה הרי היא פועלת להחיר בעיבור הלקוחות, שריהוט יהא יפה כאשר יהא חייב להיות חזק, מאסיבי ועמיד, וכך היתה גם לחוצה בארץ בייבוא הרהיטים מרומניה, בולג־ריה, צ'כיה, הונגריה, הולנד ובלגיה – כאשר במרבית יש לה בלעדיות מוחלטת. הרהיטים היפהפ־יים בסגנון כפרי שמייבאת "אלקל" עשויים עץ מאסי־בי – בוק או אלון, וחלקן מהם – בעיקר אלה המיוב־אים מהולנד – ניתנת אחר־יות של איגוד יצרני הרהי־טים בהולנד מזה 15 שנה.

"אלקל" פרושה כיום בכל רחבי המדינה. את הרהיטה המעוצבים למפליא היא משווקת דרך 164 חנו־יות בארץ וכן ברשת השק"ם והמסביר המרכזי. כל זה בנוסף לארבעה הסניפים של החברה עצמה. כאשר המחסן המרכזי שלה הוא בת"א־יפו, ברח' שלבים 8 (מול החניה לאצטדיון בלומפר־לד), שהפך לאחרונה לגל־ריה מהודרת של רהיטים, שני סניפים בירושלים, ברח' שלומציון המלכה ואחד נוסף בנצרת בבית האורתודוכסי.

ל"אלקל" יצאו מוניטין בשרות הלקוחות: זו החב־רה מס' 1 בבתינת שרות ועל כך גאותה. כיום יכול כל אדם למצוא את פתר־ונות הריהוט שלו בין מבחר רהיטי "אלקל" המגוונים. אולם אין היא עומדת חלילה על זרי־מתכאות ולקוחו של שם־ריה: בשנת הקרובה מתכנת "אלקל" התרחבות מסועפת. שעיקרה הוא פתיחת 9 סניפים נוספים ברחבי המדינה – דבר שיר־סיף ויהדק את הקשר בין הלקוחות הנרצים לבין התכרה הוחיקה.

מפעלי שיש זקאק.

במפעל שיש אחים זקאק מהנהלת אלי ניתן להשיג כל סוגי שיש במבחר גדול ובצבעים מהרהיטים מבחר אריחי ריצוף לאמבטיה עבונה, נגמר, שולחן המפעל ומצא בימו יפת 71 בוא והתרבוו!!!

18 מערכות ישיבה מרהיטי היוקרה של חוות הרהיטים

מכירה מיוחדת במוצ"ש

עם צאת השבת עד 22.00

פתוח כל השבוע ראוי

כולל יום שלישי 9.00-19.00

40% הנחה אמיתית ובמסירה מידית

דגם בלעדי של חוות הרהיטים (הזחרו מחיקויים)

המבצע המיוחד כולל 18 מערכות ישיבה ובנוסף לכך פריטים רבים נוספים

מבחר גדול של כורסאות טלוויזיה בבדים בעורות ובטלאים (PATCHES)

אנשים מעדיפים את חוות הרהיטים

צומת גהה- רח' אפעל 15 קרית אריה פ"ת טל. 9230138

יריד

מבצע 17 עד 1/12 בלילה

פתוח במוצ"ש

ברהיטי אליהו גלילי

* 40 מערכות סלונים
* מזנונים * חדרי שינה
* פינות אוכל
* חדרי ילדים

בהנחות גדולות !!!

תשלומים והנחות גדולות

פתוח ביום ג' ויצוון

שי לכל קונה

חניה במקום

50% הנחה לסלון "רגבי" (שבתמונה)

מחיר מבצע 695,000 ש

רהיטי אליהו גלילי

גבעתיים: רחוב טרקין 13, כפר גת, טלפון: 735125

אשדוד: 07.63.61.60.57.52.45

פתוח כל יום רצוף בין השעות 9 עד 21

(כולל יום ג') ביום ו' מ־9 עד 13.

מכירה מיוחדת

מוגבל במלאי

מיום א' 10.11.85 עד יום ו' 15.11.85

בשעה 8.30-17.00, יום ו' 10.00-13.00

ברהיטים היפים של בת הגר

* סלונים
* מעין אורן מאסיבי בעיצוב בלעדי
* פינות אוכל מעץ גושני - יפיפיות
* חדרי שינה מאורן פיני בעיצוב בלעדי
* לספריות ומזנונים במבחר מדות
* מערכות מרופדות בהנחות ענק - אספקה מיידית
* חדשו רהוט לעביעה והרכבה עצמית מיוחד לבת הגר!

ק.אריה פ"ת

(הכניסה מצומת עץ הזית)

א'-ה' 8.30-17.00, ו' 10.00-13.00

רחובות: "רחי" אחד העם 6

ירושלים: "קיט רהיטי רעץ"

יד חרוצים 16 חלפיות

KUB KOH Systeme

קוב כל

המבחר הגדול ביותר של חדרי ארונות

חדר ארונות 2 קירות

1.50 × 2.40

של מדפים + תליה

החל מ־

396,000 ש"ח

כולל מ.ע.מ.

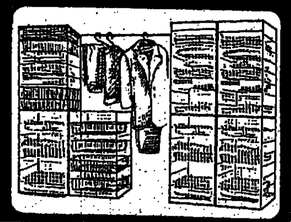

אספקה מחיירת!

אפשרות לייעוץ בבית הלקוח!

מדפים ★ מתלים ★ סלסלאות נעות ★ הכל לפי מידות הלקוח!

המפעל ואולם התצוגה: חיל השריון 92

(בהמשך רח' המסגר לכיוון חולון) טל. 373194, 03-379585

קדם את 3מאק בשנה הקרבה, לאחר מקדם זאו שבה !!!

הנהלת חשבונות

נפתחים קורסים מסוג 2+1 ; 3 ב- 19.11.85

* קורסי ערב מורחבים פעמיים בשבוע במשך 5 חודשים
* קורסי בוקר וערב אינטנסיבים 3 פעמים בשבוע במשך 7 שבועות

כולל לימוד הנה"ן ממוחשבת.

השיטה המשולבת מקצרת את תקופת הלימודים לשליש ומזיזה את שכר הלימוד בשליש

חינם גם עקרות בית רשאיות לבוא ללמוד אצלנו. לפרטים נוספים אנא פנו אל: 03-295829, 04-669041, 02-221933, 057-32872 (גם בלילה) שעות הקבלה: 9.00-19.00 ללא הפסקה

קורס כתבנות או אנגלית חינם לכל נרשם

למד במוסר מוכר

חינם בעזרת פרוספקט חינם

פנה למשרדנו הקרוב כל יום בין השעות 9.00-19.30 רצוף

תל-אביב	חיפה	ירושלים	רמת-גן	
דיזנגוף 115	הנביאים 30	רח' יפו 38	בצלאל 47	
228546	665501	מול בית יעזאל	728132	
		221933	(מול קולנוע אורנים)	
פתח-תקוה	כפר סבא	ק. חיים	רמלה	
רח' עמרמי 5	בן-צבי 3	בוראלייך	הרצל 84	
913885	444206	740410	242386	
רחובות	ראשל"צ	חולון	בת ים	
הרצל 163	הטשולין 35	קסו חיים	רוטשילד 18	
453532	958801	880888	584161	
נתניה	הרצליה	באר שבע	אשדוד	
הרצל 24	שוהלמן 36	הלחלן 88	מרכז א	
22404	87882	32872	ש. קניון לוי	
			35624	

מכון ישראלי למינהל

תכנות מחשבים

10 סיבות טובות ללמוד במכון להכשרה מקצועית

1) 5 שפות תכנות במקום 3
2) הכנה לסוגי משמלתי
3) 25 שנות ניסיון בהכשרה מקצועית
4) הכוונה לעבודה למסיימים
5) השתלמות באנגלית או בהנהלת חשבונות למסיימים – ללא תשלום נוסף
6) שעות נוספות רבות של תרגול על גבי מחשבים
7) סידור מיוחד למשרתים במ"לאום.
8) תנאים מיוחדים לחיילים משוחררים
9) בית הספר יתיחד בארץ התוחם עם תלמידים על הסכם מאושר ע"י רוק חוזים אחידים, דבר המסייר ושומר את זכויות הלומדים
10) שכר הלימוד תמנוך ביותר בארץ

נפתחים קורסי בוקר וערב

* קורסי ערב שנתיים – 2 פגישות שבועיות
* קורסי בוקר חצי שנתיים – 3-4 פגישות שבועיות

התחלת לימודים

בחדשים נובמבר דצמבר.

לימוד 2+3 שפות תכניות הנפוצות

* **3 שפות תכנות:** BASIC, COBOL, FORTRAN, לקראת בחינות הסמכה תכנותן סוג ג' משרד העבודה.
* **2 שפות נוספות ללא תשלום לפי בחירתן:** PASCAL; R.P.G; PL.I

מבחן פסיכוטכני להתאמת כושר – חינם

הינך מוזמן/מוזמנת למבחן התאמה ולשיחת ייעוץ והדגמה

משרדינו פתוחים בין השעות 9.00-19.00 רצוף

חינם – 24 שעות ביממה

חייג כבר ברגע זה לטלפון 03-291858, 03-295529, 04-669041, 02-221933, 057-32872 גם בלילות ובשבתות ומסור את הטלפון והתקבל לכיתה הקרובה. הקורסים בשיתוף עם בתי חולים שונים ברחבי הארץ.

מכון ישראלי למינהל

תעודת המכון להכשרה מקצועית מוכרת

בחינות הסמכה של משרד העבודה לקראת התואר תכנתן 1

עשרות מקומות עבודה קלטו מאות בוגרים מן הקורסים השונים במשך 15 שנות פעילות המכון בשטחי מדעי המחשב.

קורסים לעובדי מוסדות

להלן רשימת חלק מהמוסדות והממלכתי אשר עובדיהם השתלבו באמצעות המכון

משרד המשטרה ותמעשיה, משטר לביטוח לאומי, משרד הבריאות, משרד הקליטה, אוניברסיטת חיפה, איחוד הקצינות והקיבוצים, מז הבנת לנפט, עיריית אשדוד, אלשינס, מרכז תעשית מדע, ביה"ח שערי צדק.

תואר ראשון במדעי המחשב תוך שנתיים נוספות בארה"ב

קורסים למפעילי מחשב.

למדו מקצוע מבוקש תוך שלושה חודשים קורס ערב ובוקר לפי בחירה • לימוד על גבי מחשבים • יעוץ במציאת עבודה

תרגול ועבודה מעשית על גבי מחשבים

חלק מתלמידי מוקדש לעבודה מעשית ותרגול על גבי מחשבים.

מקום עבודה קלטו מאות בוגרים אשר נתיבה הותרה מן הקורסים הנ"ל.

סידור מיוחד למשרתים במילואים

לוח-זמנים המשרתים במילואים משלימים את החומר בקורס מקביל.

יעוץ תעסוקתי לבוגרים

המכון מקיים מחלקה ליעוץ תעסוקתי המסייעת לבוגרים למצוא ולתקדם בחצלחה בעבודה בהתאם לכישורים והשאיפות בלימודים.

לחיילים משוחררים תנאים מיוחדים

הקורסים המורחבים הכשירת מתכנתים כבירים מוכרים בארה"ב ע"י מספר אוניברסיטאות בנוי הקורסים בעלי השיפוט בורים יוכלו להמשיך בארה"ב בשנה שלישית

לכבי המכון להכשרה מקצועית
ת ד 28124 תל אביב. מיקוד 61281
(בלמס' 111)
נא לשלוח לי מדריך לימוד תכנות מחשבים
שם _____
כתובת _____
גיל _____ טלפון _____

התכון להכשרה מקצועית
25 שנות ניסיון יותר מ- 100,000 בוגרים.

תל-אביב	חיפה	ירושלים	נתניה	בת-ים	רמת-גן
בן-יהודה 38	בלמד 5	רח' יפו 36	הרצל 24,	רוטשילד 18,	ביאליק 47,
288828	מינת נורדאו	מול בית יעזאל	מינת בלמור	מינת בלמור	728132
	669041	221933	22404	584161	מול קולנוע אורנים
פתח-תקוה	הרצליה	רחובות	רמלה	חולון	
רח' עמרמי	בן-ציון	מרכז	הרצל 84	מקוקלוב 48	
913885	87882	453532	242386	880889	
ראשל"צ	בת-ים	אשדוד			
רוטשילד 35	רוטשילד 18	מרכז א			
958801	584161	35624			

מכון ישראלי למינהל

אנו מציעים לך להיות מזכירה רפואית

מעמיים עד שלוש בשבוע בזמנך הפנוי בשעות הערב או הבוקר בהתאם לבחירתך תוכלי לסיים קורס להכשרת מזכירות רפואית. הקורסים כוללים לימוד כל הנושאים הקשורים למזכירות כללית ורפואית. הקורסים בשיתוף עם בתי חולים שונים ברחבי הארץ.

מקורסים בפיקוח משרד הבריאות

חינם! 24 שעות ביממה. 057-32872 02-221933 ; 04-669041 ; 03-291858

חייגי כבר ברגע זה לטלפון 03-291858 ; 04-669041 ; 02-221933 ; 057-32872 גם בלילות ובשבתות תוכלי להתקשר לטלפונים הנ"ל ולוסרי את שמך. כתובתך ושלחו מיד לכתר עלון חדש ואחרי הסברה על הקורסים נמנה גם ת.ז. הקורסים נמתחים מדי יום בין השעות 08.00 עד 12 ו 16.30 עד 19.30

לכבוד מכון ישראלי למינהל
ת ד 28124 לחם 88 מיקוד 61281
אנא קבלו לשלוח אלי חינם עלון הסבר
שם _____
כתובת _____
טלפון _____

עכשיו הזמן ללמוד אנגלית

קורסי ערב, בוקר או שעורים פרטיים

טיפול אישי, משקח חם, לימוד בקבוצה קטנה

חינם, 24 שעות ביממה כבר ברגע זה לטלפון 03-295529, 04-669041, 02-221933, 057-32872 בלילות ובשבתות מסור את שמך, כתובתך ומספר הטלפון ותקבל לבית מדריך ליועצי מס. **חינם.**

* 12 רמות לימוד
* קורסים ל-ABC
* אנגלית לבגרות
* הכנה ל-TOEFEL

* אנגלית לתלמידי יסודי, חטיבות ותיכון עמוקי, חטיבות ותיכון לכל כיתה ורמה מגם - מעמיים בשבוע לאחר הלימודים

מוסדות ומעמלים שכר ל' רוצאה מוכרת ע"י שלטונות המס

* קורסים לעובדי מוסדות ומעמלים

שפות נוספות • ערבית • נרמנית • ספרדית • חינם.

מכונים אמריקאים לשפות

גרפיקה

נפתחים קורסי בוקר וערב בתל אביב

חינם 24 שעות ביממה

לכבוד המכון לגרפיקה ולציור
ת ד 28124 תל אביב
נא לשלוח לי פרוספקט על קורסי גרפיקה.
שם _____
כתובת _____
טלפון _____

למד גרפיקה וציור בביתך בזמנך הפנוי

האם אתה מעוניין בגרפיקה וציור? האם אתה קונן? ללמוד את אמנות הגרפיקה והציור בביתך בזמנך הפנוי?

ללא תלות בגיל בתשלה

לכבוד "המכונים האמריקאיים להשכלה בכתב"
ת ד 28124 תל אביב. קסם 77 מיקוד 61281
אבקשכם לשלוח אלי, ללא כל התחייבות כספית מצידי, חוברת הסברה ומבחן התאמת כשרון לגרפיקה ולציור.
שם _____ גיל: _____
כתובת _____ טלפון _____

יועצי מס המוסמך המאוקר היחיד

נפתחים קורסי ערב

להראות תעודת הסטודנט

חינם! נוכחות בכל יום הר. יד

* קורסים רגילים למחזורי יד

* קורסים שוברים למחזורי חשבונות

חינם, 24 שעות ביממה חייג כבר ברגע זה לטלפון 03-295529, 04-665501, 291858. גם בלילות ובשבתות מסור את שמך, כתובתך ומספר הטלפון ותקבל לבית מדריך ליועצי מס. **חינם.**

לכבוד המכון הישראלי ליועצים
ת ד 28124 תל אביב 61281 מס' 50
אבקשכם לשלוח אלי חינם מדריך ליועצי יועצי מס
שם _____
כתובת _____
טל _____

פרטים והרשמה:
בין השעות 09.00-19.00 רצוף

תל אביב	חיפה מרכז
בן יהודה 32	30
665501	
אלנלבוב 291858	

מכון ישראלי למינהל

למד בגרות בקלות וחסוך $1,000

נפתחים קורסים מחורים לקראת מועדי ינואר 86 ויוני 86 - לימוד בכתב; לימודי ערב או משולב לפי בחירה.

אנו גאים בחישבי תלמידנו זוכה שמגר לגמרה מתמטיקה תקבלת ציון 10 בבחינת הבגרות.

כיתות קטנות, טיפול אישי

* הכנה לכל מגוון הבגרות
* אפשרות ללימוד קבוצות גדולים
* יעוץ לתמיכ' לימודים
* מאמנים מקצועיים

שיטת הלימוד המשולב

מבוסס על לימוד רחוקי של קבוצות אנגלית ומתמטיקה בחסות: קורסי ערב מחורים זה לילה ויתר המקצועות. ע"י לימוד מחוברות בה מלמדים אנגלית ומתמטיקה בחסות קורסי ערב קבוע חנוכיים מתכנסים מה אחר הלימודים בנוסף לקורסים בבתיהם

מרכז הבחנות והקלות

שכר הלימוד זול להפליא

אתה מפלה 50% ומשכר הלימוד הרחב ומבטיחים לבגרות. לאמתה: חלק ד' הבחינה ל' הבחינה ל' הבחינה ל